

UOHSX00C3TF9

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0058/2019/VZ-08800/2019/532/LOh

Brno: 26. března 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 11. 2. 2019 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Univerzita Karlova, IČO 00216208, se sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1 – Staré Město,
- navrhovatel – MAGION system, a.s., IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Univerzita Karlova, IČO 00216208, se sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1 – Staré Město – učiněných při zadávání veřejné zakázky „RUK – ÚVT – Dodávka, technická podpora a rozvoj jednotného ekonomického informačního systému na Univerzitě Karlově - Druhé opakování“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 10. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-036246, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 11. 2018, dne 17. 12. 2018 a dne 11. 1. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 204-464317, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 230-525719, dne 18. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 243-555213 a dne 10. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 007-011707,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – MAGION system, a.s., IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín – ze dne 11. 2. 2019, **se** podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Univerzita Karlova, IČO 00216208, se sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1 – Staré Město (dále jen „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 18. 10. 2018 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „RUK – ÚVT – Dodávka, technická podpora a rozvoj jednotného ekonomického informačního systému na Univerzitě Karlově - Druhé opakování“, přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2018, pod ev. č. Z2018-036246, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 11. 2018, dne 17. 12. 2018 a dne 11. 1. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 204-464317, ve znění oprav uveřejněných dne 29. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 230-525719, dne 18. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 243-555213 a dne 10. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 007-011707 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).
2. V bodě 2.1 „Vymezení účelu a předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace je stanoveno, že předmětem veřejné zakázky je zpracování ekonomicko-organizačního projektu (dále jen „EOP“), dodávka jednotného ekonomického informačního systému (dále jen „EIS“) pro zadavatele, provedení centrální instalace tohoto systému na infrastruktuře zadavatele, jeho nasazení do provozu na všech fakultách a dalších součástech zadavatele (nejprve do zkušebního a následně do produkčního provozu), podpora tohoto provozu a další rozvoj EIS, a to dle požadavků uvedených v zadávacích podmínkách k předmětné veřejné zakázce a v rozsahu vymezeném ve vzoru smlouvy o dílo a o poskytování služeb (viz příloha č. 3 zadávací dokumentace) a dalších přílohách zadávací dokumentace.
3. Z bodu II.1.5) formuláře „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“ uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 10. 2018 vyplývá, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 58 000 000 Kč bez DPH.
4. Z bodu VII.1.2) formuláře „Oprava – Oznámení změn nebo dodatečných informací“ uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 1. 2019 vyplývá, že zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek na den 18. 1. 2019.
5. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem 2 nabídky.
6. Jak vyplývá z dokladu o doručení námitek, jež tvoří přílohu návrhu, navrhovatel – MAGION system, a.s., IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín (dále jen „navrhovatel“) – doručil dne 17. 1. 2019 zadavateli námítka z téhož dne směřující proti zadávacím podmínkám šetřené veřejné zakázky a proti neprodloužení lhůty pro podání nabídek (dále jen „námítka“). Rozhodnutí o námítkách ze dne 1. 2. 2019, kterým zadavatel námítka navrhovatele odmítl (dále jen „rozhodnutí o námítkách“), bylo navrhovateli doručeno téhož dne.
7. Vzhledem k tomu, že navrhovatel s důvody uvedenými v rozhodnutí o námítkách nesouhlasil, podal dne 11. 2. 2019 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

Obsah návrhu

8. Návrh směřuje proti nastavení zadávacích podmínek, v důsledku čehož byla navrhovateli znemožněna účast v zadávacím řízení. Navrhovatel má za to, že kritéria technické kvalifikace požadující zkušenost dodavatele se zpracováním EOP jsou diskriminační a nepřiměřená a dále, že subjektivní kritéria hodnocení kvality nabídek jsou netransparentní a nedostatečná pro přípravu nabídky. Navrhovatel rovněž brojí proti nepřiměřenému prodloužení lhůty pro podání nabídek v souvislosti s vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019.
9. Navrhovatel uvádí, že pokud zadavatel vymezil požadavky na kvalifikaci, ve kterých požaduje zkušenost s dřívější realizací EOP, a to jak v rámci seznamu významných dodávek nebo významných služeb, tak i u seznamu techniků, jež se budou podílet na realizaci veřejné zakázky, jsou tyto požadavky diskriminační, neboť na relevantním trhu je neobvyklé, aby implementaci EIS předcházelo formální vypracování EOP a takovou referencí tudíž disponuje velmi omezený okruh dodavatelů; dle navrhovatele pouze jeden dodavatel.
10. Ze zadávací dokumentace dle navrhovatele vyplývá, že zadavatel požaduje, aby dodavatelé měli (v případě významných služeb i v případě zkušeností realizačního týmu) zkušenost minimálně se dvěma projekty spočívajícími ve zpracování EOP, což v souvislosti s detailním vymezením EOP, kterým se „(...) rozumí dokument obsahující popis nastavení ekonomické metodiky (zpracování ekonomických informací) a ekonomických procesů v konkrétní firmě či organizaci a zároveň obsahující návrh optimalizace tohoto nastavení a těchto procesů.“, považuje navrhovatel za diskriminační, neboť z důvodu přílišné detailnosti zadavatel eliminuje možnost podání nabídek od subjektů, které jsou objektivně plně kvalifikované pro realizaci předmětu plnění veřejné zakázky.
11. Navrhovatel se domnívá, že oproti předmětu plnění, který je zadavatel oprávněn popsat v maximální možné míře detailu, je smyslem referencí prokázat obecnou zkušenost dodavatele s daným předmětem plnění. Přijatelná míra obecnosti je pak dle názoru navrhovatele důležitá u veřejné zakázky jako je šetřená veřejná zakázka, kde zadavatel požaduje referenci na plnění, které není standardní součástí implementace EIS, ale jedná se dle navrhovatele o „originální“ požadavek zadavatele. Navrhovatel má za to, že v takovém případě je třeba formulovat požadavky na kvalifikaci takovým způsobem, aby se mohli kvalifikovat uchazeči, kteří jsou schopni zpracovat EOP, ale nemohou předložit referenci o jeho vytvoření. Navrhovatel zastává názor, že zadavatel nastavil kritéria kvalifikace nepřiměřeně a diskriminačně, neboť akcentováním vlastností EOP, jehož obsahem má být popis nastavení ekonomické metodiky (zpracování ekonomických informací) a ekonomických procesů v konkrétní firmě či organizaci a zároveň návrh optimalizace tohoto nastavení a těchto procesů, jsou diskriminováni dodavatelé, kteří jsou objektivně kvalifikovaní pro realizaci předmětu plnění, ale dosud nerealizovali dokument, který by se detailně podobal originálnímu „výmyslu“ zadavatele, tedy EOP.
12. Navrhovatel se rovněž domnívá, že zadavatel nepřiměřeně zdůrazňuje svou „extrémní jedinečnost“, aniž by předložil relevantní a ověřitelné skutečnosti. Dle navrhovatele není situace zadavatele nikterak výjimečná, aby odůvodňovala nezbytnost požadavku na zpracování EOP; i kdyby však byl požadavek na zpracování EOP v rámci předmětu plnění opodstatněný, což ostatně navrhovatel nerozporuje, je dle navrhovatele zcela nedůvodné, aby pro vypracování EOP zadavatel požadoval rozsáhlou zkušenost s jeho zpracováním.

13. Navrhovatel zdůrazňuje, že detailní vymezení předmětných požadavků na kvalifikaci podstatně zúžilo konkurenční prostředí, ačkoliv se jedná o marginální část předmětu plnění, a domnívá se, že vypracování EOP požadovaného zadavatelem není natolik specifická činnost, aby ji nebyl schopen realizovat dodavatel, který prokáže zkušenost s násobnou reálnou implementací EIS do prostředí vysoké školy či jiné srovnatelné instituce; v této souvislosti odkazuje navrhovatel na implementaci svého EIS v rámci vysokých škol v České republice (vždy bez realizace EOP).
14. Navrhovatel připomíná, že v rámci předchozího správního řízení vedeného Úřadem (pod sp. zn. ÚOHS-S0488/2017/VZ, pozn. Úřadu) zadavatel argumentoval mj. tím, že realizace EOP pro EIS je běžnou agendou poradenských společností, např. členů tzv. „velké čtyřky“ (tj. PricewaterhouseCoopers, KPMG, Deloitte a Ernst & Young), přičemž navrhovatel ověřil pravdivost tohoto tvrzení, a zjistil, že na relevantním trhu existuje pouze jediný subjekt s uplatnitelnou referencí, a sice PricewaterhouseCoopers, čímž se dle navrhovatele potvrdila neobvyklost a výjimečnost požadované reference, tedy nepřiměřenost předmětného požadavku na kvalifikaci. Platnost těchto závěrů dle navrhovatele *„(...) nevyvrací ani skutečnost, pokud si během uplynulého roku některý dodavatel cíleně a účelově opatřil tuto referenci, aby tak vyhověl požadavku zadavatele, neboť ačkoliv se možná zadavateli daří ovlivňovat trh a nutit jej, aby generoval předmětnou referenci, stále se jedná o nepřiměřený požadavek a navíc požadavek, kterým zadavatel přímo a vědomě diskriminuje navrhovatele.“*
15. Navrhovatel konstatuje, že případná oprávněnost požadavku na EOP jako součást předmětu plnění automaticky neznamená, že je požadavek na EOP oprávněný rovněž jako součást požadavků na kvalifikaci, naopak se domnívá, že se jedná o požadavek nepřiměřený (s ohledem na situaci na relevantním trhu) a pro prokázání kvalifikace prakticky nepotřebný. Navrhovatel vnímá EOP spíše jako *„(...) servisní úkon dočasného charakteru, vzniká jako pomocný materiál pro zavedení hlavní složky předmětu plnění, tedy pro implementaci EIS.“* Navrhovatel doplňuje, že v rámci implementace EIS fakticky probíhá analýza situace zadavatele a je navrhována optimalizace tohoto nastavení; jsou tak vykonávány všechny úkony potřebné pro EOP, avšak nebývají zhmotněny do jednoho souhrnného dokumentu, který by bylo možno označit za EOP, proto považuje navrhovatel požadavek zadavatele na vytvoření formálního a uceleného dokumentu (projektu) za nepřiměřený.
16. Navrhovatel uzavírá, že výše uvedené požadavky jsou diskriminační ve smyslu § 6 odst. 2 zákona či minimálně nepřiměřené ve smyslu § 6 odst. 1 zákona. Realizace EOP je dle navrhovatele zcela neobvyklý požadavek a srovnatelné reference s výjimkou jednoho dodavatele prakticky neexistují. Navrhovatel dále uvádí, že pokud zadavatel vychází ze závěrů analýzy společnosti PragoData Consulting, s.r.o., sjednává tímto požadavkem výhodu pro konkrétního dodavatele, a zásadně tak deformuje hospodářskou soutěž o danou veřejnou zakázku.
17. Navrhovatel má dále za to, že zadavatel požadavkem na prokázání technické kvalifikace uvedeným v bodě 4.5 písm. A „Seznam významných dodávek nebo významných služeb“ bodu d) zadávací dokumentace diskriminuje v rozporu s § 6 odst. 3 zákona zahraniční dodavatele, když požaduje prokázat významnou dodávku spočívající ve vypracování EOP pro subjekt, který účtuje dle českých právních předpisů (dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů). Současně jsou tímto požadavkem dle navrhovatele

diskriminování v rozporu s § 6 odst. 2 tuzemští dodavatelé, kteří realizovali významnou službu pro zahraniční osobu. Navrhovatel se domnívá, že takovéto omezení není odůvodněno charakterem veřejné zakázky a odkazuje v této souvislosti na svůj případ, kdy bez předchozí zkušenosti s účtováním dle právních předpisů Slovenské republiky realizoval službu spočívající v implementaci EIS pro zahraniční subjekt (Slovenskou technickou univerzitu v Bratislavě). K argumentu zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námitkách, že mu není znám důvod, proč navrhovatel, jako česká právnická osoba vznáší námitku údajné diskriminace zahraničních dodavatelů, navrhovatel mj. uvádí, že tak učinil z důvodu hypotetické možnosti prokázat příslušnou část kvalifikace (zkušenost s tvorbou EOP) zahraničním poddodavatelem, což považuje vzhledem k nedostatku takovýchto referencí na českém trhu za možnost velmi relevantní. Navrhovatel uzavírá, že předmětný požadavek na kvalifikaci je v přímém rozporu s § 6 odst. 3 zákona, neboť zjevně omezuje či vylučuje účast dodavatelů či poddodavatelů se sídlem mimo Českou republiku v předmětném zadávacím řízení.

18. V další části návrhu navrhovatel poměrně obsáhle napadá subjektivní kritéria hodnocení stanovená zadavatelem, a to kritérium č. 2 „Funkčnost nabízeného plnění“ a kritérium č. 3 „Technická úroveň nabízeného plnění“. Navrhovatel zmiňuje rovněž kritérium č. 5 „Rozsah, kvalita a technické parametry služeb systémové integrace“, které však již dále v textu návrhu nerozvádí. Navrhovatel se domnívá, že dle vymezených kritérií není vůbec zřejmé, co zadavatel hodlá v rámci těchto kritérií hodnotit, což dává zcela otevřený prostor pro manipulaci s hodnocením a vzhledem ke skutečnosti, že tato kritéria ve svém souhrnu představují 55 % celkového hodnocení, je dle navrhovatele zřejmé, že jejich nezákonné vymezení má dopad na zákonnost celého zadávacího řízení. Navrhovatel konstatuje, že zadávací podmínky jsou v této části v rozporu s § 6 odst. 1 a 2 zákona, tzn. netransparentní a diskriminační, přičemž nezákonnost hodnotících kritérií spatřuje navrhovatel v níže uvedených aspektech.
19. V rámci kritéria č. 2 „Funkčnost nabízeného plnění“ (viz bod 9.3 zadávací dokumentace) napadá navrhovatel bod „a) Způsob naplnění funkčních požadavků zadavatele uvedených v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 ZD“, dále bod „c) Míra standardizace systému“, bod „d) Flexibilita systému přístupových práv“, bod „e) Možnosti parametrizace výstupů a reportů ze systému“ a bod „f) Flexibilní podpora schvalovacích procesů“.
20. K bodu 9.3 písm. a) „Způsob naplnění funkčních požadavků zadavatele uvedených v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 ZD“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnoceno řešení, které již splňuje maximum požadavků zadavatele uvedených v kapitole 3.1 přílohy č. 1 této ZD, a je v této podobě již nasazeno do provozu na některé veřejné instituci.*“. Navrhovatel se domnívá, že vzhledem ke značnému počtu funkcionalit v zadávací dokumentaci, není zřejmý způsob bodového hodnocení daného hodnotícího parametru, když např. jedna funkcionalita nebude splněna a hodnotitelé přitom mají k dispozici pouze bodovou škálu 1 až 5 bodů. Navrhovatel dále konstatuje, že předmětný hodnotící parametr je netransparentní, protože zadavatel spojil a hodlá současně hodnotit (neznámo v jakém vzájemném poměru, protože není zřejmé, co považuje za důležitější) dvě odlišné skutečnosti, a to počet splněných (naprogramovaných) funkcionalit a nasazení řešení na nějaké veřejné instituci. Dle navrhovatele tak vymezení předmětného hodnotícího parametru nedává dodavatelům

vůbec představu o tom, jak bude hodnocena jejich nabídka a ani vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 dle navrhovatele neodstranilo nezákonnost tohoto hodnotícího parametru, neboť zadavatel zde popsal pouze „ideální“ nabídku, tj. nabídku, kde je řešení již nasazeno a která splňuje nejvíce funkcionalit. Dle navrhovatele ze zadávací dokumentace není zřejmé, zda bude lépe hodnoceno řešení, které splňuje pouze minimum funkcionalit, ale je už nasazeno, nebo řešení, které splňuje všechny funkcionality, ale doposud nasazeno není. Navrhovatel dále upozorňuje, že zadavatel v rámci rozhodnutí o námitkách předložil nové vysvětlení metody hodnocení, které však ze zadávací dokumentace (ani z jejího vysvětlení) nevyplývá, když uvedl, že „(...) body obdrží pouze takové řešení, které je již někde nasazeno“. Navrhovatel shrnuje, že daný hodnotící parametr je netransparentní, protože nespécifikuje, jak budou vzájemně zohledněny dvě naprosto nesouvisející vlastnosti nabídky (počet splněných funkcionalit proti skutečnosti, zda řešení je nasazeno), a dále vůbec nevymezuje, jak budou zohledněny takové nabídky, které se počtem splněných funkcionalit budou vzájemně odlišovat jen minimálně. Doplnění tohoto hodnotícího parametru po skončení lhůty pro podání nabídek pak představuje dle navrhovatele nepřipustnou změnu zadávacích podmínek a samo o sobě způsobuje jejich netransparentnost.

21. K bodu 9.3 písm. c) „Míra standardizace systému“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) Lépe bude hodnocen systém, jehož jádro bylo vyvinuto a je udržováno jako standardizovaný softwarový balík (tedy existuje jediná aktuální verze programového kódu jádra systému pro všechny zákazníky dodavatele a jeho přizpůsobení pro potřeby univerzity (customizace) se zajistí nastavením parametrů EIS a přidáním nadstavbových modulů a integračních vazeb).“. Dle navrhovatele není zřejmé, jak bude hodnocena škála jednotlivých v úvahu přicházejících řešení, neboť zadavatel nevymezil podrobné požadavky a své preference ohledně „jádra systému“, nevymezil, co považuje za „standardní“ součást jádra systému (a tedy co bude bonifikováno), a co za „standardní“ součást jádra systému nepovažuje, a tedy případná absence této funkcionality v jádru systému nebude zohledněna negativně. Pokud by předmětem hodnocení mělo být pouze to, zda systém standardizované jádro má nebo nemá, pak by dle navrhovatele vůbec nepřicházelo v úvahu zadavatelem nastavené hodnocení škálou od 1 do 5 bodů. Navrhovatel dodává, že zadavatel namísto jasného vymezení svého požadavku »„(...) ponechal na dodavatelích, aby „nějak“ naslepo formulovali své nabídky.«. Netransparentnost hodnocení je pak dle navrhovatele způsobena rovněž tím, že zadavatel nebude hodnotit skutečné vlastnosti nabídky, ale pouze proklamace dodavatele. Pokud se pak tyto proklamace budou týkat řešení, které dosud nebylo nasazeno, resp. nebylo ani naprogramováno (což zadavatel připouští), pak dle názoru navrhovatele bude zadavatel hodnotit pouze sliby, které však nelze ověřit. K tvrzení zadavatele, že tyto sliby se stanou součástí smlouvy a jejich nesplnění bude moci zadavatel pokutovat, navrhovatel konstatuje, že zadavatel má pouze možnost, nikoliv však povinnost pokutovat. Navrhovatel shrnuje, že daný hodnotící parametr je netransparentní, neboť zadavatel dostatečně nespécifikoval, co považuje za standardizované jádro systému, a tedy které řešení standardizovaného softwarového balíku bude nejlépe vyhovovat jeho představám. Navrhovatel je přesvědčen, že přenesením tohoto vymezení na dodavatele obdrží zadavatel vzájemně neporovnatelné nabídky. Navrhovatel má rovněž za to, že zadavatel vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 prakticky popřel zamýšlený způsob hodnocení popsaný v zadávací dokumentaci.

22. K bodu 9.3 písm. d) „Flexibilita systému přístupových práv“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnocen systém s širšími možnostmi konfigurace těchto práv.*“. Navrhovatel konstatuje, že vymezení daného hodnotícího parametru je netransparentní, když není stanoveno, jaké řešení bude hodnoceno nejlépe. Navrhovatel má za to, že zadavatel pouze užil obecné, bezobsažné výrazy „flexibilita konfigurace práv“, avšak jejich přesný obsah (nikoliv pouze vinou užití neurčitých pojmů) je naprosto nezřejmý a dodavatelé budou mít možnost se s nimi seznámit až na základě provedeného hodnocení, nikoliv již ve fázi přípravy své nabídky. Navrhovateli není zřejmé, které konkrétní způsoby konfigurovatelnosti práv zadavatel považuje za více flexibilní a které méně; v EIS existuje mnoho různých práv, jak uvádí navrhovatel, přičemž každé z nich se nastavuje jinak.
23. K bodu 9.3 písm. e) „Možnosti parametrizace výstupů a reportů ze systému“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnoceno řešení obsahující větší škálu již předdefinovaných výstupů a reportů, které si budou moci uživatelé sami upravovat dle potřeb pomocí filtračních kritérií a přidávání a odebrání dalších údajů, včetně možnosti využít v nich různé statistiky a agregace.*“. Navrhovatel konstatuje, že předmětný hodnotící parametr je netransparentní, protože zadavatel neuvedl, u kterých konkrétních výstupů či reportů hodlá posuzovat parametrizovatelnost, a tedy nezajistil vzájemnou porovnatelnost nabídek. Navrhovatel přitom zdůrazňuje, že pro hodnocení je zcela zásadní, jaké výstupy jsou porovnávány. Navrhovatel připomíná, že zadavateli nastínil, aby definoval konkrétní typy vzorových výstupů, které by pak vzájemně porovnával, což zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 odmítl, a to z toho důvodu, že struktura a obsah výstupů a reportů mohou být v jednotlivých systémech různorodé, přičemž zadavatel nechce zvýhodnit žádného dodavatele. Právě uvedené tvrzení zadavatele však považuje navrhovatel za nesmyslné, neboť ačkoliv obsah výstupů se může měnit, typologicky jsou výstupy stejné. K tvrzení zadavatele v rozhodnutí o námitkách, že nemohl přesněji specifikovat konkrétní výstupy, které hodlá porovnávat, protože by se tím extrémně zvýšila náročnost hodnocení, navrhovatel konstatuje, že pokud si zadavatel zvolil takto vágní hodnotící parametr, měl by mít jednoznačný zájem na časově náročném, a tedy transparentním a zpětně přezkoumatelném hodnocení, namísto rychlého netransparentního hodnocení dle předem nezveřejněných preferencí zadavatele. Navrhovatel dále uvádí, že zadavatel ani na žádost navrhovatele nevymezil, které druhy „statistik a agregací“ v rámci posuzování nabídek preferuje a dle názoru navrhovatele přesouvá tuto odpovědnost na dodavatele, když požaduje, aby doplnili statistiky a agregace u „(...) *těch výstupů a reportů, kde využití agregačních a statistických funkcí dává praktický smysl. (...).*“. Nad rámec uvedeného pak dle navrhovatele zadavatel nedodržel jednotný postup při posuzování hodnocených aspektů křížově v jednotlivých hodnotících parametrech, když v předmětném hodnotícím parametru odmítá prosté aritmetické sčítání parametrů a zdůrazňuje jejich individuální podobu, naproti tomu v bodě 9.3 písm. a) hodlá zadavatel hodnotit prostý počet splněných funkcionalit, bez ohledu na dílčí význam a podobu každé splněné funkcionality.
24. K bodu 9.3 písm. f) „Flexibilní podpora schvalovacích procesů“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnocen systém umožňující administrátorem konfigurovatelné workflow pro schvalovací procesy týkající se ekonomické agendy.*“. Navrhovatel konstatuje, že upozornil zadavatele, že

konfigurovatelnost procesů se může lišit v jednotlivých fázích práce se systémem (tj. ve fázi nastavení systému, ve fázi spuštění procesů a ve fázi běhu procesů). Z vymezení předmětného hodnotícího parametru není dle navrhovatele zřejmé, k jaké fázi bude zadavatel prioritně přihlížet. Navrhovatel je dále přesvědčen, že zadavatel vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 zásadním způsobem upravil zadávací podmínky, když oproti původnímu vymezení nově specifikoval, že konfigurovatelnost workflow bude hodnocena pouze ve fázi nastavení systému, přičemž konfigurovatelnost v průběhu procesů již hodnocena nebude. Dle navrhovatele má tato změna předmětného hodnotícího parametru přímý vliv na přípravu nabídky. Navrhovatel konstatuje, že zadavatel provedl dílčí úpravu, změnu či doplnění zadávacích podmínek ve smyslu § 99 odst. 1 zákona, aniž by přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek, přičemž 10 kalendářních dnů na zohlednění této změny je pro dodavatele dle názoru navrhovatele nedostačující.

25. V rámci kritéria č. 3 „Technická úroveň nabízeného plnění“ (viz bod 9.4 zadávací dokumentace) napadá navrhovatel bod „a) Návrh business architektury nabízeného systému a informační, aplikační a technické (systémové) architektury systému“, dále bod „b) Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní“, bod „c) Náročnost realizace typických ekonomických procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému“, bod „d) Robustnost a vyspělost SW architektury“ a bod „f) Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení“.
26. K bodu 9.4 písm. a) „Návrh business architektury nabízeného systému a informační, aplikační a technické (systémové) architektury systému“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. *„Preferována a lépe hodnocena bude tří- a vícevrstvá architektura s oddělením prezentační, aplikační a datové vrstvy, přičemž jako prezentační vrstva je preferován tenký klient v podobě webové aplikace.“*. Navrhovatel uvádí, že zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 upřesnil, že více než třívrstvá architektura bude hodnocena stejně jako třívrstvá; takovou informaci však dle navrhovatele podal zadavatel poprvé, ačkoliv zadavatel tvrdí, že *„(...) z uvedeného znění ZD jasně vyplývá, že architektury se třemi a více vrstvami budou hodnoceny shodně (...)“*. Dle názoru navrhovatele takový závěr z vymezení předmětného hodnotícího parametru nevyplývá, je pouze zřejmé, že dvou- a méněvrstvá architektura nemůže očekávat lepší ohodnocení, ale nelze dovodit, že více než třívrstvá architektura nemá pro zadavatele žádnou přidanou hodnotu. Zadavatelem prezentovaný závěr nemohl žádný dodavatel učinit ani na základě obecné znalosti problematiky, neboť *„(...) je obecně platné, že vícevrstvá architektura je přínosnější než architektura třívrstvá.“*. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel porušil § 99 odst. 2 zákona, když provedl výše uvedeným vysvětlením zadávací dokumentace dílčí upřesnění, a tedy změnu zadávacích podmínek, která má dopad na přípravu nabídek (dodavatelé proto měli dostat prostor pro zohlednění této změny), navíc byla tato změna provedena na konci lhůty pro podání nabídek, a zadavatel přesto přiměřeně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek. Navrhovatel odmítá argumentaci zadavatele uvedenou v rozhodnutí o námitkách, kde zadavatel provedenou změnu omlouvá odkazem na odbornou literaturu, dle které je údajně zřejmé, že není důvod, aby více než třívrstvá architektura byla hodnocena lépe než architektura třívrstvá. V této souvislosti navrhovatel uvádí, že závěry odborné literatury jsou irelevantní, pokud na ně zadavatel neodkazuje v zadávací dokumentaci.

27. K bodu 9.4 písm. b) „Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnocen systém s vyšší intuitivností ovládání a s vyšší přehledností jednotlivých uživatelských rozhraní.*“. Navrhovatel je přesvědčen, že relevantní hodnocení vlastností systému jako je přehlednost a intuitivnost řešení je možné realizovat pouze při práci se samotným systémem. Dle navrhovatele zadavatel připustil, že hodlá hodnotit již hotový produkt, tedy prakticky požaduje, aby součástí nabídky byla prezentace nabízeného EIS, což dle navrhovatele podstatně mění zadávací podmínky (ze zadávací dokumentace totiž nevyplývá, že uchazeči mají pro účely hodnocení předložit funkční elektronickou verzi EIS), aniž by zadavatel prodloužil lhůtu pro podání nabídek, což je v rozporu s § 99 odst. 2 zákona. Navrhovatel dále konstatuje, že zadavatel podává ve svých vyjádřeních (ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 a v rozhodnutí o námitkách) nesrozumitelné a vzájemně si protiřečící informace, které činí zadávací řízení netransparentním.
28. K bodu 9.4 písm. c) „Náročnost realizace typických ekonomických procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnocen systém, v němž bude podpora typických ekonomických procesů snadnější a efektivnější (s nutností menšího množství uživatelských zásahů, s možností výběru jednoduššího řešení problému pro elementární cíle při existenci složitějšího řešení pro složitější cíle v rámci stejné funkčnosti).*“. Navrhovatel je přesvědčen, že zadávací podmínky jsou co do vymezení daného hodnotícího parametru netransparentní, neboť zadavatel nestanovil, u kterých konkrétních ekonomických procesů hodlá hodnotit náročnost jejich realizace. Navrhovatel konstatuje, že zadávací podmínky nejsou v rozporu s § 36 odst. 3 zákona vymezeny v podrobnostech nezbytných pro přípravu nabídky (dodavatelé nevědí, na které procesy se mají při přípravě nabídky zaměřit). Navrhovatel upozorňuje, že „typické procesy“ zadavatel definoval až v rozhodnutí o námitkách, když uvedl, že za tyto lze považovat procesy vymezené v části 4 zadávací dokumentace, což dle navrhovatele představuje nepřipustnou dodatečnou změnu zadávacích podmínek. Navrhovatel dále uvádí, že dle takto stanoveného hodnotícího parametru budou nabídky vzájemně neporovnatelné, což je v rozporu s § 116 odst. 3 zákona, neboť každý dodavatel stanoví dle pokynu zadavatele jiné „typické procesy“, které mají být předmětem hodnocení. Navrhovatel dodává, že hodnocení v rámci tohoto hodnotícího parametru je prakticky neproveditelné, neboť snadnost a efektivnost podpory ekonomických procesů je možné hodnotit pouze při práci se systémem, nikoliv na základě popisu systému.
29. K bodu 9.4 písm. d) „Robustnost a vspělost SW architektury“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) *Lépe bude hodnocen koncept, který bude robustnější, flexibilnější, odpovídající best practices pro oblast vývoje softwaru a lépe pokrývající nároky na budoucí rozvoj systému.*“. Navrhovatel konstatuje, že zadavatel hodlá hodnotit naplnění „best practices“ pro vývoj systému, aniž by uvedl, co za takovou „best practices“ považuje. Navrhovatel zdůrazňuje, že neexistuje pouze jediná suma úkonů, které lze takto označit a uvádí, že i sám zadavatel v rozhodnutí o námitkách potvrdil netransparentnost tohoto hodnotícího parametru a také skutečnost, že vůbec neupřesnil, jakým způsobem a vzhledem k jaké metodě mají dodavatelé formulovat svoji nabídku, aby byla hodnocena maximálním počtem bodů. Z rozhodnutí o námitkách pak

dle navrhovatele rovněž vyplývá, že zadavatel již nehodlá hodnotit systém „odpovídající best practices“, ale hodlá hodnotit nabídku, která jasně popíše používaný IT standard a metodu jeho aplikace, čímž dle navrhovatele zadavatel nepřipustně změnil zadávací podmínky.

30. K bodu 9.4 písm. f) „Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení“ zadávací dokumentace navrhovatel nejprve uvádí vymezení tohoto hodnotícího parametru, tj. „(...) Toto kritérium hodnotí systém z pohledu zajištění podpory a dalšího rozvoje a zároveň spektra možných dodavatelů. Jako lepší bude hodnoceno otevřenější řešení, které potenciálně využívá standardizovaných technologií, a tudíž umožní využít pro další vývoj a úpravy systému více možných partnerů.“. Navrhovatel má za to, že vymezení tohoto hodnotícího parametru je nedostatečné (v rozporu s § 36 odst. 3 zákona) a dále netransparentní a diskriminační (v rozporu s § 6 odst. 1 a 2 zákona), když zadavatel nespecifikuje, co považuje za „standardizované technologie“, přestože dle vysvětlení zadávací dokumentace má zadavatel o těchto technologiích přesnou představu. Navrhovatel konstatuje, že dodavatelům tak není známo, které technologie zadavatel preferuje. Navrhovatel dále považuje za nesmyslnou argumentaci zadavatele v rozhodnutí o námitkách, kde zadavatel obhájí svůj postup údajnou obranou před stavem „vendor-lock-in“. Navrhovatel dodává, že až v rozhodnutí o námitkách zadavatel specifikoval, že „standardizované řešení“ rozuměl jako opozitum k „proprietárnímu řešení“; takovéto vysvětlení však zadavatel učinil dle názoru navrhovatele opožděně.
31. Navrhovatel konstatuje, že vysvětlením ze dne 8. 1. 2019 došlo ke změně zadávacích podmínek, aniž by však zadavatel v souladu s § 99 odst. 2 zákona prodloužil lhůtu pro podání nabídek; navrhovatel upřesňuje, že provedené změny se dotkly bodu 9.3 písm. f) zadávací dokumentace, bodu 9.4 písm. a) a bodu 9.4 písm. b) zadávací dokumentace. Navrhovatel uvádí, že zadavatel se v rozhodnutí o námitkách brání, že tímto vysvětlením došlo k prodloužení lhůty (o 6 dnů), navrhovatel však upozorňuje, že k tomuto prodloužení došlo dle § 98 odst. 4 zákona, tedy z důvodu pozdního vyřízení žádosti o vysvětlení, nikoliv ve smyslu § 99 odst. 2 zákona. Zadavatel tedy dle názoru navrhovatele vůbec nepřihlédl k charakteru provedených změn a neprodloužil lhůtu tak, aby dodavatelé 2 dny před koncem lhůty pro podání nabídek měli dostatek časového prostoru zohlednit provedení příslušných úprav (nikoliv kosmetických, ale týkajících se aspektů, které byly předmětem hodnocení) své nabídky.
32. Navrhovatel požaduje, aby Úřad zrušil zadávací řízení z důvodu nezákonného nastavení zadávacích podmínek a rovněž z důvodu porušení povinnosti dle § 99 odst. 2 zákona.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 21. 2. 2019

33. V úvodu zadavatel shrnuje dosavadní průběh zadávacích řízení na jednotný EIS. Dále zadavatel uvádí, že se ve vyjádření zabývá pouze částmi návrhu reagujícími na argumentaci zadavatele uvedenou v rozhodnutí o námitkách a současně sděluje, že k jednotlivým bodům návrhu v plné míře odkazuje na rozhodnutí o námitkách.
34. K argumentaci navrhovatele týkající se požadavků na prokázání kvalifikace požadující zkušenost s EOP uvádí zadavatel následující. Argument navrhovatele, že kritéria technické kvalifikace požadující zkušenost s EOP jsou diskriminační ve smyslu § 6 odst. 2 zákona a způsobují nerovné zacházení, či že jsou minimálně nepřiměřená ve smyslu § 6 odst. 1 zákona, považuje zadavatel za bezpředmětný. Zadavatel připomíná, že předmětem veřejné

zakázky není výhradně implementace EIS, ale mj. zpracování ekonomicko-organizačního projektu, a je přesvědčen, že zadavateli přísluší rozhodnout, co vše má nebo nemá být předmětem plnění. K tvrzení navrhovatele, že požadavek zadavatele na zkušenost se zpracováním EOP je natolik originální, že diskriminuje navrhovatele při podání nabídky, zadavatel konstatuje, že EOP je integrální součástí předmětu plnění veřejné zakázky, který v rámci celého plnění dává jasný a ucelený smysl a z toho důvodu je zadavatel v souladu se zákonem oprávněn na toto plnění navázat i požadavky na kvalifikaci.

35. Zadavatel konstatuje, že vzhledem k významu EOP pro vytvoření a nasazení kvalitního EIS je jako řádný hospodář povinen zajistit, aby EOP zpracoval dodavatel, který má s obdobnými ekonomickými analýzami prokazatelné zkušenosti a u kterého lze předpokládat, že EOP zpracuje v dostatečné kvalitě. Zadavatel se odvolává na rozhodovací praxi Úřadu a judikaturu soudů (konkrétní rozhodnutí, popř. rozsudky zadavatel nezmiňuje, pozn. Úřadu), ze které plyne dle zadavatele zásada, že zadavatel může požadovat předmětné reference pouze v případě, že tyto reference se vztahují k předmětu plnění či jeho části a tato část předmětu plnění není zcela bezvýznamná vzhledem k celkovému plnění požadovanému zadavatelem v dané veřejné zakázce. Zadavatel několikrát opakuje, že navrhovatel nerozporuje opodstatněnost EOP v rámci předmětu plnění. Zadavatel rovněž odkazuje na komentářovou literaturu autorů Dvořák, Machurek, Novotný, Šebesta a kolektiv, ze které cituje následující: **„V praxi nicméně nelze vyloučit, že za oprávněný požadavek bude považován i takový, který je stanoven s ohledem na méně významnou až marginální část předmětu plnění, pokud to bude pro provedení předmětu plnění vhodné a/nebo určující. Pak by měl být tento kvalifikační požadavek stanoven spíše předmětově a v odpovídajícím přiměřeném rozsahu. Například v případě veřejné zakázky na stavební práce bude součástí předmětu plnění rovněž provedení tzv. inteligentního řízení domu, což může být z hlediska finančního objemu celé zakázky méně podstatná finanční částka, avšak pro zadavatele může být důležité ověření, zda má dodavatel zkušenosti s provedením takového druhu prací, které například nejsou ještě v době zadávání natolik rozšířené. (...).“**. Z výše uvedeného je dle zadavatele zřejmé, že požadavky na kvalifikaci mohou obecně vyloučit z účasti renomovaného dodavatele (např. stavebních prací), pokud tento není schopen prokázat potřebné zkušenosti (např. se zabezpečovacími systémy budov) a nevyužije pro takovou část plnění poddodavatele, aniž by tyto požadavky byly shledány jako nepřiměřené a rozporné se zákonem.
36. Zadavatel zdůrazňuje, že oproti předchozím zadávacím řízením přistoupil k úpravě definice EOP pro účely kvalifikace, přičemž dle jeho názoru je tato definice v současné podobě natolik široká, že pokryje běžné výstupy, které poskytují běžní poskytovatelé ekonomicko-poradenských služeb.
37. K ověřování referencí na zpracování EOP, které v roce 2017 provedl navrhovatel, zadavatel uvádí, že tehdejší dotaz navrhovatele se diametrálně lišil od aktuálního požadavku na kvalifikaci uvedeného v zadávací dokumentaci.
38. K argumentu navrhovatele, že platnost jeho závěrů *„(...) nevyvrací ani skutečnost, pokud si během uplynulého roku některý dodavatel cíleně a účelově opatřil tuto referenci (...).“* (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí), zadavatel uvádí, že *„(...) považuje tuto spekulaci Navrhovatele za absurdní, neboť si nedokáže představit, jak by přinutil trh ke generování reference tohoto charakteru, a dále k tomu dodává, že reference použité v podaných*

nabídkách jsou z let 2016 – 2018 a současně jejich objednatelem nebyl zadavatel, ani subjekt zadavatelem ovládaný.“

39. *V rozhodnutí o námitkách zadavatel nad rámec výše uvedeného uvádí, že „(...) dodavatel, který sám o sobě nedisponuje buď možností ekonomicko-organizační projekt zpracovat, nebo nemá potřebnou zkušenost pro prokázání kvalifikace, má vždy možnost využít pro tuto část plnění poddodavatele. Ostatně zadavatel v případě tohoto plnění předpokládal, že tato část bude plněna spíše poddodavatelsky, byť připouští, že toto plnění může dodavatel poskytnout i sám o sobě.“*
40. *Zadavatel dále konstatuje, že „(...) si je plně vědom rozdílu mezi vymezením požadavků zadavatele na budoucí předmět plnění a požadavků na referenční významné zakázky a jejich podobu, což odráží také rozdíl mezi definicí EOP pro účely posouzení kvalifikace (viz poznámka pod čarou č. 3 na str. 7 zadávací dokumentace) a definicí EOP jako součástí plnění veřejné zakázky (viz kapitola 4.1 přílohy č. 1 zadávací dokumentace).“* Zadavatel doplňuje, že definice EOP uvedená v poznámce pod čarou č. 3 na str. 7 zadávací dokumentace je obecná a stručná, že *»(...) se jedná o zcela běžnou procesní analýzu zaměřenou na oblast ekonomických agend, která bývá často nedílnou součástí implementace ERP (Enterprise Resource Planning) systémů ve všech typech organizací, a není tedy žádným „originálním“ požadavkem zadavatele.“*«. Zatímco definice EOP uvedená v kapitole 4.1 přílohy č. 1 zadávací dokumentace je dle názoru zadavatele velmi konkrétní a detailní.
41. *Zadavatel uvádí, že v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou zvažoval 2 varianty, a to vypsání stávající veřejnou zakázku na EIS s tím, že součástí plnění této veřejné zakázky bude i zpracování EOP nebo mohl nejdříve vypsání veřejnou zakázku pouze na EOP, který by určil závazné požadavky na jednotlivé postupy v EIS, a tím i závazné požadavky, jak má daný systém vypadat a fungovat, a následně na základě těchto závazných požadavků vypsání veřejnou zakázku na samotný EIS; v tomto případě by však obecný EOP dle názoru zadavatele nebral v úvahu specifika a případné přednosti konkrétního již fungujícího EIS, a tudíž by u nastavení konkrétních postupů při zpracování ekonomických informací vyžadoval jiný specifický postup, který by byl u konkrétního EIS obtížně realizovatelný. Dle zadavatele by tak mohlo dojít k situaci, že by z důvodu přesně nastavených technických požadavků na EIS bylo nutné celý EIS vyvinout úplně od začátku, a tudíž by mohlo dojít k diskriminaci stávajících dodavatelů EIS, kteří by neměli zájem takového řešení realizovat. Naopak výhody stávající veřejné zakázky spatřuje dodavatel v tom, že EOP může být zpracováván přímo dodavatelem (případně ve spolupráci s poddodavatelem) se znalostí již konkrétního EIS dodávaného dodavatelem, a tím pádem určité postupy nastavit tak, aby bylo možné je určitým dílčím dovyvinutím realizovat již ve stávajícím fungujícím EIS. Zadavatel je přesvědčen, že tak umožnil, aby se dané veřejné zakázky mohl účastnit co největší počet potenciálních dodavatelů, a to včetně stěžovatele. Zadavatel doplnil, že případná třetí varianta – vypsání pouze veřejnou zakázku na EIS bez jakéhokoliv zpracování EOP, je v jeho případě nemyslitelná, což odůvodnil tím, že je „(...) v poměrně unikátní situaci, kdy s ohledem na zákonem delegované právo hospodaření na vedení fakult a některých dalších součástí zadavatele dosud nedisponuje (v mnoha aspektech) jednotnou účetní a ekonomickou metodikou, ale s ohledem na to, že je z hlediska legislativy jednou právníkem osobou, je z pohledu státu a orgánů veřejné moci považován za jednotný ekonomický celek. Z historického hlediska je prostředí zadavatele v oblasti ekonomického řízení organizace*

velmi složité. Na jednotlivých součástech univerzity je provozováno cca 25 různě nastavených instancí dvou zcela rozdílných ekonomických informačních systémů. Jednotlivé součásti při tom zpracovávají ekonomické agendy dle individuálních metodických pokynů a s využitím zcela rozdílných funkčních podpor instalovaných informačních systémů. Tato situace je pro zadavatele dlouhodobě neudržitelná, a proto trvá na sjednocení jak samotného ekonomického informačního systému, tak zejména na sjednocení metodiky zajišťování ekonomických agend napříč celou univerzitou. Za této situace je záležitost jednotného nastavení účetní a ekonomické metodiky a způsobu jejího promítnutí do nově koncipovaného jednotného ekonomického informačního systému zcela neopominutelnou a zcela zásadní součástí realizace této veřejné zakázky, bez níž nelze nový ekonomický informační systém u zadavatele uspokojivě implementovat a nasadit do provozu. Jde tedy o zcela zásadní požadavek pro úspěšnou realizaci projektu implementace jednotného ekonomického informačního systému, přičemž nedostatky ve zpracování jednotné metodiky ekonomického a organizačního řízení univerzity mohou mít na realizaci projektu a zajištění legislativních povinností v oblasti ekonomického řízení ze strany univerzity fatální dopad.“

42. Zadavatel nesouhlasí s názorem navrhovatele, že stanovil požadavky na prokázání kvalifikace neopodstatněně a v rozporu se zákonem, ale naopak se domnívá, že tyto požadavky korespondují s významem předmětu veřejné zakázky a jeho důležitostí pro běžný provoz zadavatele. Zadavatel k tomu dodává, že sám navrhovatel připouští opodstatněnost zpracování EOP v rámci předmětu plnění.
43. Argument navrhovatele, že zadavatel dle zadávací dokumentace požaduje, aby dodavatelé měli (v případě významných služeb i v případě zkušeností realizačního týmu) zkušenost minimálně se dvěma projekty spočívajícími ve zpracování EOP, považuje zadavatel v případě významných služeb za zavádějící, neboť ze zadávací dokumentace dle zadavatele vyplývá, že k prokázání obou předmětných požadavků [viz bod 4.5, písm. A, body c) a d) zadávací dokumentace] může dodavatel využít jednu relevantní zakázku. V případě členů realizačního týmu pak zadavatel umožňuje prokázání způsobilosti nejen prostřednictvím doložení realizace projektů spočívajících ve zpracování EOP, ale rovněž realizací projektů spočívajících ve zpracování organizační analýzy, což dle zadavatele činí požadavek na členy realizačního týmu volnějším než požadavek na prokázání referenční služby v rámci kvalifikace dodavatele; zadavatel požaduje prokázat dostatečné zkušenosti s nastavením ekonomických procesů v organizacích, neboť to vnímá jako stěžejní část projektu.
44. K argumentu navrhovatele, že u jím prováděných implementací EIS dosud nikdy nebylo poptáváno vytvoření EOP v rozsahu definovaném zadavatelem, zadavatel uvádí, že podle jeho informací žádná z vysokých škol, které jsou zákazníky navrhovatele, nebyla na počátku implementace EIS v obdobné situaci, jako je zadavatel a neměla tak rozsáhlou diferenciaci ekonomických metodik a procesů.
45. Zadavatel také zásadně nesouhlasí s konstatováním stěžovatele, že vypracování EOP je marginální částí předmětu plnění, protože dle předpokladu zadavatele tvoří cena za zpracování EOP cca 10 % z celkové ceny zakázky, tedy částku okolo 6 000 000,- Kč bez DPH. Zadavatel má za to, že bez zpracovaného EOP by v podmínkách zadavatele nebylo možné centrální EIS implementovat a používat. Dále zadavatel vnímá kvalitní zpracování EOP jako kritický faktor úspěšnosti celého projektu (jak je uvedeno i v kap. 4.1 přílohy č. 1 zadávací dokumentace).

46. Zadavatel je přesvědčen, že vztah EOP k EIS lze analogicky přirovnat ke vztahu projektové dokumentace ke zhotovení samotné stavby a konstatuje, že variantu, kterou zvolil lze stavební terminologií označit za „design & build“, tj. „naprojektuj a postav“. Zadavatel se domnívá, že tento postup v zákoně výslovně předvídaný u veřejných zakázek na stavební práce [viz § 14 odst. 3 písm. c) zákona], lze analogicky realizovat i u „nestavebních“ veřejných zakázek za předpokladu, že tento postup bude zadavatelem racionálně odůvodněn; za těchto okolností lze nepochybně požadovat i prokázání kvalifikace po „projektantovi“ systému.
47. S tvrzením navrhovatele, že ve vztahu k EOP se jedná spíše o servisní úkon dočasného charakteru, zadavatel nesouhlasí, neboť dle něj EOP neslouží pouze pro implementaci EIS, ale jde o dlouhodobě platná pravidla pro činnost pracovníků zadavatele při práci s EIS a tedy o podstatnou součást předmětu plnění veřejné zakázky.
48. K argumentaci navrhovatele týkající se diskriminace zahraničních dodavatelů, zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že „(...) **požaduje zkušenost se zpracováním EOP v českém prostředí, neboť uplatněná znalost české účetní legislativy a českých účetních standardů je při zpracování tohoto projektu zcela zásadní.**“, což však dle jeho názoru nijak nevylučuje účast jakéhokoliv zahraničního dodavatele s touto kompetencí. Zadavatel podrobně rozvádí důvody, které ho vedly ke stanovení požadavku na zkušenosti s českým právním řádem, přičemž uvádí, že podstatou tohoto odůvodnění je popsání rozdílů mezi českými účetními standardy a mezinárodními účetními standardy používanými v rámci Evropské unie. Zadavatel mj. uvedl, že „(...) **národní systémy se mezi sebou odlišují svou klasifikací, rozsahem, závislostí na tradici, zvyklostech, ekonomickém a legislativním prostředí i zapojením do různých hospodářských skupin. Naproti tomu České národní standardy mají přesně definované formáty finančních výkazů, lpí na poctivém a věrném obrazu, pokud by například použití účetních metod stanovených prováděcími právními předpisy bylo neslučitelné s dosažením poctivého a věrného obrazu, má účetní jednotka povinnost se od těchto postupů odchýlit (a to pouze výjimečně).** (...)“.
49. Argumentaci navrhovatele k jeho zkušenosti s dodávkou EIS pro objednatele na Slovensku, považuje zadavatel za irelevantní, neboť „(...) **nikterak nepřispívá k meritu věci, kterým je posouzení, zda zadavatelem stanovené kvalifikační požadavky týkající se českého právního řádu jsou v souladu se ZZVZ nebo nikoli.**“. Zadavatel má za to, že předmětný požadavek na kvalifikaci vyžadující zkušenost dodavatele s českým právním řádem je racionálně odůvodnitelný, nezbytný a v souladu se zákonem a že související námitka ze strany navrhovatele byla vznesena účelově.
50. K argumentaci navrhovatele týkající se kritérií hodnocení zadavatel uvádí následující.
51. K bodu 9.3 písm. a) „Způsob naplnění funkčních požadavků zadavatele uvedených v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 ZD“ zadávací dokumentace zadavatel odkazuje zejména na argumentaci uvedenou v rozhodnutí o námitkách, kde je uvedeno, že bodovou škálu v rozmezí 1 – 5 bodů zvolil zadavatel z důvodu zjednodušení hodnocení a jeho větší transparentnosti. Obecně ke zvolenému způsobu hodnocení zadavatel dále konstatuje, že tímto způsobem hodnocení naplnil veškeré zákonné požadavky, a to v souladu s rozhodovací praxí Úřadu i Krajského soudu v Brně; zadavatel v této souvislosti odkazuje na popis a způsob hodnocení nabídek uvedený v zadávací dokumentaci k veřejné zakázce „Rámcová smlouva – pořízení radiostanic“ (uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 3. 2012, pod ev.

č. 208826), který je dle jeho názoru velmi podobný popisu a způsobu hodnocení, jež stanovil v článku 9. „Způsob a kritéria hodnocení“ zadávací dokumentace k šetřené veřejné zakázce. Zadavatel konstatuje, že navrhovatel zcela v rozporu s informacemi uvedenými v zadávací dokumentaci a ve všech poskytnutých vysvětleních zadávací dokumentace dovedl, že předmětem hodnocení bude v tomto bodu i skutečnost, zda dodavatel splní požadavky na funkcionality EIS uvedené v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 zadávací dokumentace. Zadavatel však upozorňuje, že požadavky na tyto funkcionality EIS jsou stanoveny jako závazné a dodavatelem nabízený EIS je tedy musí obsahovat, tudíž *»(...) předmětem hodnocení je pouze to, zda a které funkcionality v těchto kapitolách uvedené má již dodavatel nasazený v provozu. S ohledem na tyto skutečnosti odmítá zadavatel ničím nepodložený názor stěžovatele, že předmětem hodnocení jsou nějaké dvě nesouvisející „poloviny“ tohoto kritéria.«*. Zadavatel doplňuje, že hodnocení bude provedeno komparativně porovnáním předložených nabídek a podrobně zdůvodněno v protokolu o posouzení a hodnocení nabídek. Pro úplnost zadavatel dodává, že v předmětném hodnotícím parametru *»(...) se rozhodl zvýhodnit řešení, které již skutečně funguje, oproti „slibům“ a „proklamacím“ (...)«,* které namítá navrhovatel v bodu 9.3 písm. c) „Míra standardizace systému“ zadávací dokumentace.

52. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.3 písm. a) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že argumenty navrhovatele jsou nepravdivé a manipulativní. Zadavatel zdůrazňuje, že v rozhodnutí o námitkách nikde neuvedl, že by nenasazené řešení nedostalo žádné body a doplňuje, že *»(...) vysvětlení zadavatele týkající se tohoto hodnotícího kritéria jsou od počátku neměnná a to v tom smyslu, že naprogramované, ale nenasazené funkcionality systému budou hodnoceny shodně, jako funkcionality dosud nenaprogramované.«*. Z uvedeného důvodu, je zadavatel přesvědčen, že v rozhodnutí o námitkách nepřinesl nové vysvětlení stanovené metody hodnocení.
53. K bodu 9.3 písm. c) „Míra standardizace systému“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že *»(...) záměrně nestanovil, co je „standardní součástí jádra systému“, protože takové stanovení by s ohledem na různorodost ekonomických informačních systémů dostupných na trhu bylo diskriminační.«*, a připouští, že pokud by toto stanovil, pak by uvedený hodnotící parametr skutečně nebyl hodnotitelný na škále 1 až 5 bodů, ale pouze na škále „má“ nebo „nemá“, jak konstatuje navrhovatel. Zadavatel konstatuje, že hodnocení bude provedeno komparativně porovnáním předložených nabídek a podrobně zdůvodněno v protokolu o posouzení a hodnocení nabídek. Zadavatel si uvědomuje, že musí spoléhat na pravdivost tvrzení uvedených v nabídkách, ale vzhledem k tomu, že dle zadávací dokumentace se popis nabízeného plnění v nabídkách stává součástí smlouvy, stávají se tyto popisy i závazkem daného dodavatele se všemi důsledky z toho vyplývajícími (smluvní pokuty, odstoupení od smlouvy). Zadavatel upozorňuje, že kdyby požadoval vzorky (tj. nějakou ucelenou část již naprogramovaného EIS), aby je mohl v rámci posuzování a hodnocení nabídek zohlednit, tak by vyloučil a diskriminoval dodavatele, kteří nemají hotové řešení, ale jsou reálně schopni ho naprogramovat.
54. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.3 písm. c) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že navrhovatel se pokouší ve svém návrhu zpochybnit něco, co ale vůbec není předmětem

hodnocení. Zadavatel dále uvádí, že »(...) **nehodlá hodnotit rozsah nebo nějaké jiné vymezení „jádra systému“ (ani zpochybňovat, co jednotliví dodavatelé ve svých nabídkách označí za jádro systému), ale fakt, kolik odlišných verzí systému existuje, jak se od sebe odlišují a jaký je způsob jejich customizace.** Zadavatel rozhodně nenutí dodavatele, aby „nějak naslepo formulovali své nabídky“, protože **každý dodavatel přece ví, co je jádrem jeho systému a jak se jím dodávané jednotlivé instalace jeho systému od sebe vzájemně odlišují.**“ K pochybnostem navrhovatele, že zadavatel má v případě nesplnění smluvních povinností pouze možnost (nikoliv povinnost) postihu dodavatele, zadavatel konstatuje, že **„(...) je jeho zákonnou povinností, jako řádného hospodáře, při nesplnění smluvních povinností ze strany dodavatele vymáhat příslušné smluvní pokuty a případně se domáhat i náhrady škody, pokud to smluvní a zákonné podmínky umožňují.“**

55. K bodu 9.3 písm. d) „Flexibilita systému přístupových práv“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že jasně stanovil, jak bude hodnotit tento parametr hodnocení. Zadavatel konstatuje, že byť se v daném případě jedná o subjektivní způsob hodnocení, je tento způsob přípustný dle zákona i rozhodovací praxe Úřadu i Krajského soudu v Brně (konkrétně odkazuje na rozsudek č. j. 31 Af 9/2015-79 ze dne 22. 3. 2017); zadavatel v této souvislosti také odkazuje na způsob hodnocení nabídek uvedený v zadávací dokumentaci k veřejné zakázce „VŠB – TUO Nová budova fakulty elektrotechniky a informatiky – dodávka interiéru“ (uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 10. 2012, pod ev. č. 220356), jenž byl po přezkoumání Úřadem shledán přípustným. S odkazem na právě uvedené je dle názoru zadavatele zřejmé, že v hodnocení lze využít i méně určité pojmy, aniž by musely být zadavatelem zcela přesně definovány. Zadavatel dále uvádí, že si je vědom velké různorodosti přístupových práv v tak komplexním systému, jako je EIS, a mechanismů jejich nastavování, a právě z tohoto důvodu použil v zadávací dokumentaci pojmy „flexibilita“ a „širší možnost konfigurace“, kterými vyjádřil, že bude hodnotit mechanismy nastavování přístupových práv jako celek. Zadavatel dodává, že pokud by „(...) přesně vymezil, jaké technické řešení nastavení přístupových práv bude lépe hodnoceno, diskriminoval by jiné technické či systémové řešení, které může potřeby a požadavky zadavatele definované v zadávací dokumentaci pokrýt jiným avšak z hlediska užité hodnoty zcela srovnatelným způsobem.“
56. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.3 písm. d) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že navrhovatel ve svém návrhu není schopen popsat důvody, které ho vedou k závěru, že zadávací podmínky nedávají jasnou představu o způsobu hodnocení, aniž by sám neužil neurčitého pojmu („flexibilní“) užitého zadavatelem v zadávacích podmínkách. Zadavatel má za to, že **»[T]ento neurčitý pojem se svou povahou dle názoru zadavatele nikterak neliší od pojmu např. „ergonomický“, který byl jinými zadavateli použit u jiných zakázek, které úspěšně prošli přezkumem ÚOHS a správních soudů (...).«**. Zadavatel je přesvědčen, že učinil vše pro to, aby jím stanovené zadávací podmínky dávaly jasnou představu o tom, co mají dodavatelé popsat do svých nabídek, a jakým způsobem budou pak jejich nabídky hodnoceny.
57. K bodu 9.3 písm. e) „Možnosti parametrizace výstupů a reportů ze systému“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že navrhovatel v námitkách upozorňuje na nejednoznačnost předmětného parametru hodnocení, přičemž navrhuje, aby

zadavatel vzájemně porovnával pouze vybrané výstupy z EIS, což však zadavatel při zvážení množství výstupů z různých EIS považuje za velmi zužující nebo v rozumném čase neproveditelné hodnocení a s naprosto enormními nároky na zpracování nabídek. Zadavatel konstatuje, že proto volil obecnější popis předmětného hodnotícího parametru, který umožňuje vzájemně porovnat jednotlivé předložené nabídky, a nepředepisuje přesně dodavatelům, co všechno v této oblasti mají zadavateli v nabídce popsat a předložit; zadavatel je přesvědčen, že kvalifikovaný dodavatel EIS dokáže popsat výstupy jím dodávaného systému tak, aby je bylo možné vzájemně porovnat a zhodnotit z hlediska možností jejich parametrizace. Zadavatel dodává, že předmětem tohoto hodnotícího parametru *„(...) je tak porovnat celkový koncept možností parametrizace výstupů a reportů jednotlivých nabízených řešení, a ne porovnávání možností u konkrétních vyjmenovaných výstupů, což by mohlo vést k diskriminaci řešení, které by například konkrétním vyjmenovaným výstupem nedisponovalo, ale jednalo by se v jiném technickém či systémovém řešení například o výstup složený.“*.

58. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.3 písm. e) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření akcentuje enormní nároky na dodavatele při zpracování nabídek, které by na ně kladl postup navrhovaný navrhovatelem a uvádí, že jeho snahou bylo nepožadovat po dodavatelích *„(...) poskytnutí takového množství informací, které by bylo pro dodavatele zbytečně zatěžující a v důsledku nadbytečné, ale aby zároveň zajistil, že zadavatelem požadované množství informací bude porovnatelné a řádně hodnotitelné.“*.
59. K bodu 9.3 písm. f) „Flexibilita systému přístupových práv“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 zásadním způsobem upravil původní zadávací podmínky. Z vymezení předmětného hodnotícího parametru dle názoru zadavatele jednoznačně vyplývá, že *„(...) budou hodnocena taková nastavení workflow, která provádí administrátor systému při jeho konfiguraci, a ne možnosti, které mohou využívat řadoví uživatelé v rámci běhu jednotlivých procesů.“*, zadavatel však současně tímto vysvětlením *„(...) nezpochybňuje, že dodavatelé měli ve svých nabídkách popsat i možnosti řízení workflow v rámci jejich běhu, (...).“*.
60. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.3 písm. f) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že z popisu v zadávací dokumentaci (a to zejména z užití slova „administrátorem“) bylo zřejmé, že jde o nastavení při konfiguraci systému. Zadavatel dodává, že o možnostech uživatelské konfigurace není v popisu hodnocení od počátku ani zmínka a nevidí důvod, proč by v hodnocení bonifikoval jednotlivé nabízené systémy za to, že je nezbytná (nebo alespoň žádoucí) asistence administrátora, kdykoli uživatel potřebuje spustit schvalovací workflow.
61. K bodu 9.4 písm. a) „Návrh business architektury nabízeného systému a informační, aplikační a technické (systémové) architektury systému“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že vysvětlením ze dne 8. 1. 2019 provedl změnu zadávacích podmínek a konstatuje, že z odborné literatury věnované tématu IT architektury je zřejmé, že *»(...) není důvod, aby více než třívrstvá architektura byla hodnocena lépe než architektura třívrstvá. Dokonce ve většině případů jsou*

dvě nebo případně více vrstev ve čtyř- a vícevrstvé architektuře označovány za „střední vrstvu“, čímž se opět i na tyto vícevrstvé architektury pohlíží jako na architekturu třívrstvou.«.

62. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.4 písm. a) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že když odkazoval na odbornou literaturu, měl na mysli odbornou literaturu týkající se architektury IT systémů obecně. Zadavatel zásadně odmítá tvrzení navrhovatele, že je obecně platné, že vícevrstvá architektura je přínosnější než architektura třívrstvá. Zadavatel dodává, že systém, který by navrhovatel případně nabízel, jistě již nějakou architekturu má, a těžko by ji pro účely nabídky v předmětném zadávacím řízení navrhovatel měnil, protože to by znamenalo celý systém od základu přepracovat; tudíž argument navrhovatele, že dodavatelé měli dostat prostor pro zohlednění této změny ve své nabídce, je zcela lichý.
63. K bodu 9.4 písm. b) „Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že vysvětlením ze dne 8. 1. 2019 provedl změnu zadávacích podmínek. Zadavatel konstatuje, že si není vědom, že by v předmětném vysvětlení zadávací dokumentace uvedl, že požaduje, aby součástí nabídky byla prezentace nabízeného EIS, ani že uchazeči mají pro účely hodnocení předložit samotný EIS, tedy jeho funkční elektronickou verzi, jak uvádí navrhovatel v návrhu, naopak konstatoval, že bude „(...) řešení uživatelského rozhraní skutečně posuzovat jen na základě popisu uživatelského rozhraní systému a jeho ukázkou uvedených přímo v nabídkách dodavatelů.“. Zadavatel dodává, že u projektů dodávek informačních systémů je zcela běžnou praxí, že »(...) zadavatel hodnotí uživatelské rozhraní na základě grafického návrhu nebo tzv. wire-frames, tj. koncepce uživatelského rozhraní řešení, které se běžně tvoří již při samotném „projektování“ systému před jeho reálným naprogramováním.«.
64. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.4 písm. b) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že navrhovatel nepochopil odpověď zadavatele uvedenou ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019; zadavatel uvádí, že rozhodně nepožadoval, aby dodavatelé rozšířili osnovy nabídek o dodání nějaké funkční verze části EIS.
65. K bodu 9.4 písm. c) „Náročnost realizace typických ekonomických procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách nejprve upozorňuje, že uvedl pojem „typický ekonomický proces“, což je z jeho pohledu ve spojení se zadávací dokumentací a jejími přílohami dostatečně určitý pojem. V souvislosti s pojmem „typický ekonomický proces“ zadavatel rovněž odkazuje na již zmíněnou rozhodovací praxi Úřadu i soudů, ze které dle názoru zadavatele vyplývá, že v hodnocení lze využít i méně určité pojmy. Zadavatel odmítá tvrzení navrhovatele, že by zadávací podmínky týkající se vymezení tohoto hodnotícího parametru byly netransparentní. Zadavatel zdůrazňuje, že »(...) efektivita uživatelského ovládání systému je obvykle obecnou vlastností uživatelského rozhraní systému, takže zpravidla ani není nutné ji vztahovat ke konkrétnímu seznamu typických procesů, resp. uživatelských akcí. Nicméně pokud by stěžovatel přece jen hledal nějaké vodítko, co by zadavatel mohl považovat za „typické ekonomické procesy“, má k dispozici přílohu č. 4 zadávací dokumentace, podle níž měl zpracovat nabídku a v níž je (počínaje kapitolou „Účetnictví“ a konče kapitolou „Datový sklad

a manažerské informace“) uveden výčet očekávaných základních funkcionalit ekonomického informačního systému.«. Argument navrhovatele, že snadnost a efektivnost podpory ekonomických procesů je možné hodnotit pouze při práci se systémem, zadavatel uznává a dodává, že z pohledu zadavatele by to bylo jednodušší řešení, nechce však diskriminovat ty dodavatele, kteří dosud nemají hotové řešení. Zadavatel dodává, že u dodávek informačních systémů je zcela běžnou praxí, že systémy jsou hodnoceny na základě jejich popisu.

66. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.4 písm. c) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že považuje argumentaci navrhovatele, že nevěděl, co popsat do nabídky a co bude hodnoceno, za naprosto zavádějící, neboť **„(...) bylo od počátku zcela zřejmé, které funkcionality systému zadavatel požaduje, aby dodavatelé popsali ve svých nabídkách.“**
67. K bodu 9.4 písm. d) „Robustnost a vyspělost SW architektury“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že termín „best practices“ je v odborných kruzích kvalifikovaných dodavatelů informačních systémů velmi dobře znám a používán. V souvislosti s pojmem „best practices“ zadavatel rovněž odkazuje na již zmíněnou rozhodovací praxi Úřadu i soudů, ze které dle názoru zadavatele vyplývá, že v hodnocení lze využít i méně určité pojmy. Zadavatel uvádí, že ve vysvětlení zadávací dokumentace jasně stanovil, jak mají dodavatelé v nabídkách postupovat a co mají popsat a dodává, že **„(...) těžko může zadavatelům popisovat, jakým IT standardem se mají řídit, když těchto standardů je řada. Takový postup by byl jednoznačně diskriminační a neodůvodnitelný. (...) zadavatel pouze deklaruje, že lépe bude hodnotit takové nabídky, v nichž dodavatel jasně popíše, že nějaký z obecně uznávaných IT standardů při své práci aplikuje a jak.“**
68. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.4 písm. d) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že zásadně nesouhlasí s výkladem tohoto hodnotícího parametru ze strany navrhovatele, tedy že bude hodnoceno naplnění „best practices“ pro vývoj systému. Zadavatel uvádí, že nikdy neměl v úmyslu hodnotit soulad nabízeného systému s konkrétním IT standardem, neboť tento postup by považoval za diskriminační, a proto **»(...) zvolil obecnější pojem „best practices“, který na žádný konkrétní standard neodkazuje, protože jednotliví dodavatelé mohou při své činnosti aplikovat nejrůznější standardy, které se od sebe mohou (i značně) odlišovat, ale mají obvykle stejné cíle, tedy dosažení „nejlepší praxe vedoucí k výsledkům“ (jak bylo uvedeno v Rozhodnutí o námitkách).«.**
69. K bodu 9.4 písm. f) „Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení“ zadávací dokumentace zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že zásadním smyslem předmětného hodnotícího parametru je **»(...) zvýhodnění takových nabídek a takového řešení EIS, které nebude závislé na konkrétním dodavateli (...), aby se zadavatelé nedostávali do situace tzv. „vendor-lock-in“, tj. do pozice, kdy se při potřebě změny či úpravy systému zadavatelé nemůžou vymanit ze závislosti na konkrétním dodavateli a jeho řešení.«.** Z pojmu „standardizované technologie“ je dle zadavatele zcela zřejmé, že **„(...) jde o technologie, které nejsou tzv. proprietární (tedy závislé na jednom konkrétním dodavateli a jednom konkrétním řešení), a naopak na trhu je k dispozici více dodavatelů a dostatek pracovníků, kteří s těmito technologií umí pracovat.“** V souvislosti s pojmem „standardizované technologie“ zadavatel rovněž odkazuje na již zmíněnou rozhodovací praxi Úřadu i soudů, ze které dle názoru zadavatele vyplývá, že v hodnocení lze využít i méně určité pojmy.

70. V návaznosti na argumentaci navrhovatele reagující na skutečnosti uvedené v rozhodnutí o námitkách k bodu 9.4 písm. f) zadávací dokumentace zadavatel ve vyjádření konstatuje, že důrazně nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že by informaci o ochraně před stavem „vendor-lock-in“ uvedl poprvé až v rozhodnutí o námitkách, a doplňuje, že toto sdělení bylo jednoznačně uvedeno již ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019. Zadavatel je přesvědčen, že v rámci předmětného hodnotícího parametru „(...) nemohli být dodavatelé na pochybách, jak formulovat své nabídky, protože buď nabízejí systém (nebo systémy) vyvinutý v určitých konkrétních technologiích, a pak je měli popsat do nabídky, anebo systém (nebo systémy) provozovatelný v širší škále možných technologií, a pak tyto technologie opět měli popsat do nabídky a mohli se při tom řídit preferencemi technologií ze strany zadavatele uvedenými v kap. 3.2 přílohy č. 1 zadávací dokumentace.“.
71. Zadavatel je přesvědčen, že celý jím stanovený způsob hodnocení byl formulován tak, aby byl srozumitelný, pochopitelný, nediskriminační, vedl k výběru opravdu kvalitní nabídky a zároveň, aby umožnil dodavatelům podat porovnatelné nabídky.
72. K navrhovatelem zmíněnému neprodloužení lhůty pro podání nabídek zadavatel nejprve uvádí, že je přesvědčen, že vysvětlením ze dne 8. 1. 2019 ke změně zadávacích podmínek nedošlo, a to v žádném bodě, jež namítá navrhovatel. Nicméně pro úplnou jistotu se zadavatel rozhodl prodloužit lhůtu pro podání nabídek celkem o 6 pracovních dnů (tj. 8 kalendářních dnů), přičemž dle § 98 odst. 4 zákona byl povinen tuto lhůtu prodloužit o 5 pracovních dnů a dále se rozhodl pro úplnou jistotu prodloužit tuto lhůtu o další 1 pracovní den ve smyslu § 99 odst. 2 zákona, aby dodavatelé měli dostatek prostoru pro dopracování svých nabídek. Při výkladu neurčitého právního pojmu „přiměřeně“ uvedeného v § 99 odst. 2 zákona zadavatel dle svého tvrzení přihlédl i ke skutečnosti, že lhůtu pro podání nabídek prodloužuje již o dalších 5 pracovních dnů, a tudíž bude zjevně přiměřené, když po uveřejnění vysvětlení dne 8. 1. 2019 budou mít všichni potenciální dodavatelé k dispozici pro dopracování nabídek celkem 8 pracovních dnů (tj. 10 kalendářních dnů), když lhůta pro podání nabídek uplyne 18. 1. 2019.
73. Zadavatel je přesvědčen, že jeho postup v předmětném zadávacím řízení nelze označit za netransparentní a diskriminační a konstatuje, že jeho snahou je při zachování všech zákonných zásad získat takový EIS, který bude vyhovovat specifickým potřebám zadavatele a současně půjde o nejvýhodnější EIS z pohledu ceny i kvality.

Vyjádření navrhovatele ze dne 11. 3. 2019 k podkladům rozhodnutí

74. Navrhovatel uvádí, že k nepřiměřenosti a diskriminačnímu charakteru kvalifikačního požadavku na zkušenost s tvorbou EOP se již dostatečně vyjádřil v rámci návrhu a opakuje, že nezpochybňuje právo zadavatele požadovat v rámci předmětu plnění vypracování EOP, trvá však na tom, že pro realizaci předmětu plnění je objektivně kvalifikovaný i dodavatel, který nemá referenční zakázku na takto formálně vypracovanou analýzu. Dle názoru navrhovatele na nezákonnosti předmětného požadavku nic nemění ani případná zadavatelem uměle vyvolaná změna na relevantním trhu, kdy někteří dodavatelé si účelově opatřili tuto referenci, aby se mohli účastnit zadávacího řízení. Navrhovatel rovněž opětovně odmítá tvrzení zadavatele, že jeho požadavek na zkušenost s EOP pokryjí běžné výstupy, které poskytují běžní poskytovatelé ekonomicko-poradenských služeb.

75. Navrhovatel dále konstatuje, že v plném rozsahu trvá na své námitce nedůvodné diskriminace dodavatelů, kteří disponují požadovanou referencí na vypracování EOP, avšak pro zahraničního odběratele a domnívá se, že zadavatel ve svém vyjádření pouze popisuje vzájemné odlišnosti jednotlivých teoretických přístupů k účetnictví, nikoliv odlišnost českých přístupů od přístupů v jiných členských státech Evropské unie. Navrhovatel doplňuje, že jednoduše přenositelná by byla případná zkušenost s vypracováním EOP v Polsku či na Slovensku, kde jsou téměř stejné účetní systémy jako v České republice a dále uvádí, že na univerzitách na Slovensku se účtuje stejně jako na zdejších univerzitách, přičemž naznačuje podobnosti, případně drobné rozdíly těchto účetních systémů. Navrhovatel je přesvědčen, že případné dílčí odlišnosti národních systémů České republiky a ostatních států nejsou tak zásadní, aby pro účely kvalifikace vyloučily aplikaci zahraničních zkušeností.
76. Co se týče vymezení subjektivních hodnotících kritérií, navrhovatel nadále trvá na svých námitkách v plném rozsahu a dodává následující.
77. V souvislosti s tvrzením zadavatele k bodu 9.3 písm. c) zadávací dokumentace, že každý dodavatel ví, co je jádrem systému a jak se jím dodávané jednotlivé instalace od sebe odlišují, navrhovatel konstatuje, že zadavatel vychází z předpokladu, že každý dodavatel má k dispozici pouze jediný systém s jedinou, neměnnou základní strukturou (jádreem), což je dle navrhovatele nesprávná úvaha. Dodavatelé totiž dle navrhovatele potřebují dostatek informací v rámci vymezení předmětu veřejné zakázky a způsobu hodnocení, aby se mohli rozhodnout, který systém nabídnou zadavateli; navíc zadávacího řízení by se mohl dle navrhovatele zúčastnit zprostředkovatel, který pro svou nabídku teprve vybírá spolupracovníky s různými systémy.
78. K bodu 9.3 písm. e) zadávací dokumentace navrhovatel uvádí, že argumentace zadavatele potvrzuje nezákonnost daného hodnotícího parametru, i to, že neměl být vůbec stanoven, a demonstruje 2 možné varianty aplikace tohoto hodnotícího parametru, a sice *„(...) netransparentní vymezení bez vyžádání si relevantních informací, v důsledku čehož i hodnocení bude netransparentní (tuto možnost zvolil zadavatel), anebo detailní vymezení kritéria, které sice umožní transparentní hodnocení, ale je prakticky vyloučené z důvodů své značné náročnosti pro všechny strany.“*
79. K bodu 9.4 písm. a) zadávací dokumentace navrhovatel opakuje, že pokud pro řádné pochopení vymezení předmětného hodnotícího parametru byla nezbytná znalost konkrétní odborné literatury, měl na ni zadavatel odkázat v zadávacích podmínkách. Domněnku zadavatele, že dodavatelé obecně již mají nějakou architekturu řešení, které nabízejí, a detailním informacím se tedy stejně nemohou přizpůsobit, považuje navrhovatel za nesprávnou, když se o veřejnou zakázku může ucházet dodavatel, který vhodné řešení pro zadavatele teprve hledá.
80. K bodu 9.4 písm. d) zadávací dokumentace navrhovatel uvádí, že pokud by dodavatelé znali zadavatelem preferovanou „best practices“ již v rámci zadávacích podmínek, mohli by se jí přizpůsobit nebo by měli zákonný prostor upozornit na její diskriminační charakter, a konstatuje, že zadavatel svým postupem posouvá diskriminační aspekt do fáze hodnocení nabídek. Navrhovatel upozorňuje, že i zde zadavatel vychází z nesprávné úvahy, že dodavatelé již mají svá řešení, proto není třeba předem zveřejňovat detailní podmínky.

81. Navrhovatel uzavírá, že trvá na svém návrhu a požaduje, aby Úřad zrušil zadávací řízení z důvodu nezákonného nastavení zadávacích podmínek a rovněž z důvodu porušení povinnosti dle § 99 odst. 2 zákona.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

82. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 11. 2. 2019, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu navrhovatele rovněž dne 11. 2. 2019.
83. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:
- zadavatel,
  - navrhovatel.
84. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0058/2019/VZ-04436/2019/532/VZi ze dne 13. 2. 2019.
85. Dne 26. 2. 2019 bylo umožněno navrhovateli nahlédnout do spisu; protokol o nahlížení do spisu je součástí správního spisu.
86. Výrokem 1. usnesení č. j. ÚOHS-S0058/2019/VZ-06428/2019/532/LOh ze dne 4. 3. 2019 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Výrokem 2. citovaného usnesení stanovil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a to podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení pořízené v souvislosti s provedenými úkony.
87. Usnesením č. j. ÚOHS-S0058/2019/VZ-07124/2019/532/LOh ze dne 11. 3. 2019 Úřad částečně nevyhověl žádosti navrhovatele o nahlédnutí do správního spisu, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

88. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o zadávacím řízení, stanovisek předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

89. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
90. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
91. Podle § 28 odst. 1 písm. a) a b) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí
- a) zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené
    - 1. podmínky průběhu zadávacího řízení,

2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
  3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
  4. pravidla pro hodnocení nabídek,
  5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona,
- b) zadávací dokumentací veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
92. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
93. Pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí podle § 73 odst. 6 zákona v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit,
- a) která kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace požaduje a
  - b) minimální úroveň pro jejich splnění.
94. K prokázání kritérií technické kvalifikace může zadavatel podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona požadovat seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.
95. K prokázání kritérií technické kvalifikace může zadavatel podle § 79 odst. 2 písm. c) zákona požadovat seznam techniků nebo technických útvarů, které se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a to zejména těch, které zajišťují kontrolu kvality nebo budou provádět stavební práce, bez ohledu na to, zda jde o zaměstnance dodavatele nebo osoby v jiném vztahu k dodavateli.
96. Podle § 98 odst. 4 zákona pokud je žádost o vysvětlení zadávací dokumentace doručena včas a zadavatel neuveřejní, neodešle nebo nepředá vysvětlení do 3 pracovních dnů, prodlouží lhůtu pro podání nabídek nejméně o tolik pracovních dnů, o kolik přesáhla doba od doručení žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace do uveřejnění, odeslání nebo předání vysvětlení 3 pracovní dny.
97. Podle § 99 odst. 2 zákona pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.
98. Podle § 116 odst. 3 zákona kritéria kvality musí být vymezena tak, aby podle nich nabídky mohly být porovnatelné a naplnění kritérií ověřitelné. Kritériem kvality nesmí být smluvní podmínky, jejichž účelem je utvrzení povinností dodavatele, nebo platební podmínky.

99. Úřad podle § 265 písm. a) zákona návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

100. V bodě 2.1 „Vymezení účelu a předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že „(...) K požadavku na zpracování ekonomicko-organizačního projektu zadavatel upozorňuje:

- *Zadavatel je v situaci, kdy s ohledem na zákonem delegované právo hospodaření na vedení fakult a některých dalších součástí zadavatele dosud nedisponuje (v mnoha aspektech) jednotnou účetní a ekonomickou metodikou, ale s ohledem na to, že je z hlediska legislativy jednou právníckou osobou, je z pohledu státu a orgánů veřejné moci považován za jednotný ekonomický celek. Současně zadavatel dosud provozuje dva zcela rozdílné ekonomické informační systémy ve více než dvaceti oddělených a zcela odlišně nastavených provozních instancích.*
- *Zadavatel v současné době používá dva různé EIS (systém EIS JASU® CS od společnosti MÚZO Praha s.r.o. a systém iFIS od společnosti BBM spol. s r.o.) implementované postupně v rozdílných verzích na celkem 26 instancích (fakultách a součástech) a nejednotnost zpracování ekonomických agend je hlavním důvodem pro projekt implementace nového, jednotného EIS.*
- *Požadovaná ekonomická metodika jako součást ekonomicko-organizačního projektu musí poskytnout základ pro efektivní nasazení dodavatelem nabízeného EIS tak, aby konkrétní role uživatelů dostaly právě tu funkcionalitu, kterou ke své práci potřebují. Nejedná se tak o prostou výměnu starého systému za nový, ale klíčové je právě nastavení jednotných postupů při zpracování ekonomické agendy pro všechny fakulty a součásti.“*

101. V bodě 4.5 „Technická kvalifikace“, písm. A. „Seznam významných dodávek nebo významných služeb“ zadávací dokumentace je uvedeno následující:

»Dodavatel prokáže splnění této části technické kvalifikace ve smyslu § 79 odst. 2 písm. b) zákona předložením seznamu významných služeb poskytnutých dodavatelem v posledních 3 letech (dále jen „referenční služby“).

Zadavatel ke splnění kvalifikace požaduje, aby dodavatel prokázal realizaci minimálně 3 referenčních služeb odpovídajících níže uvedeným parametrům, a to:

a) min. 1 služba, jejíž součástí byla dodávka nebo rozvoj ekonomického informačního systému¹, přičemž celkový finanční objem takové služby nesmí činit méně než 6 mil. Kč bez DPH (včetně podpory provozu) pro jednoho objednatele²;

b) min. 1 služba, jejíž součástí byla dodávka, rozvoj nebo podpora provozu ekonomického informačního systému určeného pro použití v rámci českého právního řádu a finanční objem takové služby celkově nečinil méně než 2 mil. Kč bez DPH pro jednoho objednatele;

c) min. 1 služba spočívající ve vypracování ekonomicko-organizačního projektu³ pro objednatele, přičemž objednatelem musela být společnost nebo organizace s komplikovanou vnitřní strukturou⁴, nejméně 500 zaměstnanci, členy, studenty nebo osobami ve

srovnatelném postavení⁵ a která hospodaří s rozpočtem ve výši nejméně 100 000 000,- Kč ročně;

d) min. 1 služba spočívající ve vypracování ekonomicko-organizačního projektu, přičemž objednatelem této služby byl subjekt účtující dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a finanční objem takové služby celkově nečinil méně než 200 tis. Kč bez DPH pro jednoho objednatele;

e) min. 1 služba, jejíž součástí bylo využití systému pro řízení a správu chybových hlášení a požadavků na úpravy a rozvoj dodávaných nebo podporovaných systémů a aplikací (dále jen „systém helpdesku“), přičemž systém helpdesku měl webové uživatelské rozhraní, umožňoval zadávání hlášení (chyb/dotazů/požadavků) a sledování stavu jejich řešení ze strany dodavatele i objednatele a byl v rámci dané služby používán alespoň po dobu jednoho roku.

Pokud dodavatel realizoval zakázku, která současně splňuje více podmínek uvedených výše pod písm. a) až e), může dodavatel jednou zakázkou prokázat splnění dvou nebo více požadovaných referenčních služeb. V takovém případě musí dodavatel doložit vždy alespoň tři referenční služby, přičemž každá z referenčních služeb musí splňovat alespoň jednu podmínku uvedenou výše pod písm. a) až e) a společně všechny 3 referenční služby musí splňovat všechny tyto podmínky pod písm. a) až e). (...)«.

Vysvětlivky č. 1 až 5 k výše uvedenému textu uvádí zadavatel jako poznámky pod čarou:

»¹Ekonomickým informačním systémem se pro účely této technické kvalifikace rozumí informační systém, ve kterém povinné osoby dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění, vedou účetnictví, evidují a spravují majetek, tvoří rozpočet a pomocí něhož realizují povinné výstupy vůči státu (daňová přiznání, účetní výkaznictví a další ekonomické výkazy).

² Pro účely této technické kvalifikace se jedním objednatelem rozumí i sdružení objednatelů, pokud popsaná referenční služba vykazuje jednotící prvky (např. společné zadání veřejné zakázky, vícestranná smlouva apod.).

³ Ekonomicko-organizačním projektem se pro účely této technické kvalifikace rozumí dokument obsahující popis nastavení ekonomické metodiky (zpracování ekonomických informací) a ekonomických procesů v konkrétní firmě či organizaci a zároveň obsahující návrh optimalizace tohoto nastavení a těchto procesů.

⁴ Komplikovanou vnitřní strukturou se pro účely této technické kvalifikace rozumí existence tří a více samostatně sledovaných vnitropodnikových středisek – provozoven.

⁵ Pojmem „osobami ve srovnatelném postavení“ se pro účely této technické kvalifikace mají na mysli osoby, které využívají systém nejen pro vlastní potřebu, ale zajišťují tím i plnění svých povinností ve vztahu k objednateli. Systém jim není objednatelem poskytnut pouze k dobrovolnému užívání, ale jsou v rámci svého vztahu k objednateli povinni jej při určitých úkonech využívat (kromě zaměstnanců, členů a studentů se může dále jednat např. o policisty, hasiče, vojáky, další příslušníky ve služebním poměru, státní zaměstnance apod.).«.

102. V bodě 4.5 „Technická kvalifikace“, písm. B. „Seznam techniků, jež se budou podílet na plnění veřejné zakázky“ zadávací dokumentace je uvedeno následující:

„Splnění tohoto bodu technické kvalifikace dle ustanovení § 79 odst. 2 písm. c) a d) zákona prokáže dodavatel, který předloží čestné prohlášení, v němž uvede seznam techniků, kteří se budou podílet na plnění veřejné zakázky (realizační tým).

Realizační tým určený dodavatelem pro plnění veřejné zakázky musí mít minimálně následující složení, přičemž členové realizačního týmu musí splňovat níže uvedené minimální požadavky stanovené zadavatelem:

a) Vedoucí ekonomicko-organizačního projektu (1 osoba):

- (...)*
- řídil nebo se podílel⁶ na realizaci min. 2 projektů spočívajících ve zpracování ekonomicko-organizačního projektu nebo organizační analýzy.*

b) Konzultant ekonomicko-organizačního projektu (min. 1 osoba):

- (...)*
- zkušenosti s řízením či realizací min. 2 projektů spočívajících ve zpracování ekonomicko-organizačního projektu nebo organizační analýzy, při čemž minimálně jeden projekt byl realizován pro objednatele s minimálně 500 zaměstnanci, členy, studenty nebo osobami ve srovnatelném postavení a minimálně jeden projekt byl realizován pro objednatele účtujícího dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. (...)*

Vysvětlivku č. 6 k výše uvedenému textu uvádí zadavatel jako poznámku pod čarou:

„⁶ Podílením se na realizaci zakázky se pro účely této technické kvalifikace rozumí aktivní účast člena týmu na podstatné části zakázky (nepostačuje pouze dílčí účast ve formě zajištění administrativy apod.), a to vzhledem k rozsahu zakázky a vzhledem k pozici člena týmu, kterou na dané zakázce zastával.“

103. V bodě 4.9 „Prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob“ zadávací dokumentace je uvedeno, že dodavatel může „(...) prokázat určitou část ekonomické kvalifikace (viz čl. 4.4 této zadávací dokumentace), technické kvalifikace (viz čl. 4.5 této zadávací dokumentace) nebo profesní způsobilosti (viz čl. 4.3 této zadávací dokumentace) s výjimkou kritéria podle § 77 odst. 1 ZZVZ požadované zadavatelem prostřednictvím jiných osob.(...)“.

104. V čl. 9. „ZPŮSOB A KRITÉRIA HODNOCENÍ“ zadávací dokumentace je uvedeno, že „Hodnocení nabídek bude provádět hodnotící komise podle jejich ekonomické výhodnosti na základě hodnotících kritérií a postupem stanoveným v tomto článku zadávací dokumentace.“.

105. V bodě 9.1 „Dílčí kritéria hodnocení“ zadávací dokumentace je uvedeno následující:

„Nabídky budou hodnoceny dle následujících dílčích hodnotících kritérií, kterým jsou přiřazeny následující procentuální váhy:

<i>Kritérium č.</i>	<i>Název kritéria</i>	<i>Váha kritéria</i>
<i>1</i>	<i>Celková nabídková cena bez DPH</i>	<i>30 %</i>

2	<i>Funkčnost nabízeného plnění (kap. 3.1.1 až 3.1.4 přílohy č. 1 ZD)</i>	30 %
3	<i>Technická úroveň nabízeného plnění (kap. 3.1.1 a 3.2 přílohy č. 1 ZD)</i>	20 %
4	<i>Zkušenosti dodavatele s obdobnými projekty</i>	15 %
5	<i>Rozsah, kvalita a technické parametry služeb systémové integrace</i>	5 %“

106. V bodě 9.3 „Kritérium č. 2 – Funkčnost nabízeného plnění“ zadávací dokumentace je uvedeno následující:

»V tomto dílčím kritériu bude zadavatel hodnotit kvalitu nabízeného řešení podle údajů a informací uvedených dodavatelem v kapitole „Popis nabízeného řešení“ nabídky, kterou je dodavatel povinen zpracovat v rámci popisu předmětu plnění dle osnovy uvedené v příloze č. 4 této ZD.

Zadavatel bude v tomto kritériu hodnotit koncept celkového řešení zahrnující způsob, jakým nabízený systém splní legislativní požadavky kladené na EIS a další požadavky zadavatele kladené na funkčnost řešení.

Budou hodnoceny:

- a) Způsob naplnění funkčních požadavků zadavatele uvedených v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 této ZD. Lépe bude hodnoceno řešení, které již splňuje maximum požadavků zadavatele uvedených v kapitole 3.1 přílohy č. 1 této ZD, a je v této podobě již nasazeno do provozu na některé veřejné instituci⁹.*
- b) (...)*
- c) Míra standardizace systému. Lépe bude hodnocen systém, jehož jádro bylo vyvinuto a je udržováno jako standardizovaný softwarový balík (tedy existuje jediná aktuální verze programového kódu jádra systému pro všechny zákazníky dodavatele a jeho přizpůsobení pro potřeby univerzity (customizace) se zajistí nastavením parametrů EIS a přidáním nadstavbových modulů a integračních vazeb¹⁰).*
- d) Flexibilita systému přístupových práv. Lépe bude hodnocen systém s širšími možnostmi konfigurace těchto práv.*
- e) Možnosti parametrizace výstupů a reportů ze systému. Lépe bude hodnoceno řešení obsahující větší škálu již předdefinovaných výstupů a reportů, které si budou moci uživatelé sami upravovat dle potřeb pomocí filtračních kritérií a přidávání a odebírání dalších údajů, včetně možnosti využít v nich různé statistiky a agregace.*
- f) Flexibilní podpora schvalovacích procesů. Lépe bude hodnocen systém umožňující administrátorem konfigurovatelné workflow pro schvalovací procesy týkající se ekonomické agendy.(...).«.*

Vysvětlivky č. 9 a 10 k výše uvedenému textu uvádí zadavatel jako poznámky pod čarou:

⁹ *Veřejnou institucí se pro účely této technické kvalifikace rozumí veřejnoprávní, státní nebo příspěvková organizace podléhající právnímu řádu některého z členských států Evropské Unie.*

¹⁰ *Systém může být diferencován (mít různé verze nebo nadstavbové moduly) pro různé skupiny zákazníků (např. veřejný sektor, průmyslové podniky, školství, zdravotnictví apod.),*

ale musí mít společnou standardní část – ta je pak v této ZD označována jako „jádro systému“.«.

V předmětném bodě zadávací dokumentace je dále uvedeno, že „Předložené nabídky bude komise hodnotit v každém z výše uvedených dílčích parametrů pod písm. a) až h), a to tak, že v každém z těchto parametrů přidělí 1 až 5 podbodů, a to následujícím způsobem: 1 podbod – nabídka splňuje daný dílčí parametr nejméně vhodným či nejméně efektivním způsobem nebo bez jakékoli přidané hodnoty, 2 podbody – nabídka splňuje daný dílčí parametr nepříliš vhodným či neefektivním způsobem nebo s velmi malou přidanou hodnotou, 3 podbody – nabídka dobře splňuje daný dílčí parametr s mírnou přidanou hodnotou, 4 podbody – nabídka splňuje daný dílčí parametr velmi dobrým či efektivním způsobem nebo způsobem s vysokou přidanou hodnotou, 5 podbodů – nabídka splňuje daný dílčí parametr nejlepším možným způsobem nebo způsobem s maximální přidanou hodnotou. Při tom komise zpracuje slovní hodnocení, v němž uvede zdůvodnění bodování nabídek v jednotlivých parametrech. Nabídka tedy může v tomto kritériu hodnocení získat maximálně 40 podbodů (8 parametrů krát 5 podbodů). (...)“.

107. V bodě 9.4 „Kritérium č. 3 – Technická úroveň nabízeného plnění“ zadávací dokumentace je uvedeno následující:

»V tomto dílčím kritériu bude zadavatel hodnotit kvalitu nabízeného řešení podle údajů a informací uvedených dodavatelem v kapitole „Architektura nabízeného řešení“ nabídky, kterou je dodavatel povinen zpracovat v rámci popisu předmětu plnění dle osnovy uvedené v příloze č. 4 této ZD.

Budou hodnoceny:

- a) *Návrh business architektury nabízeného systému a informační, aplikační a technické (systémové) architektury systému, přičemž hodnocena bude zejména účelnost a efektivita konceptu a úroveň jeho technického popisu. Preferována a lépe hodnocena bude tří- a vícevrstvá architektura s oddělením prezentační, aplikační a datové vrstvy, přičemž jako prezentační vrstva je preferován tenký klient v podobě webové aplikace.*
- b) *Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní. Lépe bude hodnocen systém s vyšší intuitivností ovládání a s vyšší přehledností jednotlivých uživatelských rozhraní.*
- c) *Náročnost realizace typických ekonomických procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému. Lépe bude hodnocen systém, v němž bude podpora typických ekonomických procesů snadnější a efektivnější (s nutností menšího množství uživatelských zásahů, s možností výběru jednoduššího řešení problému pro elementární cíle při existenci složitějšího řešení pro složitější cíle v rámci stejné funkčnosti).*
- d) *Robustnost a vyspělost SW architektury. Lépe bude hodnocen koncept, který bude robustnější, flexibilnější, odpovídající best practices pro oblast vývoje softwaru a lépe pokrývající nároky na budoucí rozvoj systému.*
- e) (...)

f) *Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení. Toto kritérium hodnotí systém z pohledu zajištění podpory a dalšího rozvoje a zároveň spektra možných dodavatelů. Jako lepší bude hodnoceno otevřenější řešení, které potenciálně využívá standardizovaných technologií, a tudíž umožní využít pro další vývoj a úpravy systému více možných partnerů.(...)*

Předložené nabídky bude komise hodnotit v každém z výše uvedených dílčích parametrů pod písm. a) až h), a to tak, že v každém z těchto parametrů přidělí 1 až 5 podbodů, a to následujícím způsobem: 1 podbod – nabídka splňuje daný dílčí parametr nejméně vhodným či nejméně efektivním způsobem nebo bez jakékoli přidané hodnoty, 2 podbody – nabídka splňuje daný dílčí parametr nepříliš vhodným či neefektivním způsobem nebo s velmi malou přidanou hodnotou, 3 podbody – nabídka dobře splňuje daný dílčí parametr s mírnou přidanou hodnotou, 4 podbody – nabídka splňuje daný dílčí parametr velmi dobrým či efektivním způsobem nebo způsobem s vysokou přidanou hodnotou, 5 podbodů – nabídka splňuje daný dílčí parametr nejlepším možným způsobem nebo způsobem s maximální přidanou hodnotou. Při tom komise zpracuje slovní hodnocení, v němž uvede zdůvodnění bodování nabídek v jednotlivých parametrech. Nabídka tedy může v tomto kritériu hodnocení získat maximálně 40 podbodů (8 parametrů krát 5 podbodů).(…)«.

108. V čl. 1 „Cíle implementace nového EIS“, bodu 1.1 „Celkové cíle“ přílohy č. 1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace uvedl zadavatel, že „(…)

- *Cílem bude vytvořit a aplikovat jednotnou metodiku ekonomického řízení při respektování individuálních potřeb a požadavků jednotlivých součástí.*
- *Vybraný EIS musí výše uvedenou metodiku podporovat a současně umožňovat snadnou modifikaci parametrů systému, tak jak se budou měnit potřeby a požadavky jednotlivých součástí.(…)“.*

109. V čl. 4 „Požadavky na implementaci EIS“, bodu 4.1 „Způsob implementace EIS“ přílohy č. 1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace uvedl zadavatel, že „Prvním krokem implementace EIS bude **zpracování ekonomicko-organizačního projektu UK (EOP)**, který zpracuje dodavatel (případně ve spolupráci s poddodavatelem nebo poddodavatelem specializovanými na tuto činnost). V rámci zpracování EOP dodavatel nejprve provede analýzu výkonu ekonomických činností na jednotlivých fakultách a dalších součástech univerzity a jejich zpracovávání ve stávajících informačních systémech. Na tomto základě navrhne a popíše jednotné nastavení ekonomické metodiky a způsobu jejího promítnutí do nově koncipovaného jednotného ekonomického informačního systému UK. Výsledky analýzy i návrh nastavení nové metodiky popíše v dokumentu nazvaném EOP. Tento dokument jednotným způsobem popíše

- (i) *principy organizační struktury UK (UK – fakulta/součást UK – ústav/katedra – pracoviště/oddělení) z ekonomického hlediska a s tím související obraz této struktury v ekonomickém systému (např. účtové osnovy a jejich analytické členění a další účetní struktury),*
- (ii) *principy tvorby sdílených číselníků a dokladových řad,*

(iii) *principy identifikace základních objektů v informačním systému (projekty, zakázky, akce, objednávky, smlouvy atd.) a procesy jejich zpracování.*

EOP musí obsahovat popis všech oblastí, které budou pokryty implementovaným EIS, a návrh nových postupů v těchto oblastech, zejména u oblastí s vysokým potenciálem pro zlepšení v rámci UK.

EOP, tedy nová ekonomická metodika, při tom přiměřeně zohlední možnosti dodávaného EIS; zadavatel však počítá s tím, že některé funkcionality bude třeba do dodávaného EIS na základě EOP doprogramovat. (...)

V EOP bude rovněž popsáno rozdělení povinností a odpovědností při provozu EIS mezi dodavatele EIS, ÚVT UK, pracoviště rektorátu UK a pracoviště fakult a dalších součástí UK při jednotlivých provozních činnostech, jako jsou zejména:

- *provozování a technická podpora EIS, (...)*
- *řízení opakovaných celouniverzitních činností, např.:*
  - *inventarizace majetku,*
  - *roční účetní uzávěrka,*
  - *výroční zpráva o hospodaření,*
  - *vytvoření ročního rozpočtu, jeho změny, hodnocení,*
  - *metodické zajištění legislativních změn,*
  - *zajištění organizačně – účetních změn*
  - *a dalších činností, nejlépe formou rozhodnutí – opatření kvestorky nebo jiným vhodným vnitřním předpisem. (...)*

S ohledem na to, že odborné zpracování ekonomicko-organizačního projektu je kritickým faktorem úspěchu zavedení nového EIS, zadavatel požaduje, aby jeho zpracování zajistil dodavatel s relevantními referencemi definovanými v požadavcích na kvalifikaci. (...).“

Právní posouzení

110. Jak vyplývá z obsahu návrhu, navrhovatel brojí proti nastavení zadávacích podmínek, neboť považuje požadavky zadavatele na prokázání kritérií technické kvalifikace spočívající ve zkušenosti dodavatele se zpracováním EOP za diskriminační a nepřiměřené a stanovená kritéria hodnocení kvality nabídek, resp. jejich dílčí hodnotící parametry, za netransparentní a nedostatečná pro přípravu nabídek. Navrhovatel je rovněž přesvědčen, že zadavatel adekvátně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek.

111. Úvodem Úřad nejprve uvádí, že zadávací podmínky jsou nejvýznamnějším zdrojem informací, na jejichž základě zpracovávají dodavatelé své nabídky, a proto zákon zadavateli ukládá povinnost vymezit jejich prostřednictvím veškeré podrobnosti nezbytné pro účast dodavatele v zadávacím řízení, přičemž mezi tyto zadávací podmínky patří i požadavky na prokázání technické kvalifikace (pokud je zadavatel stanoví, tedy pokud hodlá technickou kvalifikaci dodavatelů pro plnění veřejné zakázky ověřovat), a taktéž pravidla pro hodnocení nabídek.

K požadavku zadavatele na vypracování EOP

112. K požadavkům na technickou kvalifikaci Úřad v obecné rovině uvádí, že při posuzování takových požadavků zadavatele je třeba vycházet z jejich účelu, kterým je objektivním,

transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Adekvátně nastavená kritéria technické kvalifikace jsou tedy „sítem“, které má zamezit účasti subjektů neschopných danou veřejnou zakázku řádně splnit. Zadavatel však také může vymezením kritérií technické kvalifikace, zejména stanovením příliš přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele, výrazným způsobem ovlivnit okruh dodavatelů, mezi jejichž nabídkami bude v závěrečné fázi zadávacího řízení vybírat. Stanovení konkrétních kritérií technické kvalifikace je tak sice plně v gesci zadavatele, ten je však při jejich výběru nucen respektovat jednotlivá zákonná ustanovení, v nichž se zároveň odráží i základní zásady postupu zadavatele uvedené v § 6 zákona, které jsou ve vztahu ke kritériím technické kvalifikace promítnuty i do ustanovení § 73 odst. 6 zákona, které je projevem zásady přiměřenosti, když uvádí, že kritéria technické kvalifikace musí být stanovena přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky. Pokud by požadavky zadavatele vybočovaly z jeho oprávněných potřeb ve vztahu k dané veřejné zakázce, porušil by zadavatel jednu ze zásad postupu zadavatele vymezených v § 6 odst. 1 zákona, a sice zásadu přiměřenosti, přičemž takovým postupem by mohlo zároveň dojít i k porušení zásady zákazu diskriminace (§ 6 odst. 2 zákona), protože takové excesivní stanovení požadavků na technickou kvalifikaci by mohlo nedůvodně omezit okruh dodavatelů, kteří by se mohli zadávacího řízení zúčastnit. Zadavatel je s ohledem na dodržení základních zásad zadávacího řízení povinen stanovit kritéria technické kvalifikace takovým způsobem, aby zajistil rovné příležitosti všem dodavatelům, kteří jsou objektivně schopni předmětnou zakázku plnit.

113. Úřad nejprve k samotné zásadě přiměřenosti (proporcionality) stanovené v § 6 odst. 1 zákona uvádí, že tato základní zásada byla do zákona přejata z nových evropských zadávacích směrnic v souvislosti s přijetím nového zákona o zadávání veřejných zakázek, kde je tato zásada výslovně uvedena. Úřad podotýká, že dodržování této zásady vyplývalo i ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ačkoliv zde zásada přiměřenosti nebyla výslovně uvedena (zadavatelé však měli povinnost vymežit minimální úroveň požadavků na kvalifikaci ve vztahu k druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky). Explicitní zakotvení zásady přiměřenosti do zákona vychází ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům značnou míru diskrece ohledně volby konkrétního postupu v zadávacím řízení. V zadávacím řízení se přitom z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, totiž omezení dodavatelů (způsobené zejména nastavením zadávacích podmínek zadavatelem, zejména ve vztahu k podmínkám účasti) mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejvhodnější nabídku, pouze na ty, kteří splňují podmínky zadavatele, a u nichž je tak dán předpoklad kvalitního plnění v budoucnu, a na druhé straně obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti tedy primárně (nikoli však výlučně) spočívá v tom, že na jedné straně zadavatel poskytuje dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku kvalitně a v požadovaných termínech realizovat, na druhou stranu se bude jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude dále nedůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Jedná se tak o zásadu, kterou by se měl zadavatel řídit ve všech fázích zadávacího řízení. Úřad uvádí, že tato zásada se nejvíce uplatňuje při stanovení podmínek účasti v zadávacím řízení, typicky u podmínek kvalifikace, které přímo determinují okruh potenciálních dodavatelů, kteří by se mohli zúčastnit zadávacího řízení.

114. Úřad v rámci obecných východisek dále uvádí, že se zásadou přiměřenosti je úzce spjata zásada zákazu diskriminace. Problematiku povinnosti dodržování zásady zákazu diskriminace řeší např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, ze kterého vyplývá, že smysl ustanovení § 6 zákona „(...) v *prvé řadě směřuje k cíli samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.*“. Dále Nejvyšší správní soud zdůraznil „(...) že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli)“. Byť se závěry obsažené v citovaném rozsudku vztahují k předchozí právní úpravě, jsou dle názoru Úřadu plně aplikovatelné i ve vztahu k zákonu, neboť přijetí nové právní úpravy nikterak nepozměnilo smysl základních zásad.
115. Z výše uvedeného vyplývá, že stanovení požadavků na kvalifikaci, včetně jejich minimální úrovně, nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení, či k jakémukoliv zvýhodnění některého z potenciálních dodavatelů na úkor dodavatelů jiných, kteří by byli taktéž objektivně schopni danou veřejnou zakázku plnit. Naopak, pokud je účelem požadavků na kvalifikaci umožnění účasti pouze těm dodavatelům, kteří jsou zakázku objektivně způsobilí plnit, musí být nastaveny tak, aby umožňovaly účast opravdu všem takto objektivně způsobilým dodavatelům. Nastavení takových kvalifikačních kritérií, která nemají vazbu na předmět veřejné zakázky nebo která jsou ve vztahu k tomuto předmětu zjevně nepřiměřená (byť k němu určitý vztah mají), tedy která ve výsledku pouze znemožní některým dodavatelům se o veřejnou zakázku ucházet, lze považovat za formu nepřípustné diskriminace v zadávacím řízení. Je tedy třeba, aby požadavky na prokázání splnění kvalifikace byly odůvodněny předmětem plnění veřejné zakázky a byly stanoveny přiměřeně k předmětu veřejné zakázky, a nevytvářely tak bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
116. Ve výše citovaném rozsudku (sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008) však Nejvyšší správní soud dále konstatoval: *»Klíčovým problémem takto pojaté skryté diskriminace je tedy „zjevná nepřiměřenost“ kvalifikačních předpokladů ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce. Tato zjevná nepřiměřenost není vymezitelná žádnou obecnou floskulí, nýbrž je nutno ji vykládat vždy se zřetelem na individuální kauzu. (...) V každém případě musí správní soudy při aplikaci kritéria „zjevné nepřiměřenosti“ poskytnout prostor pro legitimní ekonomickou úvahu zadavatele, a tedy shledání skryté diskriminace je přípustné tam, kde kvalifikační předpoklady jsou vskutku excesivní a jasně vybočují z oprávněných potřeb dané zakázky (...).*«. K tomu Úřad upozorňuje, že samotná podstata zákazu tzv. skryté diskriminace tedy zároveň znemožňuje jakoukoliv mechanickou aplikaci. Není totiž dost dobře možné požadovat po zadavatelích, aby jimi stanovené požadavky na technickou kvalifikaci mohli splnit všichni potenciální dodavatelé. Takový požadavek by ostatně nebyl ani reálně možný a byl by v rozporu se smyslem a účelem zákona, kterým je zajistit právě to, aby se zadávacího řízení sice mohlo zúčastnit široké spektrum dodavatelů, nicméně pouze těch, kteří jsou schopni předmět plnění řádně a kvalifikovaně splnit. Odvrácenou stranou stanovení určitých

požadavků zadavatele na technickou kvalifikaci je tedy selekce těch dodavatelů, jež ke splnění veřejné zakázky způsobilí nejsou, přičemž o takovéto (legitimními ekonomickými zájmy podložené) selekci pak nelze hovořit jako o skryté diskriminaci.

117. K technickým kvalifikačním předpokladům se dále vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 Afs 44/2013-37 ze dne 7. 11. 2013, v němž uvedl, že „(...) je na uvážení zadavatele, jaké a jak podrobné podmínky účasti na veřejné zakázce nastaví. V souladu s výše uvedeným však požadavky k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů musí být přípustné a i samotný důvod jejich vyžadování musí být v souladu se základními zásadami upravenými v § 6 zákona o veřejných zakázkách, podle kterých je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. (...) Naplnění těchto zásad směřuje k cíli samotného zákona, a to zajištění rovného konkurenčního prostředí při nakládání s veřejnými prostředky. Zásada zákazu diskriminace tak společně s ostatními základními zásadami (transparentnosti, rovného zacházení) prochází skrze celou zákonnou úpravu a nutně se musí odrazit v každém vnějším výstupu zadavatele. Pouhý požadavek na dodržování uvedených zásad by však byl v rámci bezbřehého a ničím neregulovaného procesu prakticky nekontrolovatelný, a tedy neprosaditelný. Z tohoto důvodu zákon o veřejných zakázkách obsahuje kromě základních zásad také soubor relativně podrobných a prostor pro úvahu zadavatele neponechávajících ustanovení, upravujících samotný proces zadávání veřejných zakázek. Vedle toho zákon o veřejných zakázkách obsahuje ustanovení poskytující zadavateli možnost klást na dodavatele konkrétní požadavky. S ohledem na individuální povahu každé zakázky je pak zadavateli ponechána velká míra volnosti. Zadavatel může např. v technických podmínkách nebo v kvalifikačních požadavcích stanovit konkrétní požadavky, bez jejichž splnění se dodavatel nemůže o veřejnou zakázku úspěšně ucházet. Jejich stanovením tak přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu je zapotřebí k počtu a míře takových požadavků přistupovat striktně v duchu výše uvedených zásad (blíže viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2011, č. j. 5 Afs 78/2010 – 186, ze dne 20. prosince 2012, č. j. 1 Afs 66/2012 – 64, ze dne 27. června 2013, č. j. 1 Afs 20/2013 - 47). Co se týče konkrétních požadavků na dodavatele, úprava v zákoně o veřejných zakázkách umožňuje zadavateli zvolit si z nich takové, které považuje ve vztahu k předmětu zakázky za nezbytné. Protože se jedná převážně o ustanovení ponechávající zadavateli prostor pro úvahu, musí být potřeba takového požadavku odůvodnitelná. To znamená, že čím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění.“ Úřad doplňuje, že ačkoliv se shora uváděná judikatura vztahuje k předchozí právní úpravě zadávání veřejných zakázek, závěry uváděné v citovaných rozsudcích lze aplikovat i na současnou právní úpravu, neboť v tomto ohledu nedošlo v zákoně k žádné změně.
118. V rámci samotného posouzení případu Úřad uvádí, že v šetřeném případě zadavatel stanovil jako podmínku účasti v zadávacím řízení mimo jiné požadavek na prokázání kritéria technické kvalifikace ve smyslu § 79 zákona, konkrétně dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, spočívající v předložení seznamu významných služeb poskytnutých dodavatelem za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení. Součástí těchto referenčních služeb měla být (mimo jiné) minimálně 1 služba spočívající ve zpracování EOP, tj. dokumentu, který zadavatel pro účely technické kvalifikace definoval jako dokument popisující nastavení ekonomické metodiky a ekonomických procesů v konkrétní organizaci a obsahující návrh jejich

optimalizace. Ve vztahu k požadavku uvedenému v bodě 4.5 písm. A „Seznam významných dodávek nebo významných služeb“ bodu c) zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že objednatelům měla být organizace s komplikovanou vnitřní strukturou, minimálně 500 osobami (zaměstnanci, členy), a hospodařící s rozpočtem ve výši minimálně 100 mil. Kč ročně, a ve vztahu k požadavku uvedenému v bodě 4.5 písm. A „Seznam významných dodávek nebo významných služeb“ bodu d) zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že se musí jednat o subjekt účtující dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, kdy finanční objem takovéto služby nečinil méně než 200 tis. Kč bez DPH (podrobněji viz bod 101. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V návaznosti na § 79 odst. 2 písm. c) zákona zadavatel rovněž požadoval, aby dodavatel předložil formou čestného prohlášení seznam členů realizačního týmu, který se bude podílet na plnění veřejné zakázky, přičemž definoval požadavky na složení tohoto týmu i jeho jednotlivé členy. Zadavatel tak mj. stanovil, že alespoň 2 členové realizačního týmu musí splňovat podmínku, že se účastnili realizace minimálně 2 projektů spočívajících ve zpracování EOP nebo organizační analýzy (podrobněji viz bod 102. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

119. Navrhovatel považuje výše uvedené požadavky zadavatele na prokázání technické kvalifikace spočívající v předchozí zkušenosti dodavatele s realizací EOP, a to jak v rámci referenčních zakázek, tak i v případě realizačního týmu, za diskriminační, nepřiměřené a podstatně zužující konkurenční prostředí, neboť vylučují účast dodavatelů, kteří jsou objektivně kvalifikovaní pro realizaci předmětu plnění veřejné zakázky.
120. Úkolem Úřadu tedy bylo posoudit, zda zadavatel vymezil minimální úroveň navrhovatelem rozporovaných kritérií technické kvalifikace veřejné zakázky v souladu se základními zásadami stanovenými v § 6 zákona (v daném případě v souladu se zásadou přiměřenosti, potažmo zásadou zákazu diskriminace), tzn. takovým způsobem, aby odpovídala rozsahu a složitosti předmětu zadávané veřejné zakázky a nevytvářela tak dodavatelům neodůvodněnou překážku pro podání nabídky (tj. překážku v hospodářské soutěži).
121. Úřad uvádí, že z bodu 2.1 „Vymezení účelu a předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace (viz bod 2. odůvodnění tohoto rozhodnutí) je zřejmé, že zadavatel vymezil předmět šetřené zakázky poměrně široce, když současně poptává dvě do jisté míry samostatné činnosti. Na jedné straně požaduje zadavatel zpracovat EOP, který jako součást plnění veřejné zakázky definuje v příloze č. 1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace jako dokument, který bude popisovat výsledky analýzy zadavatelem vykonávaných ekonomických činností a jejich zpracování ve stávajících informačních systémech, návrh nastavení nové ekonomické metodiky a způsob jejího promítnutí do nově koncipovaného jednotného EIS (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Na straně druhé pak zadavatel požaduje dodávku jednotného EIS, včetně instalace, provozu, podpory a dalšího rozvoje tohoto systému.
122. V příloze č. 2 „Popis stávajícího stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace je mj. uvedeno, že zadavatele jako vysokou školu tvoří vedle rektorátu 17 fakult a 14 dalších součástí (dále jen „součástí“), kde studuje téměř 50 tisíc studentů a působí asi 11 tisíc zaměstnanců, a dále, že *„(...) pro ekonomicko-správní agendy jsou využívány informační systémy různých dodavatelů, provozované v mnoha instancích a na různých technických prostředcích. Jejich implementace probíhala v různých časových obdobích a byla řízena velmi rozdílnými požadavky jednotlivých zadavatelů. V důsledku toho*

i stejné systémy jsou nastaveny a provozovány tak, že jako celek jsou nekonzistentní a konsolidace informací za celou univerzitu je obtížně zvládnutelný úkol.“.

123. Z bodu 2.1 „Vymezení účelu a předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace (viz bod 100. odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývá, že zadavatel v rámci hospodaření na součástech zadavatele dosud nedisponuje jednotnou účetní a ekonomickou metodikou, přestože je jako právnická osoba pokládán za jeden ekonomický celek. Zadavatel považuje stávající situaci za dlouhodobě neudržitelnou, jak uvádí v rozhodnutí o námitkách, neboť na jednotlivých součástech zadavatele *„(...) je provozováno cca 25 různě nastavených instancí dvou zcela rozdílných ekonomických informačních systémů. Jednotlivé součásti při tom zpracovávají ekonomické agendy dle individuálních metodických pokynů a s využitím zcela rozdílných funkčních podpor instalovaných informačních systémů.“.* Zadavatel dále uvádí, že důvodem, který ho přiměl zadat veřejnou zakázku na dodávku EIS, kdy nedílnou součástí této zakázky je i zpracování EOP, je skutečnost, že EOP může zpracovat *„(...) přímo dodavatel, případně ve spolupráci s poddodavatelem, se znalostí již konkrétního ekonomického informačního systému dodávaného dodavatelem, a tím pádem určité postupy nastavit tak, aby bylo možné je určitým dílčím dovyvinutím realizovat již ve stávajícím fungujícím ekonomickém informačním systému.“.*
124. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že zadavatelem stanovený rozsah předmětu plnění veřejné zakázky, kdy zadavatel současně poptává zpracování EOP a dodávku EIS, vychází z potřeby na straně zadavatele sjednotit fungování EIS a ekonomické metodiky.
125. Úřad k výše popsanému předmětu plnění dodává, že ačkoliv se v daném případě nejedná o stavební zakázku, z povahy věci lze předmětné zadávací řízení analogicky přirovnat k zákonem aprobované metodě zadání „design & build“ (rozuměj „naprojektuj a postav“), což ostatně poznamenává i zadavatel v rozhodnutí o námitkách. Daný způsob zadání, kdy jsou v rámci jedné veřejné zakázky souhrnně poptávány odlišné, avšak spolu úzce související činnosti, může v určitých případech přinášet zadavateli jednoznačné výhody, např. z hlediska plynulosti a snížené problémovosti realizace oproti situacím, kdy by předmětné činnosti byly poptávány zvlášť. Ostatně i zadavatel např. v Příloze č.1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace stanovil, že *„Vybraný EIS musí výše uvedenou metodiku [jednotnou metodiku ekonomického řízení, pozn. Úřadu] podporovat a současně umožňovat snadnou modifikaci parametrů systému, tak jak se budou měnit potřeby a požadavky jednotlivých součástí.(...)“.* V rozhodnutí o námitkách pak zadavatel uvádí, že za stávající situace *„(...) je záležitost jednotného nastavení účetní a ekonomické metodiky a způsobu jejího promítnutí do nově koncipovaného jednotného ekonomického informačního systému zcela neopominutelnou a zcela zásadní součástí realizace této veřejné zakázky, bez níž nelze nový ekonomický informační systém u zadavatele uspokojivě implementovat a nasadit do provozu.“.* Dle Úřadu je zřejmé, že propojení činností týkajících se zpracování EOP a vytvoření a implementace EIS, je v případě prověřované veřejné zakázky zadavatelem činěno za účelem úspěšné realizace požadovaného plnění.
126. Co se týče vymezení rozsahu předmětu plnění, Úřad upozorňuje, že navrhovatel ve svém návrhu nijak nerozporuje, že zadavatel v rámci jednoho zadávacího řízení současně poptává zajištění zpracování EOP i dodávku EIS, výslovně totiž uvádí, že *„(...) nezpochybňuje právo zadavatele požadovat v rámci předmětu plnění rovněž vypracování EOP.“.* Posouzení

skutečnosti, zda mohl zadavatel poptávat v jednom zadávacím řízení zároveň zpracování EOP i dodání EIS tudíž není předmětem tohoto správního řízení a Úřad tudíž postup zadavatele z tohoto hlediska nepřezkoumával; správní řízení zahájené na návrh je vždy vymezeno obsahem návrhu a Úřad tedy přezkoumával pouze skutečnosti namítané navrhovatelem v podaném návrhu. Jak vyplývá z výše uvedeného a zejména z obsahu návrhu, navrhovatel tedy nerozporuje samotný požadavek na zpracování EOP v rámci předmětu plnění, ale je přesvědčen, že zadavatel není oprávněn požadovat předchozí zkušenost se zpracováním EOP v rámci požadavků na prokázání technické kvalifikace, a to jak prostřednictvím doložení významných služeb, tak v rámci požadavků na kvalifikaci realizačního týmu. Předmětem sporu mezi stranami tedy není vymezený rozsah plnění a strany mají za to, že tento je vymezen v souladu se zákonem, kdy ani Úřadu se prima facie vymezení předmětu veřejné zakázky nejeví jako rozporné se zákonem.

127. V čl. 4 „Požadavky na implementaci EIS“, přílohy č. 1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí) zadavatel stanovil, že s ohledem na skutečnost, že odborné zpracování EOP „(...) je kritickým faktorem úspěchu zavedení nového EIS, zadavatel požaduje, aby jeho zpracování zajistil dodavatel s relevantními referencemi definovanými v požadavcích na kvalifikaci.“
128. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že požadavky zadavatele na prokázání technické kvalifikace (viz body 101. a 102. odůvodnění tohoto rozhodnutí), které navrhovatel napadá, mají přímou vazbu na předmět veřejné zakázky, neboť zadavatel požaduje, aby dodavatel doložil minimálně jednu referenční službu spočívající ve vypracování EOP pro určené objednatele [dle parametrů c) a d) předmětného požadavku na významné služby], a dále, aby členové realizačního týmu podílejícího se na plnění veřejné zakázky – na pozici vedoucího EOP a konzultanta EOP – prokázali, že vykonávali příslušné činnosti alespoň u dvou projektů spočívajících ve zpracování EOP nebo organizační analýzy [dle parametrů a) a b) předmětného požadavku na realizační tým]. Úřad poznamenává, že z obsahu požadavků zadavatele na prokázání technické kvalifikace prostřednictvím doložení významných služeb (viz bod 101. odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývá, že ve vztahu k odlišné povaze jednotlivých částí předmětu plnění (zpracování EOP versus dodávka, instalace a rozvoj EIS) zadavatel požaduje doložení zkušenosti s jednotlivými činnostmi zvláště v rámci jednotlivých významných služeb, případně připouští prokázání zkušeností s více činnostmi v rámci jedné významné služby [„Pokud dodavatel realizoval zakázku, která současně splňuje více podmínek uvedených výše pod písm. a) až e), může dodavatel jednou zakázkou prokázat splnění dvou nebo více požadovaných referenčních služeb.“]. Je tedy zřejmé, že zadavatel netrvá na prokázání zkušenosti doložením jedné významné služby, která by musela zahrnovat současně veškeré činnosti odpovídající předmětu plnění veřejné zakázky, ale že pouze tuto možnost připouští. Co se týče požadavku zadavatele na doložení významné služby prokazující zkušenost se zpracováním EOP, Úřad upozorňuje, že zadavatel v daném případě netrvá na zkušenosti dodavatele se zpracováním EOP v takovém rozsahu a podrobnostech odpovídajícím požadavkům zadavatele na EOP v rámci předmětu plnění veřejné zakázky, neboť pro účely prokázání technické kvalifikace zadavatel definuje EOP zjednodušeněji oproti popisu a požadavkům na zpracování EOP v rámci předmětu plnění (viz 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Je tedy zřejmé, že zadavatel při stanovení kritérií kvalifikace ve vztahu k požadované významné službě prokazující zkušenost se zpracováním EOP vymezil minimální úroveň tohoto kritéria v rozsahu a složitosti odpovídajícím předmětu plnění, resp.

splnění požadované kvalifikace je z hlediska rozsahu a složitosti referenčního EOP výrazně méně náročné, než samotný předmět plnění, resp. jeho část spočívající ve zpracování EOP. K argumentaci navrhovatele, podle níž není nutné požadovat zkušenost se zpracováním EOP v rámci prokázání kvalifikace, Úřad s odkazem na výše uvedenou judikaturu upozorňuje, že zákon zadavatele neomezuje v zadání konkrétních požadavků na dodavatele, pokud zadavatel takové požadavky objektivně odůvodní. Zadavatel v daném případě předmětný požadavek odůvodňuje tím, že považuje „(...) *kvalitní zpracování ekonomicko-organizačního projektu jako naprosto kritický faktor úspěšnosti celého projektu.*“. Úřad shledal předmětné odůvodnění zadavatele za logické a vysvětlující podstatu úlohy rozporovaného požadavku, a proto dospěl k závěru, že předmětný požadavek zadavatele na doložení realizace zakázky spočívající ve zpracování EOP je oprávněný. Je třeba akcentovat, že EOP je diametrálně odlišným plněním, než je dodání samotného EIS a zároveň se jedná o dokument, který je pro celkovou realizaci předmětu plnění poměrně zásadní, neboť má obsahovat informace týkající se struktury zadavatele, procesů u zadavatele probíhajících, v důsledku čehož má význam pro samotnou implementaci EIS a má obsahovat i následná pravidla pro práci v EIS. Je tudíž zcela logické, že zadavatel hodlá (v souladu s účelem stanovení požadavků na technickou kvalifikaci) ověřit, že plnění bude poskytovat takový dodavatel, který má se zpracováním podobného dokumentu zkušenost. Úřad má na rozdíl od navrhovatele za to, že ne každý dodavatel, který je schopen dodat EIS, musí být zároveň schopen vytvořit i dokument, jakým je EOP, když dodání a zprovoznění EIS je zejména činností v oblasti informačních technologií a programování, a zpracování EOP je spíše činností administrativní a analytickou. Ověření kvalifikace dodavatele v oblasti zpracování „určitého dokumentu“ (EOP), jehož účelem je popsat nastavení ekonomické metodiky a navrhnout optimalizaci nastavení a procesů probíhajících v dané organizaci, tedy Úřad považuje za logický požadavek zadavatele, neboť se přímo vztahuje k předmětu plnění, kterým je právě i zpracování EOP. Je třeba akcentovat, že účelem EOP zpracovávaného v rámci šetřené veřejné zakázky je zejména (nikoliv však výlučně) i optimalizovat ekonomické procesy probíhající u zadavatele a optimalizovat celkové nastavení ekonomické agendy u zadavatele, což není běžnou činností dodavatelů dodávajících ekonomické systémy, kteří jsou bezpochyby schopni dodat systém dle požadavků zadavatele, nicméně v šetřeném případě je předmětem veřejné zakázky de facto i služba spočívající v identifikaci toho, „co všechno“ má zadavatel v rámci dodávaného ekonomického systému požadovat a zohlednit a jak má jednotlivé procesy nastavit; jedná se tedy o činnost analytickou, účetní a administrativně-ekonomickou, nikoliv o činnost spočívající v naprogramování ekonomického systému, jak je běžné u dodávky ekonomických systémů, u nichž zadavatel nepožaduje zpracování EOP. Úřad dodává, že i z argumentace zadavatele je zjevné, že počítá se zapojením osob (odborníků) z řad mimo dodavatelů ekonomických systémů, když v rozhodnutí o námitkách uvádí, že „(...) *přestože existují i dodavatelé, kteří jsou současně dodavateli EIS a současně zpracovávají EOP, většina dodavatelů EOP není současně dodavateli EIS, protože jde o zpravidla o ekonomicko-poradenské společnosti, jejichž činnost je nezávislá na konkrétním řešení EIS.*“, a dále ve svém vyjádření ze dne 21. 2. 2019 uvádí, že „(...) ***kvalifikační požadavky související s EOP jsou natolik mírné, že tyto požadavky je schopen splnit běžný poskytovatel ekonomicko-poradenských služeb.***“. Předmětný požadavek na kvalifikaci je tedy dle názoru Úřadu zcela odůvodněný předmětem veřejné zakázky (jeho části spočívající ve zpracování EOP).

129. Co se týče požadavků zadavatele na prokázání kvalifikace členů realizačního týmu, Úřad uvádí, že z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadavatel v daném případě netrvá na tom, aby členové realizačního týmu prokázali splnění požadavku přímou účastí na zpracování EOP, neboť kvalifikaci vybraných odborníků připouští doložit i zkušeností spočívající ve zpracování organizační analýzy („řídil nebo se podílel⁶ na realizaci min. 2 projektů spočívajících ve zpracování ekonomicko-organizačního projektu **nebo organizační analýzy**“). I v případě těchto požadavků na prokázání kvalifikace členů realizačního týmu lze tedy konstatovat, že zadavatel stanovil minimální úroveň těchto požadavků ve vztahu k předmětu plnění přiměřeně, resp. i tu jsou požadavky zadavatele na kvalifikaci méně „náročné“ než samotné plnění, které budou příslušní členové týmu poskytovat v rámci šetřené veřejné zakázky, když v rámci předmětu plnění se budou tyto osoby podílet na vytvoření EOP, tedy složitějšího dokumentu, než je pouhá organizační analýza, která je dostatečná pro splnění kvalifikace těchto osob. Úřad opakuje, že odůvodněnost požadavku na zkušenost odborných osob se zpracováním EOP či organizační analýzy je s ohledem na složitost požadovaného plnění prokázána, a z tohoto důvodu Úřad nepovažuje předmětné požadavky na prokázání kvalifikace členů realizačního týmu za excesivní, nepřiměřené či zbytečné, neboť je zcela logické a opět v souladu s účelem stanovení požadavků na technickou kvalifikaci, že zadavatel hodlá ověřit, že osoby, které budou plnit předmět veřejné zakázky spočívající mimo jiné i ve zpracování složitého a významného dokumentu jako je EOP, mají již určité zkušenosti s vytvářením obdobných dokumentů.
130. Úřad dodává, že zadavatel v zadávací dokumentaci připouští, že dodavatel může prokázat technickou kvalifikaci prostřednictvím jiných osob (viz bod 103. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V čl. 4 „Požadavky na implementaci EIS“, přílohy č. 1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí) je uvedeno, že EOP „(...) zpracuje dodavatel (případně ve spolupráci s poddodavatelem nebo poddodavateli specializovanými na tuto činnost)“. V rozhodnutí o námitkách zadavatel konstatuje, že v případě zpracování EOP „(...) předpokládá, že tato část bude plněna spíše poddodavately (...).“ Úřad zároveň doplňuje, že taktéž není vyloučeno, aby se dodavatelé pro účely plnění veřejné zakázky sdružili a podali nabídku společně. Je tedy zřejmé, že v případě, kdy dodavatelé nejsou schopni zajistit požadované plnění v celém rozsahu, mohou pro realizaci činností (a rovněž pro prokázání zkušenosti s realizací těchto činností) využít poddodavatele (resp. mohou podat společnou nabídku s dalšími dodavateli). V této souvislosti je třeba akcentovat, že výše popsaná metoda „design and build“ je de facto postavena na tom, že veřejnou zakázku realizují dodavatelé z různých odvětví trhu, neboť skutečně pouze v marginálních případech existují dodavatelé, kteří jsou schopni realizovat celý předmět plnění (jak jeho administrativní, projektovou, popř. analytickou část, tak fázi spočívající již v konkrétní realizaci stavby, popř. v realizaci systému popsaného v projektové dokumentaci, popř. jiném tomu předcházejícím analytickém dokumentu) samostatně. Bez spojení s jinými dodavateli, popř. bez využití poddodavatelů tudíž ve většině případů nelze veřejnou zakázku postavenou na tomto principu realizovat. Pokud pak zákon výslovně takovou možnost připouští (možnost využití metody „design and build“, viz § 92 odst. 2 zákona) pak nelze skutečnost, že je v takových případech de facto nutností využít poddodavatele, popř. se spojit s jiným dodavatelem považovat za nepřipustné omezení hospodářské soutěže; naopak z logiky věci vyplývá, že s takovým „omezením“ zákon počítá (Úřad v této souvislosti opětovně akcentuje, že

přípustnost aplikace obdoby metody „design and build“ u šetřené veřejné zakázky blíže nezkoumal, neboť navrhovatel předmět veřejné zakázky nerozporoval, avšak prima facie se Úřadu nastavení předmětu veřejné zakázky nejeví jako nezákonné, a to i s ohledem na zdůvodnění zadavatele a jím předestřené skutkové okolnosti). Nelze tak přisvědčit argumentaci navrhovatele v tom smyslu, že stanovením přísných požadavků na prokázání kvalifikace zadavatel omezil účast navrhovatele či jiných dodavatelů, neboť využití poddodavatele pro realizaci a prokázání zkušenosti s příslušnými činnostmi prostřednictvím poddodavatele zadavatel nezakazuje, a v případě zadávání veřejné zakázky jako je šetřená veřejná zakázka, je využití poddodavatele i předpokládáno. Skutečnost, že stanovením příslušných požadavků na prokázání kvalifikace zadavatel neomezil hospodářskou soutěž, dokládá rovněž skutečnost, že zadavatel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku obdržel 2 nabídky, kdy každý z dodavatelů využil pro prokázání kvalifikace ve vztahu ke zpracování EOP vždy jiného poddodavatele. Úřad má tudíž za prokázané, že existují subjekty, prostřednictvím kterých mohl i navrhovatel kvalifikaci prokázat.

131. Úřad se domnívá, že pokud zadavatel požadoval za účelem prokázání kritérií technické kvalifikace, aby dodavatel doložil svou zkušenost se zpracováním EOP, učinil tak zcela oprávněně, neboť zpracování EOP je nepochybnou součástí předmětu plnění šetřené veřejné zakázky, jehož místo v předmětu plnění ani nikterak nerozporuje navrhovatel, a zadavatel z pochopitelných důvodů (složitá organizační struktura, dlouhodobá absence jednotné účetní a ekonomické metodiky, existence 2 rozdílných ekonomických systémů) považoval za nezbytné ověřit, zda dodavatel ucházející se o veřejnou zakázku může zadavateli dát určitou záruku, že dokáže dokument, kterému zadavatel přisuzuje takovou váhu a bez kterého jak zadavatel uvádí v rozhodnutí o námitkách *„(...) by v podmínkách zadavatele vůbec nebylo možné, centrální ekonomický systém implementovat a používat (...).“*, zpracovat v odpovídající kvalitě. To je právě účelem technické kvalifikace, kdy na základě ověření příslušných zkušeností dodavatele, může zadavatel očekávat řádné splnění předmětu plnění, neboť má zadavatel za prokázané, že dodavatel již v minulosti získal praktické zkušenosti s nastavováním ekonomických procesů v organizacích a se zpracováním dokumentu tohoto charakteru. Úřad dodává, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, který ve vztahu k EOP uvádí, že jde o „servisní úkon dočasného charakteru“ vznikající jako „pomocný materiál“ pro implementaci EIS, což ostatně odmítá v rozhodnutí o námitkách i zadavatel. Z čl. 4 „Požadavky na implementaci EIS“, přílohy č. 1 „Popis cílového stavu ekonomického informačního systému na UK“ zadávací dokumentace (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí) je totiž zřejmé, že EOP není jen jakýmsi „dočasným úkonem“ a „pomocným materiálem“, když zadavatel zdůrazňuje, že bude obsahovat rozdělení povinností a kompetencí při provozu EIS v rámci jednotlivých provozních činností, kterými jsou např. technická podpora EIS a řízení opakovaných celouniverzitních činností (inventarizace majetku, roční účetní uzávěrka, výroční zpráva o hospodaření, vytvoření ročního rozpočtu včetně jeho změny a hodnocení, metodické zajištění legislativních změn apod.), přičemž zadavatel v rozhodnutí o námitkách potvrzuje, že *„(...) EOP neslouží jen pro implementaci EIS, ale jde o dlouhodobě platná pravidla pro činnost pracovníků zadavatele při práci s EIS (...).“*
132. V této souvislosti Úřad dále uvádí, že navrhovatel nerozporuje konkrétní požadavky zadavatele na požadované reference [navrhovatel nerozporuje požadavek zadavatele, že objednatel referenční zakázky musela být organizace s komplikovanou vnitřní strukturou, nerozporuje ani požadavek na počet zaměstnanců (500), ani výši rozpočtu (100 000 000,-

Kč/rok), se kterým měla tato organizace hospodařit], ani konkrétní specifikaci projektu požadovanou zadavatelem u osoby „Konzultant ekonomicko-organizačního projektu“ (navrhovatel nerozporuje požadavek zadavatele, že objednatel referenční zakázky musela být organizace s minimálně 500 zaměstnanci), u něhož zadavatel taktéž požaduje prokázání zkušenosti s realizací EOP. Navrhovatel rozporuje pouze samotný požadavek zadavatele na předložení reference týkající se zpracování EOP – tedy existenci zkušenosti s vytvořením EOP ve smyslu zadavatelem předložené specifikace, neboť má za to, že takový požadavek je sám o sobě nadbytečný, neboť EOP je schopen dle navrhovatele zpracovat každý dodavatel, který je schopen dodat EIS a stanovením požadavku na předložení reference na EOP tudíž dochází pouze k omezení hospodářské soutěže. Jak však vyplývá z výše uvedeného, s takovým tvrzením navrhovatele se Úřad nemůže ztotožnit. Jak vyplývá ze zadávací dokumentace, zpracování EOP je poměrně specifickým plněním, a jako takové ho nemusí být dle názoru Úřadu schopen poskytnout každý dodavatel, a za situace, kdy je zpracování EOP součástí předmětu plnění a zadavatel si hodlá v rámci kvalifikace ověřit, že dodavatelé mají zkušenost s realizací tohoto plnění, pak samotný požadavek na předložení referencí prokazujících zkušenost s předchozí realizací EOP (popř. dokumentu obdobného – v případě členů realizačního týmu) sám o sobě zcela naplňuje účel kvalifikace a nemůže být považován za nezákonný, neboť je právem zadavatele ověřit si, že vybere zkušeného dodavatele, u něhož bude mít potvrzeno, že má s částí předmětu plnění zkušenost. Úřad však opakuje, že s ohledem na skutečnost, že navrhovatel nerozporoval další podrobnější požadavky zadavatele na reference týkající se zpracování EOP, nepřistoupil Úřad k přezkoumání dalších požadavků na reference, tzn. nezkoumal, zda je oprávněným požadavkem zadavatele rovněž požadavek, aby reference byla poskytována objednateli, který má nejméně 500 zaměstnanců a výši rozpočtu nejméně 100 000 000,- Kč, apod., neboť tím by překročil rozsah přezkumu v návrhovém řízení, který má být činěn pouze co do obsahu podaného návrhu.

133. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel požadavkem na prokázání technické kvalifikace uvedeným v bodě 4.5 písm. A „Seznam významných dodávek nebo významných služeb“ bodu d) zadávací dokumentace (viz bod 101. odůvodnění tohoto rozhodnutí) diskriminuje zahraniční dodavatele, když požaduje prokázat významnou dodávku spočívající ve vypracování EOP pro subjekt, který účtuje dle českých právních předpisů, a současně diskriminuje tuzemské dodavatele, kteří realizovali významnou službu pro zahraniční osobu, Úřad konstatuje, že zadavatel tímto způsobem dle svých slov hodlá ověřit „(...) **zkušenost se zpracováním EOP v českém prostředí, neboť uplatněná znalost české účetní legislativy a českých účetních standardů je při zpracování tohoto projektu zcela zásadní.**“ Důvodem stanovení tohoto požadavku je tedy skutečnost, že systém účtování v České republice se může odlišovat od účetní legislativy v jiných zemích Evropské unie, jak i příkladmo uvádí zadavatel ve svém vyjádření ze dne 21. 2. 2019. Úřad se může ztotožnit se zadavatelem v tom smyslu, že účetní legislativa může být v jednotlivých zemích Evropské unie skutečně odlišná, neboť se nejedná o oblast, která by byla předpisy Evropské unie významně regulována a každý evropský stát si tudíž může stanovit vlastní legislativní úpravu účetnictví. Proto pokud zadavatel požaduje zpracovat EOP, který má popsat strukturu a fungování ekonomického systému nasazeného do provozu v českém prostředí, a který má zároveň nastavit následné fungování jednotlivých ekonomických procesů u zadavatele, měl by mít takový dodavatel zároveň znalost české účetní legislativy, neboť jeho povinností v rámci zpracování EOP je mimo jiné i identifikovat nastavení ekonomických procesů, v rámci toho

zhodnotit i jejich zákonnost a soulad s právními předpisy a nastavit taková pravidla, která budou vyhovovat struktuře zadavatele a zároveň budou v souladu s českou legislativou, tzn. dodavatel zpracovávající EOP musí být schopen českou účetní legislativu v rámci struktury zadavatele aplikovat a v souladu s ní EOP zpracovat; je tudíž logické, že zpracovatel EOP musí být s českou účetní legislativou obeznámen. Úřad poznamenává, že obzvláště v prověřovaném případě, kdy zadavatel požaduje zpracovat EOP za účelem sjednocení ekonomických procesů v rámci složité organizační struktury univerzity je nepochybné, že odborník na účetnictví jiného evropského státu, který současně nezná účetní standardy České republiky, nemusí být pro kvalitní realizaci požadovaného plnění (zpracování EOP) takovým přínosem, jako zpracovatel EOP, který české účetní standardy ovládá a má zkušenost s realizací obdobného plnění. Úřad upozorňuje, že předmětným požadavkem zadavatel obecně zahraniční dodavatele neomezuje, neboť nelze vyloučit, že existuje zahraniční dodavatel, který zná českou legislativu a má se zpracováním EOP pro české prostředí zkušenost. V tomto případě však z logiky věci dochází k přirozenému omezení trhu, které je dostatečně odůvodněno objektivními okolnostmi, což nelze přičítat k tíži zadavatele, neboť zadavatel chce (v souladu s účelem technické kvalifikace) ověřit, že dodavatel, který bude zpracovávat dokument, v jehož rámci musí posoudit i nastavení ekonomických procesů ve struktuře zadavatele z hlediska právní úpravy, tuto českou legislativu zná a byl již dříve schopen dokument popisující ekonomickou metodiku v souladu s českou právní úpravou zpracovat. Z uvedených důvodů proto Úřad považuje požadavek na prokázání zkušenosti se zpracováním EOP pro subjekt, který účtuje dle českých právních předpisů, za odůvodněný a odpovídající předmětu veřejné zakázky.

134. S ohledem na výše uvedené Úřad nepovažuje navrhovatelem rozporované požadavky na kvalifikaci za nezákonné nebo stanovené v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení. Z výše uvedených důvodů tak Úřad návrh navrhovatele v této části zamítl.

Ke stanovení kritérií hodnocení nabídek

135. Úřad uvádí, že navrhovatel v návrhu dále namítá, že některé zadavatelem stanovené aspekty subjektivních kritérií hodnocení jsou stanoveny netransparentně, neboť ze zadávacích podmínek není zřejmé, jaké skutečnosti zadavatel bude při hodnocení nabídek dle těchto aspektů preferovat a co konkrétně bude pro něj rozhodující, a tudíž dodavatelé neměli jednoznačnou představu o tom, jakým způsobem mají svoji nabídku koncipovat, aby nejlépe vyhověla požadavkům zadavatele. K jednotlivým namítaným aspektům hodnocení se Úřad vyjádří níže v příslušných částech odůvodnění tohoto rozhodnutí.
136. Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že jednu z klíčových fází zadávacího řízení směřující k výběru dodavatele plnění veřejné zakázky představuje právě hodnocení nabídek. Aby zadavatel mohl vybrat pro něj nejvhodnější nabídku, má povinnost již v zadávací dokumentaci vymezit pravidla, na jejichž základě tento výběr provede. Jedním z předpokladů pro to, aby hodnocení nabídek proběhlo v souladu se zákonem, je stanovení hodnotících kritérií a dalších pravidel pro hodnocení nabídek, která budou splňovat požadavky základních zásad zadávacího řízení. Je třeba si uvědomit, že výlučnou odpovědnost za celý průběh zadávacího řízení, a tedy i za stanovení hodnotících kritérií a vymezení pravidel pro hodnocení nabídek, nese zadavatel. Úřad uvádí, že oproti předchozí právní úpravě zadávání veřejných zakázek, tj. zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, která umožňovala zadavateli volbu mezi dvěma základními hodnotícími kritérii – buď nejnižší nabídkovou

cenou, nebo ekonomickou výhodností nabídky, stanovuje zákon v ustanovení § 114 odst. 1 zákona pouze jediný způsob hodnocení nabídek, a to hodnocení podle jejich ekonomické výhodnosti. Skutečnost, že má zadavatel povinnost hodnotit nabídky pouze na základě jejich ekonomické výhodnosti, však neznamená, že není oprávněn jako jediné kritérium hodnocení použít nejnižší nabídkovou cenu, neboť takto může činit i nadále.

137. Volbu způsobu hodnocení ekonomické výhodnosti nabídek, vyjma některých případů, zákon ponechává na zadavateli, přičemž jednotlivé možnosti hodnocení jsou vymezeny v § 114 odst. 2 zákona. Podle předmětného ustanovení zákona tak mohou zadavatelé hodnotit ekonomickou výhodnost nabídek na základě nejvýhodnějšího poměru mezi nabídkovou cenou a kvalitou, včetně poměru nákladů životního cyklu a kvalitou, a na základě nejnižší nabídkové ceny, resp. nejnižších nákladů životního cyklu. Ve všech těchto případech přitom platí, že zadavatel je povinen stanovit kritéria hodnocení a tedy pravidla pro hodnocení nabídek jako celek v souladu s požadavkem na transparentnost zadávacího řízení takovým způsobem, aby dodavatelé, kteří se rozhodnou pro účast v zadávacím řízení, byli reálně schopni předložit konkrétní nabídky a mohli si již předem vytvořit dostatečnou představu o způsobu hodnocení nabídek, včetně kritérií hodnocení. Uvedený závěr potvrzuje např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, v němž soud mj. judikoval, že „(...) jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu (...).“. Řečeno jinými slovy, dílčí kritéria hodnocení musí být natolik srozumitelná a „čitelná“, aby zájemci o veřejnou zakázku již v době před podáním nabídek věděli, podle čeho a jakým způsobem budou jimi předložené nabídky zadavatelem hodnoceny. Stanovení kritérií hodnocení musí být tudíž ze strany zadavatele provedeno tak, aby všechny obdržené nabídky byly mezi sebou vzájemně porovnatelné, a zadavatel tak mohl objektivně zjistit, která nabídka je pro něj ekonomicky nejvýhodnější. Úřad pro úplnost uvádí, že ačkoliv byly závěry soudu „vysloveny“ k právní úpravě provedené zákonem č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, jsou plně aplikovatelné i ve vztahu k platné právní úpravě, tzn. zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jelikož nová právní úprava nikterak nepozměnila smysl kritérií pro hodnocení nabídek, resp. požadavek na to, jak mají být zadavatelem vymezena, aby mohla obstát v testu transparentnosti.
138. Úřad dále předesílá, že pravidla pro hodnocení nabídek jsou klíčovou částí zadávací dokumentace, neboť jejich prostřednictvím dochází k hodnocení nabídek jednotlivých účastníků zadávacího řízení; proto by měla být přesně specifikována, transparentně stanovena a na základě toho také zpětně přezkoumatelná. Samo kritérium hodnocení nemusí být mnohdy dostatečným vodítkem pro dodavatele při zpracování nabídek, proto je vhodné stanovit, jaké parametry budou předmětem hodnocení a jakým způsobem bude hodnocení nabídky provedeno. V zákoně není uvedena jednotná metoda vyhodnocení nabídek, proto zadavatel musí tento postup v zadávací dokumentaci srozumitelně vymezit za účelem transparentního hodnocení nabídek, a stejně tak za účelem, aby dodavatelé mohli své nabídky koncipovat tak, aby co nejlépe dostály požadavkům zákona a mohly být co možná nejlépe hodnoceny.
139. Úřad v dalším uvádí, že zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek, vyjádřená v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, je jednou ze základních zásad, jež musí být zadavatelem

bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení. Otázkou výkladu zásady transparentnosti se ve své rozhodovací činnosti již opakovaně zabývaly soudy, např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 uvádí, že „(...) *Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.*“ Byť se uvedené závěry obsažené v citovaném rozsudku vztahují k předchozí právní úpravě, tj. zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jsou dle názoru Úřadu plně aplikovatelné i ve vztahu k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, neboť přijetí nové právní úpravy nikterak nepozměnilo smysl základních zásad.

140. Úřad doplňuje, že velmi rozsáhle se zásadou transparentnosti zabýval taktéž Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, který potvrzuje interpretaci Krajského soudu v Brně podanou v rozsudku č. j. 62 Ca 31/2008-114 ze dne 19. 1. 2010 tak, že požadavek na transparentnost není splněn tehdy, pokud jsou v zadatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Navíc je tento závěr rovněž v plném souladu s výkladem této zásady ze strany Soudního dvora Evropské unie, např. stanoviskem generální advokátky Christine Stix-Hackl ze dne 12. 4. 2005 ve věci C-231/03 Coname, které shrnuje dosavadní judikaturu Soudního dvora, a které k této problematice uvádí, že „(...) *transparentnost podle směrnice obsahuje více než pouhé aspekty spojené s publicitou konkrétních zadávacích řízení.*“ Princip transparentnosti představuje naopak vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení, která v sobě zahrnuje rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení.
141. V souvislosti s použitím kvalitativních hodnotících kritérií Úřad odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012, ve kterém soud judikoval povinnost zadavatele při stanovení zadávacích podmínek vztahujících se k hodnocení nabídek za použití kvalitativních hodnotících kritérií: „*Je povinností zadavatele, aby u kvalitativních kritérií uvedl postup a způsob, jakým budou jednotlivé nabídky hodnoceny a porovnány. Stejně tak u kvalitativních kritérií je nutné určit, pokud to nevyplývá přímo z podstaty věci, v jakých jednotkách budou měřeny.*“ Soud v tomto rozsudku aplikuje zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, avšak jeho závěry jsou zároveň platné pro rozhodné znění zákona v posuzovaném případě, neboť výklad zásady transparentnosti nedoznal žádných změn.
142. Z výše uvedeného vyplývá jednoznačný závěr, a sice že kritéria hodnocení musí být natolik srozumitelná a „čitelná“, aby potenciální dodavatelé veřejné zakázky již v době před podáním nabídek věděli, podle čeho a jakým způsobem budou jimi předložené nabídky ze strany zadavatele hodnoceny.

143. Jak vyplývá z příslušných ustanovení zadávací dokumentace, v šetřeném případě zvolil zadavatel hodnocení nabídek podle ekonomické výhodnosti na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality, přičemž pro hodnocení nabídek stanovil 5 kritérií hodnocení, mezi nimi i subjektivní kritéria hodnocení č. 2 „Funkčnost nabízeného plnění (kap. 3.1.1 až 3.1.4 přílohy č. 1 ZD)“ s vahou kritéria 30 %; č. 3 „Technická úroveň nabízeného plnění (kap. 3.1.1 a 3.2 přílohy č. 1 ZD)“ s vahou 20 % a č. 5 „Rozsah, kvalita a technické parametry služeb systémové integrace“ s vahou 5 % (viz body 104. až 107. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Ke kritériu hodnocení „Funkčnost nabízeného plnění (kap. 3.1.1 až 3.1.4 přílohy č. 1 ZD)“

K aspektu hodnocení „Způsob naplnění funkčních požadavků zadavatele uvedených v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 ZD“

144. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že lépe bude z pohledu uvedeného aspektu hodnoceno řešení, které již splňuje maximum požadavků zadavatele uvedených v kapitole 3.1 přílohy č. 1 zadávací dokumentace, a je v této podobě již nasazeno do provozu na některé veřejné instituci.
145. Navrhovatel uvádí, že předmětný hodnotící parametr je netransparentní, protože zadavatel spojil a hodlá současně hodnotit (neznámo v jakém vzájemném poměru, protože není zřejmé, co považuje za důležitější) dvě odlišné skutečnosti, a to počet splněných (naprogramovaných) funkcionalit a nasazení řešení na nějaké veřejné instituci. Dle navrhovatele tak vymezení předmětného hodnotícího parametru nedává dodavatelům vůbec představu o tom, jak bude hodnocena jejich nabídka. Dle navrhovatele ze zadávací dokumentace není zřejmé, zda bude lépe hodnoceno řešení, které splňuje pouze minimum funkcionalit, ale je už nasazeno, nebo řešení, které splňuje všechny funkcionality, ale doposud nasazeno není. Navrhovatel shrnuje, že daný hodnotící parametr je netransparentní, protože nespecifikuje, jak budou vzájemně zohledněny dvě naprosto nesouvisející vlastnosti nabídky (počet splněných funkcionalit proti skutečnosti, zda řešení je nasazeno), a dále vůbec nevymezuje, jak budou zohledněny takové nabídky, které se počtem splněných funkcionalit budou vzájemně odlišovat jen minimálně.
146. Úřad uvádí, že zadavatel v kapitole 3.1 „Programové vybavení EIS“ přílohy č. 1 zadávací dokumentace vymezil svoje požadavky na EIS, a to mj. na obecné vlastnosti systému (v kapitole 3.1.1), na funkčnost jednotlivých agend – účetnictví, rozpočet, závazky, pohledávky, banka, pokladna, daň z přidané hodnoty, cestovní příkazy, objednávky, evidence smluv, skladová evidence, evidence majetku, datový sklad a manažerské informace a reporting (v kapitole 3.1.2) a na správu systému (v kapitole 3.1.3). Zadavatel v kapitole 3.1.1 „Obecné vlastnosti EIS“ přílohy č. 1 zadávací dokumentace upozornil, že „Kde je v textu této přílohy ZD uvedeno, že zadavatel preferuje nějaký způsob řešení, bude dodavatelem nabídnutý způsob řešení součástí hodnocení.“, a akcentoval, že „Ostatní požadavky uvedené v příloze ZD jsou závazné.“. Zadavatel dále v kapitole 3.1.2 „Požadavky na funkčnost jednotlivých agend“ přílohy č. 1 zadávací dokumentace stanovil, že základním požadavkem na EIS je „(...) plné funkční pokrytí podporovaných činností minimálně na úrovni požadavků uvedených dále v této kapitole a daných platnou legislativou (...)“. Zadavatel v téže kapitole dále uvedl, že členění EIS do výše uvedených agend vychází ze stávajících systémů provozovaných u zadavatele a je tedy pouze orientační; současně připustil, že dodavatel

může nabídnout EIS v jiném členění, avšak musí garantovat „plné funkční pokrytí“ procesů a požadavků uvedených v kapitole 3.1.2 přílohy č. 1 zadávací dokumentace.

147. V příloze č. 4 zadávací dokumentace, která stanoví osnovu nabídky, je v rámci popisu nabízeného řešení v části „**Popis splnění požadovaných funkcionalit**“ uvedeno, že *„Dodavatel ve své nabídce uvede způsob a popis řešení pro všechny dále uvedené požadavky odpovídající požadavkům uvedeným v kapitolách 3.1.1 a 3.1.2 Přílohy č. 1 ZD.“*, přičemž dodavatel vyplní u každého požadavku sloupec „Řešení“, kdy vybere jednu ze čtyř možností, a sice možnost „V“ – *„požadavek řešen v rámci standardu EIS a je v této podobě nasazen do provozu na některé veřejné instituci“*, možnost „S“ – *„požadavek řešen v rámci standardu EIS“*, možnost „U“ – *„požadavek je nebo bude řešen specifickým vývojem EIS“* a možnost „N“ – *„požadavek není řešen nabízeným EIS“*. Zadavatel dále požaduje, aby dodavatel u každého požadavku odborně popsal způsob zajištění požadavku, a to *„(...) jak v případě, kdy EIS splňuje požadavek v rámci standardu, tak i v případě, kdy je/bude požadavek řešen specifickým vývojem. V případě, že požadavek není řešen nabízeným EIS, musí uchazeč podrobně popsat, jakým jiným způsobem je schopen uvedený požadavek zajistit (např. subdodávka, jiná funkcionalita apod.).“*.
148. Ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 26. 11. 2018 zadavatel v odpovědi na žádost č. 9 mj. uvedl, že u předmětného hodnotícího parametru bude *»(...) hodnotit kvalitu nabízeného řešení podle údajů a informací uvedených dodavatelem v kapitole „Popis nabízeného řešení“ nabídky, kterou je dodavatel povinen zpracovat v rámci popisu předmětu plnění dle osnovy uvedené v příloze č. 4 ZD. V příloze č. 1 ZD je uvedeno, které požadavky mají povahu závazných požadavků na řešení a které jsou pouze zadavatelem preferovaným způsobem řešení. Všechny v ZD uvedené funkční požadavky, které mají povahu závazných požadavků na řešení, musí dodavatel splnit. Nesplnění některého z těchto požadavků bude důvodem k vyřazení dodavatele ze zadávacího řízení. (...) Předmětem hodnocení v citovaném parametru není ani celkový počet funkcionalit nabízeného systému ani počet veřejných institucí, v nichž je tento systém nasazen. Hodnoceno bude, zda systém danou funkcionalitou již disponuje, nebo zda ji bude třeba v rámci plnění veřejné zakázky teprve doprogramovat, a zda je již tato funkcionalita nasazena v provozu alespoň na jedné veřejné instituci. Případné posouzení relevance nasazení funkcionality v konkrétní veřejné instituci je součástí posuzování nabídky hodnotící komisí a bude příslušně zohledněno jak v bodovém hodnocení nabídek, tak ve slovním hodnocení, které komise zpracuje a v němž uvede zdůvodnění bodování nabídek v jednotlivých parametrech.«*.
149. Dle názoru Úřadu z výše citovaných částí zadávacích podmínek jednoznačně vyplývá, že zadavatel vyžaduje, aby dodavatelem nabízený systém splňoval požadavky na funkcionality EIS uvedené v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 zadávací dokumentace, neboť se jedná o požadavky povinné; dodavatel je povinen u každého požadavku v nabídce popsat způsob jeho zajištění, a to nejen u požadavků, které již jsou v rámci nabízeného EIS řešeny, ale rovněž v případech, kdy bude požadavek teprve řešen specifickým vývojem, přičemž dodavatel musí popsat jakým způsobem je schopen uvedený požadavek zajistit. Dále je dle Úřadu zřejmé, že zadavatel současně preferuje taková řešení, v rámci kterých jsou zadavatelem požadované funkcionality již nasazeny v provozu na některé veřejné instituci. Nelze tedy souhlasit s tvrzením navrhovatele, že zadavatel hodlá hodnotit dvě odlišné skutečnosti (počet splněných funkcionalit vs. nasazení na veřejné instituci), neboť ze

zadávací dokumentace je zřejmé, že zadavatel požaduje splnit všechny požadované funkcionality (z logiky věci tudíž zadavatel nemůže zvýhodňovat systém, který splňuje více funkcionalit, neboť všechny mu nabídnuté systémy musí splňovat veškeré jím požadované funkcionality uvedené v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 zadávací dokumentace a takovou skutečnost tedy ani není možné zohlednit v hodnocení, neboť při nesplnění požadavku na kteroukoliv z funkcionalit, by musel být takový dodavatel vyloučen pro nesplnění zadávacích podmínek), přičemž v hodnocení bude zvýhodněn systém, u něhož je již většina funkcionalit zároveň v provozu, tzn. je nasazena na určité veřejné instituci. Ze skutečností uvedených v zadávací dokumentaci i z informací, které zadavatel uvedl v rámci vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 26. 11. 2018 vyplývá, že předmětem hodnocení tedy v daném případě nebude „počet splněných funkcionalit“ (neboť dodavatelé mají povinnost splnit všechny funkcionality, jinak budou ze zadávacího řízení vyloučeni, viz bod 148. odůvodnění tohoto rozhodnutí), jak dovozuje navrhovatel, ale skutečnost, zda konkrétní funkcionalita již je obsažena v dodavatelem nabízeném EIS a současně, zda tato funkcionalita je či není nasazena do provozu na některé veřejné instituci, a nebo, zda konkrétní funkcionalita dosud není součástí EIS a bude třeba ji do EIS dodatečně zakomponovat, tzn. není dosud nasazena v provozu. K tvrzení navrhovatele, že dodavatelé nemají představu, jak bude hodnocena jejich nabídka, Úřad konstatuje, že ze znění předmětného hodnotícího parametru v zadávací dokumentaci dle názoru Úřadu zcela jasně vyplývá, že zadavatel bude oproti jiným řešením favorizovat EIS, kde jsou funkcionality již naprogramovány a nasazeny do provozu na nějaké veřejné instituci; žádný jiný výklad způsobu hodnocení tohoto parametru není dle názoru Úřadu i s ohledem na komplexní znění zadávacích podmínek možný.

150. S argumentem navrhovatele uvedeném v návrhu, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách přinesl nové vysvětlení stanovené metody hodnocení, které nevyplývá ze zadávací dokumentace ani z jejího vysvětlení, a sice, že „(...) body obdrží pouze takové řešení, které je již někde nasazeno.“, Úřad neshledal; zadavatel dle názoru Úřadu od počátku interpretuje daný hodnotící parametr stejným způsobem, tzn. tak, že lépe bude hodnotit systém, u něhož jsou funkcionality uvedené v kapitolách 3.1.1, 3.1.2 a 3.1.3 přílohy č. 1 zadávací dokumentace v EIS již naprogramované a současně nasazené na nějaké veřejné instituci, tzn. že tyto budou bodově více zohledněny než řešení, které naprogramováno sice je, ale zatím není nasazeno na veřejné instituci, anebo řešení, které bude třeba do nabízeného EIS dodatečně zakomponovat.
151. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by předmětný aspekt hodnocení byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K aspektu hodnocení „Míra standardizace systému“

152. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že nabídky z pohledu uvedeného aspektu hodnocení budou hodnoceny lépe za předpokladu, že jádro nabízeného systému bude udržováno jako standardizovaný softwarový balík, kde existuje jediná aktuální verze programového kódu jádra systému pro všechny zákazníky, přičemž přizpůsobení systému pro potřeby zadavatele bude zajištěno nastavením jednotlivých parametrů systému a přidáním nadstavbových modulů systému.

153. V uvedeném aspektu zadavatel dle názoru Úřadu jednoznačně stanovil svoji preferenci na dodávaný EIS, konkrétně na jádro dodávaného systému, kdy místo specifického EIS sestaveného výlučně pro potřeby zadavatele upřednostňuje systém unifikovaný, jehož jádro bylo vyvinuto a je udržováno pro všechny zákazníky dodavatele systému (a to včetně zadavatele) jako standardizovaný softwarový balík. Uvedený aspekt hodnocení Úřad považuje za zcela zřejmý, srozumitelný a nerozporný, neboť z jeho popisu jednoznačně vyplývá, že zadavatel preferuje, aby jádro systému bylo standardizované, a aby pouze individuální potřeby zadavatele byly řešeny dodáním nadstavbových modulů ke standardizovanému jádru systému.
154. K argumentaci navrhovatele, že zadavatel nestanovil podrobné požadavky a preference ohledně uvedeného aspektu a neuvedl, co konkrétně považuje za „standardní“ součást jádra systému, Úřad uvádí následující.
155. Dle názoru Úřadu lze zadavatelem stanovený aspekt hodnocení považovat za srozumitelný, jednoznačný a transparentní, neboť dodavatelé předem vědí, že v rámci předmětného aspektu hodnocení bude zadavatel preferovat standardizované řešení EIS před řešením, kterým by byl individuální EIS zpracovaný výlučně pro potřeby zadavatele. Dodavatelé mají také informaci o tom, že v rámci uvedeného aspektu hodnocení bude lépe hodnoceno to řešení, které bude představovat vyšší míru standardizace, před řešením s úrovní standardizace nižší, či před individuálním EIS. Úřad uvádí, že zadávací podmínky jsou určeny dodavatelům, kteří jsou odborně zdatní ve svém oboru a nepochybně na základě své odbornosti a na základě své praxe přichází do styku s termíny „jádro“ systému, stupeň „standardizace“ systému, apod., a tudíž nepochybně vědí, do jaké míry má jimi dodávaný systém standardizované jádro, a do jaké míry naopak vytváří řešení systému zcela na míru konkrétnímu objednateli, tzn. zda nabízí stále tentýž systém, u něhož pouze určitým způsobem provádí objednateli požadované úpravy, a v jakém rozsahu, popř. zda pro každého objednatele vytváří de facto zcela nový, individuální systém. S tvrzením navrhovatele, že *»(...) namísto jasného vymezení tohoto svého požadavku zadavatel ponechal na dodavatelích, aby „nějak“ naslepo formulovali své nabídky.«*, se tudíž Úřad s ohledem na výše uvedené neztotožňuje, neboť z popisu šetřeného parametru dle názoru Úřadu jasně vyplývá, že dodavatelé jsou povinni v podané nabídce popsat jádro dodávaného systému, popsat co je jeho součástí, jakým způsobem může být customizováno a uvést další stěžejní informace týkající se hodnoceného parametru, přičemž na tomto základě pak zadavatel zhodnotí, který z předložených systémů je ve „větší míře standardizován“, tzn. posoudí, zda existuje více verzí daného systému, a jakým způsobem, a v jakém rozsahu jsou následně tyto verze upravovány na základě konkrétních potřeb objednatele (více bodů získá systém, který bude ve větší míře standardizován). Pokud by zadavatel blíže specifikoval své preference ohledně jádra poptávaného systému, není vyloučeno, že by se při určitém stupni konkretizace mohl dostat do situace, kdy by jeho preference vycházely z konkrétního řešení některého z dodavatelů EIS, nebo by k tomuto řešení směřovaly, což by mohlo vést k porušení zásady zákazu diskriminace dodavatelů v zadávacím řízení, neboť by tím zadavatel bezdůvodně zvýhodnil řešení konkrétního dodavatele.
156. K argumentaci navrhovatele, že *„Netransparentnost hodnocení je pak způsobena rovněž tím, že zadavatel bude hodnotit nikoliv skutečné vlastnosti nabídky, ale pouze proklamace dodavatele. Pokud se pak tyto proklamace budou týkat řešení, které dosud nebylo nasazeno,*

*resp. nebylo ani naprogramováno (což zadavatel připouští), pak **zadavatel bude hodnotit pouze sliby (!), které však nelze ověřit, neboť není u koho.***“, Úřad uvádí následující. U dodávek informačních systémů lze z pohledu dodavatele rozlišit 2 typy systémů; jednak systémy již existující (naprogramované), ke kterým dodavatel zadavateli poskytne za úplaty zdrojové kódy k těmto systémům, přičemž není zapotřebí do těchto systémů jakkoliv zasahovat, a jednak systémy, které jsou vytvářeny dle individuálních potřeb zadavatele, respektive jsou customizovány (upraveny) ze stávajících systémů dle individuálních potřeb zadavatele, popř. vytvořeny zcela tzv. „na zelené louce“. Je zcela logické, že u již existujících systémů lze vyzkoušet jejich funkčnost a uživatelské ovládání, na rozdíl od nově vytvářených, či upravovaných systémů, u kterých je předmětem veřejné zakázky i tvorba či customizace systému, a tudíž není technicky možné, aby v takovém případě zadavatel v zadávacím řízení „odzkoušel“ funkčnost dodávaného informačního systému [pakliže zadavatel v zadávací dokumentaci neklade požadavek na předložení modelu (prototypu) nabízeného technického řešení, což s sebou pro dodavatele nese zvýšené náklady s přípravou nabídky; zákon po zadavateli nevyžaduje, aby kladl požadavky na předložení vzorků, modelů, apod., jedná se o úvahu zadavatele a je na jeho rozhodnutí, zda k takovému požadavku vůči dodavatelům přistoupí; tento však vždy musí být stanoven přiměřeně].

157. Poněvadž zadavatel v šetřeném případě předmět plnění veřejné zakázky neomezil toliko na existující EIS, je pochopitelné, že zadávací dokumentace neobsahuje požadavek zadavatele na demonstraci funkčnosti EIS dodavatelem a zadavatel tudíž skutečně může hodnotit pouze ty informace, které dodavatelé uvedou ve svých nabídkách, a musí spoléhat na jejich relevanci a schopnost dodavatele jím prezentovaný systém dodat. Výše uvedené však neznamená, že zadavatel není oprávněn hodnotit technické parametry dodávaného systému, jako je např. jeho funkčnost. Pokud by byla přijata teze navrhovatele, že každý nově vytvářený nebo customizovaný systém lze hodnotit toliko dle ověřitelných parametrů, prakticky by to znamenalo, že by zadavatel musel zcela rezignovat na parametrické hodnocení takových systémů a při hodnocení takové veřejné zakázky de facto uplatnit toliko kritéria týkající se ceny a smluvních podmínek, což by pravděpodobně mnohdy bylo v příkrém rozporu s tím, co bude pro zadavatele při zadávání těchto veřejných zakázek zásadní, např. jako celková funkčnost, flexibilita, ovladatelnost a uživatelský komfort EIS.
158. Není jakýchkoli pochyb o tom, že zadavatel je oprávněn hodnotit dodávaný EIS i parametricky, a to i v případě, že tento systém ještě při podání nabídek nemusí existovat a dodavatel jej teprve hodlá vytvářet. Na druhou stranu nelze vyloučit, že některý dodavatel by mohl záměrně ve své nabídce uvádět parametrické informace, které nebudou reálné, a dodávaný systém by deklarovaných parametrů nemusel dosáhnout. Z uvedeného důvodu je zadavatel oprávněn pro hodnocení stanovit odborně způsobilou komisi, respektive si pro účely hodnocení přizvat nezávislé odborníky, tak aby nabídky byly správně a věcně posouzeny a vyhodnoceny, a to včetně toho, které údaje obsažené v nabídkách lze považovat za reálné a které nikoliv. Zadavatel je rovněž oprávněn smluvně ošetřit plnění nabízené vybraným dodavatelem tak, aby tento zadavateli poskytl plnění, ke kterému se ve své nabídce a následně i v uzavřené smlouvě zavázal. Úřad tudíž neshledává nic nezákonného na skutečnosti, že zadavatel bude hodnotit dodávaný systém pouze na základě údajů a informací uvedených dodavatelem v nabídkách. Úřad dodává, že nedodání nabízeného systému může být taktéž spjato s finanční sankcí pro takového dodavatele. S ohledem na § 7 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je třeba však

vycházet z toho, že dodavatelé jednají poctivě a v nabídkách překládají informace k plnění, které mají skutečně v úmyslu dodat (presumpce poctivosti a dobré víry).

159. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by aspekt hodnocení „Míra standardizace systému“ byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K aspektu hodnocení „Flexibilita systému přístupových práv“

160. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že z pohledu uvedeného aspektu bude lépe hodnocen systém se širšími možnostmi konfigurace těchto práv.

161. Navrhovatel považuje pojmy „flexibilita“ a „širší možnost konfigurace“ za pojmy, které jsou neurčité; namítá, že mu není zřejmé, které konkrétní způsoby konfigurovatelnosti práv zadavatel považuje za více flexibilní a které za méně flexibilní, a dále uvádí, že v EIS jsou desítky až stovky práv, přičemž každé právo se jinak nastavuje, přičemž mu není zřejmé, zda všechna tato práva budou mít stejnou váhu v hodnocení flexibility jejich nastavení. K uvedenému Úřad uvádí následující.

162. Synonymum k pojmu „flexibilita“ je ohebnost, pružnost a v souvislosti s ICT lze tento pojem nepochybně vykládat ve smyslu přizpůsobivost či adaptabilita; pojem „konfigurace“ lze nepochybně nahradit pojmem nastavení, takže „širší možnosti konfigurace“ lze v daném ohledu vykládat jako širší možnosti nastavení systému z pohledu přístupových práv. Ačkoliv tedy zadavatel používá pro stanovení tohoto aspektu cizojazyčná slova, je jejich obsah jednoznačný, zřejmý, a to nejen z toho důvodu, že tato slova jsou v oblasti ICT běžně užívaná, ale lze je považovat i za slova, která byla převzata do běžné komunikace, a to nejen v oblasti ICT. O skutečnosti, že výše uvedené pojmy nejsou zcela neurčité, svědčí i ten fakt, že navrhovatel v této části návrhu tyto pojmy běžně používá a vykládá, co je jejich obsahem. Úřad neshledává, že by zadavatel při stanovení aspektu hodnocení „Flexibilita systému přístupových práv“ použil zcela vágní, či nejasné pojmy, kterým by odborně zdatný dodavatel z oblasti ICT nebyl schopen porozumět, tzn. nebyl by schopen určit, co zadavatel hodlá v předmětném parametru hodnotit.

163. Ze zadávací dokumentace plyne, že zadavatel nehodlá nabídky v uvedeném aspektu hodnotit tím způsobem, že by hodnotil „počet“ přístupových práv, která lze flexibilně (operativně) změnit, nýbrž celkové pojetí systému správy přístupových práv s ohledem na možnosti nastavení těchto práv pro oprávněné osoby zadavatele. Z obsahu zadávací dokumentace lze usuzovat, že zadavatel vedle samotného množství přístupových práv, které bude možno v rámci dodávaného systému flexibilně měnit, bude brát zřetel i na vlastní mechanismy, na základě kterých bude ke konkrétním změnám přístupových práv docházet; je zřejmé, že zadavatel hodlá přidělit více bodů takové nabídce, resp. takovému systému, který bude v globále umožňovat širší možnosti nastavení systému z pohledu přístupových práv. Lze tedy předpokládat, že zadavatel bude zohledňovat rozsah přístupových práv, který lze v rámci systému měnit, ale i mechanismus, jak k této změně lze dospět, tj. např. jak tato případná změna bude náročná, jak po stránce časové, tak i odborné, příp. jaký zásah do systému bude taková konkrétní případná změna vyvolávat.

164. V této souvislosti však lze přisvědčit navrhovateli v tom, že zcela klíčovou roli bude nepochybně hrát vlastní hodnocení nabídek provedené zadavatelem a zejména jeho

podrobný popis, v němž bude zachyceno, z jakého důvodu ta která konkrétní nabídka obdržela příslušný počet bodů. Zadavatel musí podrobně popsat, jakým způsobem přístupová práva posoudil a proč systém jednoho dodavatele považuje z tohoto hlediska za flexibilnější, než systém jiného dodavatele; s ohledem na skutečnost, že zadavatel nepopsal, která konkrétní přístupová práva hodlá posuzovat a hodnotit, je zřejmé, že zadavatel hodlá posoudit nabízený systém z hlediska flexibility přístupových práv komplexně, přičemž Úřad v této souvislosti akcentuje, že zadavatel by měl klást velký důraz na slovní hodnocení tohoto parametru, aby bylo zřejmé, proč a na základě jakých údajů dospěl k závěru, že systém jednoho dodavatele je z hlediska přístupových práv flexibilnější než systém dodavatele jiného. Nicméně nelze předem konstatovat, jak tvrdí navrhovatel, že není jasné, co zadavatel hodlá hodnotit; takový argument Úřad považuje za účelový, neboť navrhovatel jakožto odborník v oboru je bezpochyby schopen vyložit a v nabídce popsat flexibilitu jeho systému z hlediska přístupových práv, kterou hodlá zadavatel v rámci tohoto parametru hodnocení posoudit a zhodnotit.

165. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by aspekt hodnocení „Flexibilita systému přístupových práv“ byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K aspektu hodnocení „Možnosti parametrizace výstupů a reportů ze systému“

166. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že z pohledu uvedeného aspektu hodnocení bude lépe hodnoceno řešení obsahující větší škálu již předdefinovaných výstupů a reportů, které si budou moci uživatelé sami upravovat dle potřeb pomocí filtračních kritérií a přidávání a odebírání dalších údajů, včetně možnosti využít v nich různé statistiky a agregace.
167. K námitkám navrhovatele, že podle něj je pro hodnocení zásadní, jaké výstupy jsou vzájemně porovnávány (což zadavatel dopředu nestanovil), protože některé výstupy budou ze své povahy parametrizovány pouze minimálně, na rozdíl od jiných výstupů, u kterých je parametrizovatelnost vysoká, Úřad uvádí následující.
168. Z obsahu zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel v rámci uvedeného aspektu hodnocení nehodlá hodnotit toliko „počet“ předdefinovaných výstupů ze systému, nýbrž i možnost nastavování jednotlivých filtračních podmínek tak, aby výstupy ze systému zadavateli poskytly požadované údaje s možností jejich statistického zpracování. Ačkoliv zadavatel nestanovil, resp. neuvedl konkrétní výstupy či reporty z EIS, které hodlá hodnotit, nelze dle názoru Úřadu předmětný aspekt hodnocení považovat pouze z tohoto důvodu za netransparentní, neboť dodavatelům je známo, že zadavatel bude hodnotit výstupy a reporty daného systému, a to z hlediska jejich parametrizace; aby pak dodavatelé v tomto parametru hodnocení uspěli, musí jejich systém obsahovat větší škálu již předdefinovaných výstupů a reportů, které si budou moci uživatelé sami upravovat dle potřeb pomocí filtračních kritérií a přidávání a odebírání dalších údajů, včetně možnosti využít v nich různé statistiky a agregace. Ze zadávací dokumentace tedy vyplývá, že předmětem hodnocení nabídek nebude toliko prostý počet parametrů, které si bude zadavatel moci upravovat, ale celkové řešení a možnost parametrizace výstupů a reportů jednotlivých nabízených řešení. Z právě uvedeného tedy vyplývá, že dodavatelé by měli (pro získání lepšího hodnocení) v nabídce uvést a popsat takové výstupy, které budou mít širokou možnost parametrizace,

flexibilitu nastavení filtračních podmínek atd.; je zřejmé, že zadavatel hodlá přidělit více bodů takové nabídce, resp. takovému systému, který bude v globále umožňovat širší parametrizaci jednotlivých výstupů, bez ohledu na to, o jaké výstupy se bude jednat; lze konstatovat, že zadavatel skutečně nechává na dodavateli, které výstupy mu dodavatel „předvede“, resp. popíše ve své nabídce, a dodavatel by tak z logiky věci měl vybrat a popsat všechny relevantní výstupy, které umožňují širokou míru parametrizace. Je však třeba připomenout, že dodavatelé jsou odborníky ve svém oboru a lze tak předpokládat, že by měli být schopni „předvést“ a v nabídce zadavateli popsat takové výstupy a reporty, které budou relevantní a které by měli být v tomto parametru hodnoceny vysokým počtem bodů.

169. I v tomto případě lze však přisvědčit navrhovateli v tom, že zcela klíčovou rolí bude nepochybně hrát vlastní hodnocení nabídek provedené zadavatelem a zejména jeho podrobný popis, v němž bude zachyceno, z jakého důvodu ta která konkrétní nabídka obdržela příslušný počet bodů, neboť pokud zadavatel dopředu nestanovil, které výstupy jsou pro něho zásadní, pak musí skutečně dbát na to, aby ke všem dodavatelům přistupoval stejně a jimi popsané výstupy a reporty hodnotil zcela objektivně a na základě stejných (předem stanovených) měřítek, tzn. hodnotil pouze možnost parametrizace dodavateli uvedených výstupů, nikoliv tedy toliko jejich počet, ale aby srozumitelně popsal, proč považuje výstupy a reporty jednoho systému za lépe parametrizovatelné, než výstupy popsané jiným dodavatelem. Nelze však dle názoru Úřadu předem konstatovat, jak tvrdí navrhovatel, že není jasné, co zadavatel hodlá hodnotit; takový argument Úřad považuje za účelový, neboť navrhovatel jakožto odborník v oboru je bezpochyby schopen vyložit a v nabídce popsat relevantní výstupy a reporty svého systému a šíři jejich parametrizace.
170. K související námitce navrhovatele, že zadavatel v zadávací dokumentaci nezohlednil argumentaci navrhovatele, kterou uplatnil v rámci žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, a to, aby v zadávací dokumentaci nadefinoval vzorové výstupy či reporty, u kterých hodlá porovnávat jejich parametrizovatelnost, tak aby hodnocené nabídky byly vzájemně porovnatelné, Úřad odkazuje na výše uvedené, neboť skutečnost, že zadavatel neuvedl konkrétní výstupy, které hodlá hodnotit, nezpůsobuje dle názoru Úřadu netransparentnost zadávacích podmínek. Nepochybně jednou z možností, jak zadavatel v rámci požadavků na parametrizaci dodávaného EIS mohl postupovat, bylo, aby přímo v zadávacích podmínkách striktně stanovil, jaké konkrétní výstupy z EIS požaduje, jak tyto výstupy musí být parametrizované a v jaké podobě mají být tyto výstupy prezentovány. Další možnosti jak mohl zadavatel v šetřeném případě postupovat je navrhovatelem uvedené řešení, kdy by zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, které výstupy z EIS by měly být parametrizovatelné, přičemž v rámci hodnocení nabídek by hodnotil, do jaké míry jednotlivá řešení stupeň parametrizace splňují či nikoliv. V šetřeném případě zadavatel nestanovil konkrétní požadavek, které výstupy z EIS mají být parametrizovatelné, a vlastní řešení parametrizace výstupů ponechal na dodavatelích, přičemž v rámci hodnocení hodlá zohlednit komplexní možnosti parametrizace výstupů a reportů u jednotlivých řešení. Uvedený postup zadavatele je však dle názoru Úřadu zcela legitimní, neboť nediskriminuje a předem nevyklučuje žádné nabízené řešení EIS. Na druhou stranu je třeba opětovně uvést, že zadavatelem stanovený postup klade na zadavatele vyšší nároky při hodnocení nabídek (podrobněji viz výše).

171. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by aspekt hodnocení „Možnosti parametrizace výstupů a reportů za systému“ byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K aspektu hodnocení „Flexibilní podpora schvalovacích procesů“

172. V rámci předmětného aspektu hodnocení navrhovatel namítá, že „(...) **není zřejmé, k jaké fázi bude zadavatel prioritně přihlížet, a tedy jakým způsobem mají dodavatelé připravit svou nabídku.**“, k čemuž uvádí, že až v rámci vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 zadavatel poprvé sdělil, že bude hodnoceno, jaké možnosti konfigurace schvalovacích procesů má administrátor, čímž došlo dle názoru navrhovatele ke změně zadávacích podmínek, aniž by zadavatel přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek (s ohledem na gros předmětné námítky bude tato vypořádána v části odůvodnění tohoto rozhodnutí týkající se problematiky změny, popř. vysvětlení zadávacích podmínek, konkr. viz body 204. a 205. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Ke kritériu hodnocení „Technická úroveň nabízeného plnění (kap. 3.1.1 a 3.2 přílohy č. 1 ZD)“

K aspektu hodnocení „Návrh business architektury nabízeného systému a informační, aplikační a technické (systémové) architektury systému“

173. V rámci předmětného aspektu hodnocení navrhovatel namítá, že až v rámci vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 zadavatel poprvé sdělil, že více než třívrstvou architekturu pro sebe nepovažuje za přínosnou, čímž došlo dle názoru navrhovatele ke změně zadávacích podmínek, aniž by zadavatel přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek (s ohledem na gros předmětné námítky bude tato vypořádána v části odůvodnění tohoto rozhodnutí týkající se problematiky změny, popř. vysvětlení zadávacích podmínek, konkr. viz bod 206. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

K aspektu hodnocení „Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní“

174. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že z pohledu uvedeného aspektu hodnocení bude lépe hodnocen systém s vyšší intuitivností ovládání a s vyšší přehledností jednotlivých uživatelských rozhraní.
175. Navrhovatel je přesvědčen, že relevantní hodnocení vlastností systému jako je přehlednost a intuitivnost řešení je možné provést pouze při práci se samotným systémem, tudíž bez předvedení funkční verze systému nelze uvedený parametr dle navrhovatele vůbec hodnotit [k související námitce navrhovatele, že zadavatel tím připustil, že hodlá hodnotit již hotový produkt, tedy prakticky požaduje, aby součástí nabídky byla prezentace nabízeného EIS, resp. k tvrzení navrhovatele, že zadavatel podává ve svých vyjádřeních (ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 a v rozhodnutí o námitkách) nesrozumitelné a vzájemně si protirečící informace, které činí zadávací řízení netransparentním, a zároveň tím došlo ke změně zadávacích podmínek a k následnému neprodloužení lhůty pro podání nabídek viz bod 207. odůvodnění tohoto rozhodnutí].
176. Úřad tu opětovně, jak již bylo popsáno výše (viz podobně též body 156. – 158. odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvádí, že u dodávek informačních systémů lze z pohledu dodavatele

rozlišit 2 typy systémů; jednak systémy již existující (naprogramované), jednak systémy, které jsou vytvářeny dle individuálních potřeb zadavatele, respektive jsou customizovány (upraveny) ze stávajících systémů dle individuálních potřeb zadavatele, popř. vytvořeny zcela tzv. „na zelené louce“. Je zcela logické, že u již existujících systémů, lze vyzkoušet jejich funkčnost a uživatelské ovládání, na rozdíl od nově vytvářených, či upravovaných systémů, u kterých je předmětem veřejné zakázky i tvorba či customizace systému, a tudíž není technicky možné, aby v takovém případě zadavatel v zadávacím řízení „odzkoušel“ funkčnost dodávaného informačního systému [pakliže zadavatel v zadávací dokumentaci neklade požadavek na předložení modelu (prototypu) nabízeného technického řešení, což s sebou pro dodavatele nese zvýšené náklady s přípravou nabídky; zákon po zadavateli nevyžaduje, aby kladl požadavky na předložení vzorků, modelů, apod., jedná se o úvahu zadavatele a je na jeho rozhodnutí, zda k takovému požadavku vůči dodavatelům přistoupí; tento však vždy musí být stanoven přiměřeně].

177. Dle názoru Úřadu lze však i v takovém případě hodnotit aspekty jako je přehlednost, intuitivnost nebo logická struktura uživatelského rozhraní, a to na základě popisu, který dodavatelé uvedou ve svých nabídkách. Je tím sice na dodavatele kladena nutnost precizního, přesného a podrobnějšího popisu jím dodávaného systému a jeho konkrétních funkcionalit v podaných nabídkách, nicméně na druhé straně jsou tím dodavatelé zproštěni povinnosti předkládat zadavateli již v rámci nabídek funkční verzi svého systému, kterou by zadavatel hodnotil, což pro dodavatele znamená nižší náklady na zpracování nabídky. Úřad tudíž neshledává nic nezákonného na skutečnosti, že zadavatel hodlá tento aspekt posuzovat pouze na základě popisu uvedeného dodavateli v jejich nabídkách. I tu Úřad opakuje, že nelze vyloučit, že některý dodavatel by mohl záměrně ve své nabídce uvádět informace, které nebudou reálné, a dodávaný systém by deklarovaných parametrů nemusel dosáhnout. Z uvedeného důvodu je zadavatel oprávněn pro hodnocení stanovit odborně způsobilou komisi, respektive si pro účely hodnocení přizvat nezávislé odborníky, tak aby nabídky byly správně a věcně posouzeny a vyhodnoceny, a to včetně toho, které údaje obsažené v nabídkách lze považovat za reálné a které nikoliv. Zadavatel je rovněž oprávněn smluvně ošetřit plnění nabízené vybraným dodavatelem tak, aby tento zadavateli poskytl plnění, ke kterému se ve své nabídce a následně i v uzavřené smlouvě zavázal. Nesplnění parametrů tvrzených dodavatelem v nabídce by taktéž bezpochyby mohlo být důvodem pro odstoupení od uzavřené smlouvy.

K aspektu hodnocení „Náročnost realizace typických ekonomických procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému“

178. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že z pohledu uvedeného aspektu hodnocení bude lépe hodnocen systém, v němž bude podpora typických ekonomických procesů snadnější a efektivnější (s nutností menšího množství uživatelských zásahů, s možností výběru jednoduššího řešení problému pro elementární cíle při existenci složitějšího řešení pro složitější cíle v rámci stejné funkčnosti).
179. K námitce navrhovatele, že zadavatel v aspektu hodnocení použil obecný a neurčitý pojem „typický proces“, čímž dle navrhovatele „(...) výslovně vyzval uchazeče, aby tento neurčitý pojem každý definoval dle svého názoru, pohledu a svou volbu odůvodnil.“, Úřad uvádí následující. Navrhovatel namítá neurčitost pojmu „typický proces“ v uvedeném aspektu hodnocení, z čeho následně dovozuje, že neví, jak nabídku s ohledem na tento „neurčitý“

pojem zpracovat, protože nemá představu, co bude předmětem hodnocení a navíc uvádí, že tato neurčitost povede k tomu, že zadavatel obdrží vzájemně neporovnatelná plnění. K tomu Úřad uvádí, že v předmětném případě je aspektem hodnocení „Náročnost realizace typických **ekonomických** procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému“. Zadávací dokumentace a její přílohy jednoznačně deklaruje, jaké ekonomické procesy budou výstupem z EIS a i neodborník si po pečlivém prostudování zadávací dokumentace je schopen učinit představu o tom, jaké ekonomické procesy budou výstupem z popotávaného EIS. Jednotlivé ekonomické procesy, které budou výstupem z EIS, jsou pak detailně a přehledně uvedeny v příloze č. 4 – Osnova nabídky (konkrétně str. 4 až 16). Konkrétně se jedná o ekonomické procesy v těchto oblastech EIS: obecné, účetnictví, rozpočet, závazky, pohledávky, banka (bezhotovostní operace), pokladna (hotovostní operace), daň z přidané hodnoty, cestovní příkazy, objednávky, evidence smluv, skladová evidence, evidence majetku, datový sklad a manažerské informace.

180. Lze tedy reálně předpokládat, že navrhovatel jako dodavatel EIS je natolik odborně erudovaný (obdobně jako další dodavatelé v tomto odvětví), že po pečlivém prostudování zadávací dokumentace a jejích příloh bude mít jednoznačnou představu, jaké typické ekonomické procesy bude jím dodávaný systém schopen, s ohledem na požadavky vymezené v zadávacích podmínkách, vygenerovat. Poněvadž z definice uvedeného aspektu je jednoznačně zřejmé, že předmětem hodnocení nabídek v uvedeném aspektu bude náročnost realizace těchto typických ekonomických procesů, tj. náročnost „ovládání“ systému, tak aby typické (zadavatelem požadované) ekonomické procesy bylo v systému možné činit co nejjednodušším, nejsnazším a nejrychlejším způsobem, je zřejmé, že předmětem hodnocení bude de facto uživatelská náročnost (uživatelský komfort) při práci se systémem, a to z hlediska činění jednotlivých ekonomických procesů.
181. V této souvislosti se nelze ztotožnit s názorem navrhovatele, že dodavatelé neměli informaci o tom, co zadavatel bude v rámci předmětného aspektu hodnocení hodnotit, neboť pojem „typický ekonomický proces“ je neurčitý. Jak již bylo uvedeno výše, předmětem hodnocení nabídek v uvedeném aspektu je náročnost „ovládání“ systému při zpracování „typických ekonomických procesů“, přičemž ekonomické procesy, které mají být výstupem z EIS, zadavatel podrobně stanoví v zadávací dokumentaci. Je tudíž zřejmé, že zadavatel hodlá v globálu zhodnotit, který systém umožňuje jednodušší zpracování typických ekonomických procesů, které v daném systému probíhají. Navrhovatel jako dodavatel EIS navíc nepochybně musí znát, jaké ekonomické procesy budou výstupem z jím dodávaného EIS, a které z nich lze považovat za typické a které za zcela okrajové, přičemž musí mít zároveň jednoznačnou představu o tom, jaká je náročnost ovládání jím dodávaného EIS z pohledu typických ekonomických procesů požadovaných zadavatelem (z uvedeného důvodu se Úřad neztotožňuje s navrhovatelem ani v tom, že by měl zadavatel s ohledem na specifikaci tohoto parametru hodnocení obdržet vzájemně neporovnatelné nabídky). Právě uvedené pak dodavatel musí popsat ve své nabídce, aby byl zadavatel schopen zhodnotit dodávaný systém z tohoto pohledu, tedy co do složitosti realizace typických ekonomických procesů prováděných v daném systému. Na výše uvedeném nic nemění skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách odkázal na konkrétní část zadávací dokumentace, kde jsou typické ekonomické procesy zadavatelem specifikovány, neboť uvedená část zadávací dokumentace (konkrétně část přílohy č. 4 zadávací dokumentace) byla dodavatelům poskytnuta současně se zbývajícími částmi zadávací dokumentace a všichni dodavatelé (včetně navrhovatele) se

s touto částí mohli ve lhůtě pro podání nabídek seznámit a z ní tudíž při zpracování nabídek vycházet (dodavatelé musí veškeré zadávací podmínky brát jako komplex všech informací, které je nutné při zpracování nabídky zohlednit). V rozhodnutí o námitkách tedy zadavatel dle názoru Úřadu neprovedl dodatečně žádnou změnu zadávacích podmínek, jak tvrdí navrhovatel, neboť od počátku bylo zcela zřejmé, že co se týče „definice“ typických ekonomických procesů může navrhovatel vycházet ze zadávací dokumentace, kde jsou jednotlivé ekonomické procesy daného systému popsány, neboť je logické, že právě ekonomické procesy, které mají být obsaženy v dodávaném EIS, budou předmětem hodnocení; není zřejmé, jaké jiné ekonomické procesy by měl zadavatel hodnotit.

182. I v tomto případě lze však přisvědčit navrhovateli v tom, že zcela klíčovou rolí bude nepochybně hrát vlastní hodnocení nabídek provedené zadavatelem a zejména jeho podrobný popis, v němž bude zachyceno, z jakého důvodu ta která konkrétní nabídka obdržela příslušný počet bodů, neboť pokud zadavatel dopředu nestanovil, které „typické ekonomické procesy“ jsou pro něho zásadní, pak musí skutečně dbát na to, aby ke všem dodavatelům přistupoval stejně a jimi popsané ekonomické procesy hodnotil zcela objektivně a na základě stejných (předem stanovených) měřítek, tzn. hodnotil pouze náročnost realizace typických ekonomických procesů (ekonomických procesů popsaných v nabídkách dodavatelů), a aby srozumitelně popsal, proč považuje provádění ekonomických procesů v jednom systému za náročnější, než v systému jiného dodavatele. Nelze však dle názoru Úřadu předem konstatovat, jak tvrdí navrhovatel, že není jasné, co zadavatel hodlá hodnotit; takový argument Úřad považuje za účelový, neboť navrhovatel jakožto odborník v oboru je bezpochyby schopen vyložit a v nabídce popsat (což má zároveň uvedeno i v příloze č. 4 zadávací dokumentace) typické ekonomické procesy dodávaného systému a způsob jejich provádění.
183. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by aspekt hodnocení „Náročnost realizace typických ekonomických procesů v systému z hlediska efektivity praktického využití a provozu systému“ byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K aspektu hodnocení „Robustnost a vyspělost SW architektury“

184. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že z pohledu uvedeného aspektu hodnocení bude lépe hodnocen systém, který bude robustnější, flexibilnější, odpovídající best practices pro oblast vývoje softwaru a lépe pokrývající nároky na budoucí rozvoj systému.
185. V rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 ze dne 26. 11. 2018 na dotaz č. 14: *»V bodě 9.4 písm. d) zadavatel uvádí, že bude hodnocena „Robustnost a vyspělost SW architektury. Lépe bude hodnocen koncept, který bude robustnější, flexibilnější, odpovídající best practices pro oblast vývoje softwaru a lépe pokrývající nároky na budoucí rozvoj systému.“ Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek, jak přesně je definována best practis pro vývoj systému podle kterých bude systém hodnocen? Může ji zadavatel předně definovat, případně odkázat na její vymezení ve všeobecně přístupných a uznávaných zdrojích? Jak je definována robustnost, vyspělost a flexibilita zvolené SW architektury?«*, zadavatel uvedl: *»Požadavky na architektonické řešení nabízeného informačního systému včetně požadavků na škálovatelnost (flexibilitu) řešení jsou uvedeny na řadě míst ZD, zejména v její příloze č. 1 ZD, kap. 1.2 „Stručný popis řešení centralizovaného EIS“, kap. 3.1.1 „Obecné vlastnosti EIS“ a kap. 6*

„Kybernetická bezpečnost“. V těchto kapitolách jsou uvedeny požadavky na architekturu EIS, včetně informací, jaké architektonické koncepty nebo vlastnosti zadavatel považuje za preferované či vhodnější. Je na dodavateli, aby na základě svých odborných zkušeností pravdivě a přesvědčivě popsal to, co on považuje za „best practices“ v oblasti implementace informačních systémů, jak je on zná a praktikuje na jím řešených projektech, a to (s ohledem na tento parametr hodnocení) zejména ve vztahu k architektuře jím dodávaného systému. Rovněž tak dodavatel popíše to, co považuje za podstatné rysy robustnosti a flexibility jím nabízeného řešení. Přesnější způsob posouzení tohoto parametru zadavatel nyní nemůže stanovit, protože ten je již závislý na konkrétních řešeních předložených v nabídkách konkrétních dodavatelů. Pokud by zadavatel přistoupil k větší konkretizaci popisu a specifikace způsobu hodnocení nabídek, bylo by možné označit jeho postup za diskriminační, protože by nevyhnutelně vedl ke zvýhodnění konkrétního řešení některého (nebo některých) z potencionálních dodavatelů.«. Pro Úplnost Úřad uvádí, že v souvislosti s tímto vysvětlením zadávací dokumentace zadavatel prodloužil lhůtu pro podání nabídek do 7. 1. 2019.

186. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že zadavatel nikde v zadávacích podmínkách nespécifikoval, co považuje za „best practices“, a je tedy na dodavatelích, aby se „trefili do vkusu zadavatele“ a vybrali ta pravidla vývoje software, která bude i hodnotící komise považovat za „best practises“. Zadavatel tudíž dle názoru navrhovatele vůbec neupřesnil, jak a vzhledem k jaké metodě mají dodavatelé formulovat svoji nabídku, aby byla hodnocena maximálním počtem bodů.
187. Dle názoru Úřadu je však i v tomto případě možno argumentaci navrhovatele shledávat jako účelovou, neboť z obsahu zadávací dokumentace a z výše citovaného vysvětlení zadávací dokumentace je zřejmé, že v rámci hodnocení nabídek dle výše uvedeného aspektu hodnocení bude zadavatel hodnotit **„robustnost a vyspělost“** SW architektury, přičemž bude lépe hodnocen systém, který bude robustnější, flexibilnější, odpovídající best practices pro oblast vývoje softwaru a lépe pokrývající nároky na budoucí rozvoj systému. K tomu Úřad uvádí, že v uvedeném aspektu hodnocení jsou uvedeny odborné termíny, které jsou běžně v oblasti ICT používány a dodavatelé tak přesně znají jejich význam a účel. Zadavatel navíc v případě navrhovatelem namítaného pojmu „best practices“ v rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 ze dne 26. 11. 2018 blíže uvedl, co vlastně s ohledem na „best practices“ v uvedeném případě při hodnocení nabídek zohlední [zadavatel uvedl, že *»(...) Je na dodavateli, aby na základě svých odborných zkušeností pravdivě a přesvědčivě popsal to, co on považuje za „best practices“ v oblasti implementace informačních systémů, jak je on zná a praktikuje na jím řešených projektech, a to (s ohledem na tento parametr hodnocení) zejména ve vztahu k architektuře jím dodávaného systému. Rovněž tak dodavatel popíše to, co považuje za podstatné rysy robustnosti a flexibility jím nabízeného řešení.«*], a navrhovatel tak věděl, že zadavatel nehodlá hodnotit systém, který by odpovídal konkrétním „best practices“, tzn. určitému konkrétnímu systému pravidel, nýbrž že zohlední popis dodavatelem používaného IT standardu a jeho použití na dodavatelem řešených projektech. Dodavatelé (včetně navrhovatele) tak s ohledem na svoji odbornost měli dle názoru Úřadu jednoznačnou a zřejmou představu o tom, co bude předmětem hodnocení nabídek v namítaném aspektu.

188. Pokud pak zadavatel v rámci rozhodnutí o námitkách uvedl, že „(...) lépe bude hodnotit takové nabídky, v nichž dodavatel jasně popíše, že nějaký z obecně uznávaných IT standardů při své práci aplikuje a jak.“, jinými slovy uvedl již to, co bylo stanoveno v zadávacích podmínkách, a v rámci výše citovaného vysvětlení zadávací dokumentace. Tvrzení navrhovatele, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách mění „metodu hodnocení“ nabídek v uvedeném aspektu se tak nezakládá na pravdě, neboť zadavatel pouze opětovně uvádí, že za „best practises“ považuje jakýkoliv IT standard, který dodavatel při své práci používá (tátáž informace pak byla i obsahem vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 26. 11. 2018).

189. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by aspekt hodnocení „Robustnost a vypělost SW architektury“ byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K aspektu hodnocení „Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení“

190. Zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, že v tomto aspektu hodnocení budou systémy hodnoceny z pohledu zajištění podpory a dalšího rozvoje a zároveň spektra možných dodavatelů, přičemž jako lepší bude hodnoceno otevřenější řešení, které potenciálně využívá standardizovaných technologií, a tudíž umožní využít pro další vývoj a úpravy systému více možných partnerů.

191. V rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 6 ze dne 8. 1. 2019 na dotaz č. 10: *»V bodě 9.4 písm. f) zadavatel uvádí, že bude hodnocena „Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení. Toto kritérium hodnotí systém z pohledu zajištění podpory a dalšího rozvoje a zároveň spektra možných dodavatelů. Jako lepší bude hodnoceno otevřenější řešení, které potenciálně využívá standardizovaných technologií, a tudíž umožní využít pro další vývoj a úpravy systému více možných partnerů.“ Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o definici otevřenosti řešení, neboť se jedná o neurčitý pojem, který může být různými dodavateli interpretován různě. Tazatel dále žádá o definici toho, co zadavatel chápe pod pojmem „standardizovaných technologií“ a „univerzálních technologií“. Jaká obecně přijímaná autorita dle názoru zadavatele standardizuje používané technologie? Konečně tazatel žádá o definici spektra možných dodavatelů/partnerů?«*, zadavatel uvedl: *»Hlavními záměry zadavatele je jednak předcházet situaci tzv. „vendor-lock-in“ (viz např. <https://www.epravo.cz/top/clanky/kratce-k-problematice-vendor-lock-in-108256.html>) a jednak integrovat EIS do prostředí ostatních informačních systémů a infrastruktury UK, při čemž toto bude pro zadavatele efektivnější, pokud bude EIS využívat standardizovaných technologií. Zadavatel nechce dodavateli předepisovat, na jakých technologiích má být jím dodaný systém postaven a provozován (to by bylo diskriminační), ale zároveň musí zhodnotit, jaký dopad budou na provoz EIS a náročnost nezbytné integrace (časovou i finanční) mít dodavatelem zvolené technologie. Jde tedy o komparativní posouzení. «*.

192. Již ze samotné citace namítaného aspektu, kde zadavatel mj. uvádí, že jako lepší bude hodnoceno otevřenější řešení, které potenciálně využívá standardizovaných technologií, a tudíž **umožní využít pro další vývoj a úpravy systému více možných partnerů**, je zcela zřejmé, že zadavatel bude preferovat takové řešení systému, které je založeno na univerzálních a standardních technologiích, tj. na technologiích, které využívá na trhu více dodavatelů, před technologiemi, které jsou závislé na jediném konkrétním dodavateli. Tato informace je dle názoru Úřadu zcela zřejmá ze zadavatelem nastaveného aspektu hodnocení.

Ve stejném duchu se pak nese i výše citované vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019, kde zadavatel uvedl, že zakotvením tohoto aspektu hodnocení hodlá předcházet situaci tzv. vendor lock-in. Zadávací podmínky ve svém souhrnu tak jak byly stanoveny zadavatelem, stanoví dle názoru Úřadu jediný možný výklad uvedeného aspektu hodnocení (a nikoliv žádný jiný), tj. konkrétně, že zadavatelem bude v rámci uvedeného aspektu preferováno univerzální a standardizované řešení, tj. takové řešení, které umožní, aby případnou úpravu EIS mohlo v budoucnu realizovat více dodavatelů a nikoliv toliko jen vybraný dodavatel. Ze zadávacích podmínek je zřejmé, jaké údaje zadavatel v rámci uvedeného aspektu hodlá hodnotit, která řešení preferuje, a tudíž zohlední v rámci bodového hodnocení.

193. Na doplnění Úřad dodává, že pojem „standardizované technologie“ v oblasti ICT je pojem, který je běžně užívaný. Byť se jedná o pojem obecný, avšak tak jak jej zadavatel použil v rámci výše uvedeného aspektu hodnocení, dává spolu se zadávacími podmínkami dodavatelům jednoznačnou a nerozpornou informaci o tom, že pro zadavatele je přínosnější a žádanější řešení, které je založeno na standardizovaných technologiích, tedy že zadavatel více ocení řešení, které není vytvářeno výhradně pro zadavatele, ale které již běžně funguje a je na trhu považováno za řešení standardizované. Argument navrhovatele, že až v rozhodnutí o námitkách zadavatel vysvětlil, že „standardizované řešení“ rozuměl jako opozitum k řešení proprietárnímu, přičemž do té doby navrhovateli nebylo vůbec zřejmé, co je pojmem „standardizované řešení“ myšleno, považuje Úřad za výrazně účelový, neboť z popisu předmětného aspektu hodnocení lze zcela pregnantně identifikovat, že zadavatel dává přednost řešení otevřenému a standardizovanému, které umožní vývoj a úpravy systému více možných partnerů, a které je již na trhu „jako standard“ zavedeno.
194. K námitce navrhovatele, že až *»(...) V rozhodnutí o námitkách zadavatel svůj postup (poprvé v dosavadním řízení) obhajuje údajnou obranou před stavem „vendor-lock-in“.*«, Úřad uvádí, že z výše citovaného vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 zcela jasně vyplývá, že tuto skutečnost zadavatel dodavatelům sdělil již v rámci běhu lhůty pro podání nabídek, nikoliv až v rozhodnutí o námitkách, což však nic nemění na skutečnosti, že způsob hodnocení předmětného parametru dle názoru Úřadu vyplýval již ze zadávací dokumentace a ani předmětným vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 tedy zadavatel dle názoru Úřadu nesdělil dodavatelům žádnou „novou“ informaci, která by nevyplývala již z popisu tohoto parametru uvedeného v zadávací dokumentaci.
195. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by aspekt hodnocení „Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení“ byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení.
196. K části odůvodnění tohoto rozhodnutí, která se týká navrhovatelem rozporovaných aspektů hodnocení (viz body 144. až 195. odůvodnění tohoto rozhodnutí), je pro všechny namítané aspekty obecně platné následující.
197. V první řadě je třeba reflektovat, že každý z namítaných aspektů je toliko jeden z osmi aspektů, které byly zadavatelem stanoveny, a to jak v rámci dílčího kritéria hodnocení „Funkčnost nabízeného plnění (kap. 3.1.1 až 3.1.4 přílohy č. 1 ZD)“, tak i v rámci dílčího kritéria hodnocení „Technická úroveň nabízeného plnění (kap. 3.1.1 a 3.2 přílohy č. 1 ZD)“,

čemuž je nutné přizpůsobit i rozsah nezbytných údajů, které je zadavatel povinen pro stanovení každého z těchto aspektů uvést v zadávací dokumentaci.

198. Rovněž je třeba vzít v úvahu tu skutečnost, že zadávací podmínky nejsou primárně určeny pro laickou veřejnost, a tudíž i v případě, že zadavatel v hodnocených aspektech používá odbornou terminologii z oblasti ICT, lze důvodně očekávat, že dodavatelé jako odborně erudované osoby tuto odbornou terminologii běžně znají, rozumějí jejímu významu a v kontextu celé zadávací dokumentace tak mají jednoznačnou představu, co a jakým způsobem zadavatel v rámci jednotlivých aspektů hodnocení hodlá hodnotit.
199. V neposlední řadě je třeba uvést, že navrhovatelem namítané aspekty hodnocení jsou součástí subjektivních (tj. číselně nevyjádřitelných kritérií), a tudíž je pochopitelné, že v rámci uvedených aspektů se neporovnávají číselné údaje vyplývající z jednotlivých řešení, jak se navrhovatel neustále snaží argumentovat. V této souvislosti Úřad podotýká, že zcela klíčovou roli bude při ověření „správnosti“ stanovení těchto subjektivních aspektů hodnocení nepochybně hrát vlastní hodnocení nabídek, které není oddělitelné od stadia stanovení kritérií hodnocení. Pro posouzení postupu zadavatele tak bude následně rozhodné, zda zadavatel stanovený postup pro hodnocení nabídek dodrží, a rovněž zda jej průkazným a transparentním způsobem náležitě odůvodní, a zda přidělení bodového ohodnocení jednotlivým hodnoceným nabídkám v těchto namítaných aspektech hodnocení bude korespondovat se slovním hodnocením. Nicméně samotné nastavení hodnotících kritérií Úřad nepovažuje za netransparentní, tedy takové, že by z něj dodavatelům neplynulo, jakým způsobem mají zpracovat své nabídky, aby dosáhly vyššího bodového ohodnocení; při zohlednění komplexního znění zadávacích podmínek lze dle názoru Úřadu konstatovat, že zadavatelem nastavená hodnotící kritéria a jejich parametry jsou (co do Úřadem přezkoumávané části) jasná, transparentní a dávají dodavatelům dostatečně jasnou představu o tom, jak mají svoji nabídku koncipovat, aby byla při hodnocení co nejúspěšnější.
200. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že neshledal, že by některý s navrhovatelem rozporovaných aspektů hodnocení byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by zadavatel stanovením některého z těchto aspektů hodnocení porušil zásadu transparentnosti zadávacího řízení. Z výše uvedených důvodů Úřad i v této části návrhu návrh navrhovatele zamítl.

K vysvětlení, resp. změně zadávacích podmínek a (ne)prodloužení lhůty pro podání nabídek

201. Navrhovatel je přesvědčen, že vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 došlo ke změně zadávacích podmínek, resp. hodnotících parametrů v bodu 9.3 písm. f), bodu 9.4 písm. a) a bodu 9.4 písm. b) zadávací dokumentace, aniž by však zadavatel v souladu s § 99 odst. 2 zákona přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek.
202. Úřad v obecné rovině uvádí, že zadavatel je povinen vymezit zadávací podmínky takovým způsobem, aby byli dodavatelé v návaznosti na tyto podmínky schopni účastnit se příslušného zadávacího řízení; v případě, že by dodavatelé spatřovali nějaké nejasnosti v interpretaci zadávací dokumentace, jsou oprávněni požadovat po zadavateli vysvětlení zadávací dokumentace, přičemž zadavatel je povinen toto vysvětlení poskytnout řádně a včas všem dodavatelům. V případě, že zadavatel neposkytne dodavatelům požadované vysvětlení zadávací dokumentace včas (do 3 pracovních dnů od obdržení žádosti), je dle § 98 odst. 4 zákona povinen prodloužit lhůtu pro podání nabídek, a to minimálně o dobu svého

prodlení s plněním této povinnosti. Vysvětlení zadávací dokumentace, které nevyvolá změnu zadávacích podmínek (kdy zadávací podmínky jsou jen vysvětlovány a objasňovány) upravuje § 98 zákona, naproti tomu změna nebo doplnění zadávací dokumentace (kdy se zadávací podmínky mění a doplňují) je blíže upravena v § 99 zákona. Zadavatel také může provést společně s vysvětlením zadávací dokumentace i změnu zadávacích podmínek (viz § 98 odst. 5 zákona). V konkrétním případě je proto vždy třeba posoudit, zda se jedná o vysvětlení zadávací dokumentace nebo již jde také o změnu, příp. doplnění zadávací dokumentace, které vyžaduje adekvátní prodloužení lhůty pro podání nabídek. V případě změny či doplnění zadávací dokumentace je zadavatel povinen přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek, jen vyžaduje-li to povaha provedené změny či doplnění (viz § 99 odst. 2 zákona).

203. V šetřeném případě bude tedy stěžejní posoudit, zda zadavatel vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 zadávací podmínky pouze vysvětlil či objasnil, anebo provedl změnu či doplnění zadávací dokumentace, jak tvrdí navrhovatel.
204. Zadavatel uvedl v rámci vymezení hodnotícího parametru v bodě 9.3 písm. f) „Flexibilní podpora schvalovacích procesů“ zadávací dokumentace, že „(...) *Lépe bude hodnocen systém umožňující administrátorem konfigurovatelné workflow pro schvalovací procesy týkající se ekonomické agendy.*“. Navrhovatel namítá, že v jednotlivých fázích práce se systémem se konfigurovatelnost procesů může lišit, a že tudíž ze zadávacích podmínek není zřejmé, k jaké fázi bude zadavatel prioritně přihlížet, což dle navrhovatele zadavatel sdělil až v rámci vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019, kde uvedl, že „(...) *Zadavatel bude v rámci tohoto hodnotícího kritéria hodnotit, jaké možnosti konfigurace schvalovacích procesů má administrátor při nastavení systému, a to včetně toho, jakou škálu rozhodovacích prvků může do jednotlivých schvalovacích procesů vložit. Další možnosti ovlivňování běhu procesů jednotlivými uživateli v tomto kritériu hodnocena nebudou.*“, čímž oproti původnímu vymezení nově specifikoval, že konfigurovatelnost workflow bude hodnocena pouze ve fázi nastavení systému, a tedy, že v průběhu procesů již hodnocena nebude, přičemž 10 kalendářních dnů na zohlednění této změny je pro dodavatele dle názoru navrhovatele nedostačující.
205. Úřad se domnívá, že pokud zadavatel již v zadávací dokumentaci uvedl, že bude preferovat (resp. lépe hodnotit) systém, který umožňuje administrátorovi konfigurovat workflow pro schvalovací procesy týkající se ekonomické agendy, je zřejmé, že zadavatel měl na mysli konfiguraci workflow již ve fázi samotného nastavení systému, neboť právě fáze samotného nastavení systému je obecně fází prioritně spojenou s působením „administrátora“, který nastavuje příslušná oprávnění v systému. Zadavatel tedy vysvětlením ze dne 8. 1. 2019 dle názoru Úřadu „novou“ specifikaci předmětného hodnotícího parametru neuvedl, neboť jen blíže popsal některé skutečnosti týkající se hodnotícího parametru v bodě 9.3 písm. f) zadávací dokumentace, čímž nezměnil ani nedoplnil zadávací podmínky k předmětné veřejné zakázce. Tento argument navrhovatele je dle názoru Úřadu možno shledávat jako účelový, neboť odborníkovi v oboru musí být dle názoru Úřadu z formulace „*Lépe bude hodnocen systém umožňující administrátorem konfigurovatelné workflow pro schvalovací procesy (...).*“, zřejmé, že zadavatel hodlá lépe hodnotit systém, který bude z hlediska konfigurování flexibilnější z hlediska práce administrátora ve fázi nastavení systému, neboť primárně v této fázi dochází ke konfiguraci jednotlivých procesů administrátorem. Vysvětlení provedené zadavatelem dne 8. 1. 2019 tak Úřad co do části týkající se hodnotícího parametru 9.3 písm.

f) „Flexibilní podpora schvalovacích procesů“ zadávací dokumentace nepovažuje za změnu zadávací dokumentace, nýbrž za pouhé vysvětlení, s nímž není primárně spojena nutnost prodloužení lhůty pro podání nabídek.

206. V rámci vymezení hodnotícího parametru v bodě 9.4 písm. a) „Návrh business architektury nabízeného systému a informační, aplikační a technické (systémové) architektury systému“ zadávací dokumentace pak zadavatel uvedl, že *„Preferována a lépe hodnocena bude tří- a vícevrstvá architektura s oddělením prezentační, aplikační a datové vrstvy, přičemž jako prezentační vrstva je preferován tenký klient v podobě webové aplikace.“*. Ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 je pak k předmětnému hodnotícímu parametru uvedeno, že *„Z uvedeného znění ZD jasně vyplývá, že architektury se třemi a více vrstvami budou hodnoceny shodně.“*. Navrhovatel má za to, že citovaný závěr učiněný ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 však ze zadávací dokumentace nevyplývá; podle navrhovatele je pouze zřejmé, že dvou- a méněvrstvá architektura nemůže očekávat lepší ohodnocení, nelze však dovodit, že více než třívrstvá architektura nemá pro zadavatele žádnou přidanou hodnotu. Dle názoru Úřadu z definice předmětného hodnotícího parametru v zadávací dokumentaci vyplývá, že zadavatel upřednostňuje architekturu, která se skládá ze tří oddělených vrstev, a to prezentační, aplikační a datové, a proto bude takovou architekturu také lépe hodnotit, přičemž spojení „tří- a vícevrstvá architektura“ je třeba v daném případě chápat ve významu slučovacím, tj. jako jednu kategorii „3 a více“, což ostatně potvrzuje i zadavatel ve svém vysvětlení ze dne 8. 1. 2019, když uvádí, že na tyto architektury bude z hlediska hodnocení pohlížet stejně. Dle názoru Úřadu je z popisu daného parametru zřejmé, že pro zadavatele je zásadní oddělení prezentační, aplikační a datové vrstvy a z toho důvodu tedy hodlá lépe hodnotit architekturu tří- a vícevrstvou, než architekturu s méně vrstvami; z popisu tohoto parametru už ale nijak nevyplývá, že by měla být ještě lépe hodnocena další vrstva architektury, neboť pro zadavatele jsou očividně dostačující tři jím popsané vrstvy; dle názoru Úřadu jsou tak pochybnosti navrhovatele o způsobu hodnocení tohoto parametru neodůvodněné, neboť jeho popis je dle názoru Úřadu poměrně jasný, a vysvětlením ze dne 8. 1. 2019 zadavatel popsal pouze to, co již bylo obsahem zadávací dokumentace. Pokud si však navrhovatel skutečně nebyl jistý tím, zda bude tento parametr hodnocen ve smyslu „čím více vrstev, tím lepší hodnocení“, nebo jinak, pak právě z toho důvodu existuje institut vysvětlení zadávací dokumentace zakotvený v § 98 zákona; pokud si tedy navrhovatel nebyl jistý, jak má uvedený parametr chápat, měl možnost se zadavatele doptat; upřesnění tohoto parametru pak zadavatel poskytl právě ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019, a navrhovatel tak již mělo vyjasněno, jak uvedený parametr vykládat. Tím však dle názoru Úřadu nedošlo ke změně zadávací dokumentace, ale k jejímu pouhému vysvětlení, neboť skutečnost, že architektura se třemi a více vrstvami bude hodnocena shodně, dle názoru Úřadu z popisu předmětného parametru primárně vyplývala, a nedošlo tudíž k žádné změně, nýbrž k pouhému vyjasnění. Nadto se lze též pozastavit nad tím, proč navrhovatel tak dlouho otálel s dotazem na způsob hodnocení tohoto parametru, když architektura systému a počet jeho vrstev je jednou ze základních charakteristik systému, kterou musí dodavatelé řešit ihned na počátku koncipování své nabídky, a pokud byl pro navrhovatele tento parametr natolik stěžejní a tak výrazně ovlivňující koncipování jeho nabídky, není zřejmé, proč takový dotaz nepoložil hned na začátku zadávacího řízení.

207. V rámci vymezení hodnotícího parametru v bodě 9.4 písm. b) „Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní“ zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že „(...) Lépe bude hodnocen systém s vyšší intuitivností ovládání a s vyšší přehledností jednotlivých uživatelských rozhraní.“. Ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 je pak k předmětnému hodnotícímu parametru uvedeno, že »Pojmem „koncept“ zadavatel myslel spíše „koncept“ než „návrh“. Zadavatel bude „koncept“ řešení uživatelského rozhraní skutečně posuzovat jen na základě popisu uživatelského rozhraní systému a jeho ukázky uvedených přímo v nabídkách dodavatelů. Tazatel však rozumí správně tomu, že v nabídce má předložit finální řešení (alespoň části) uživatelského rozhraní systému, neboť zadavatel primárně nepoptává vývoj systému na míru, ale řešení, které již z velké části existuje a v ideálním případě je i nasazeno v provozu na některé veřejné instituci (jak vyplývá např. z kap. 9.3 písm. a) ZD). Z tohoto důvodu se zadavatel rozhodl, že v rámci této veřejné zakázky umožní podat nabídku, která nebude obsahovat již hotové řešení, přičemž ale taková nabídka bude znevýhodněna v rámci hodnocení, což z popisu hodnocení v zadávací dokumentaci jednoznačně vyplývá. Zadavatel tím nijak nezvýhodňuje řešení, které je již implementováno v prostředí zadavatele, protože z toho, že zadavatel již nějaké systémy používá, nikterak nevyplývá, že tyto systémy disponují přehledným uživatelským rozhraním, ergonomickým ovládáním a logickou strukturou uživatelského rozhraní.«. Navrhovatel má za to, že zadavatel tím připustil, že hodlá hodnotit již hotový produkt, tedy že prakticky požaduje, aby součástí nabídky byla prezentace nabízeného EIS, což však nevyplývá ze zadávací dokumentace, tzn. tímto vysvětlením došlo dle navrhovatele ke změně zadávacích podmínek, neboť zadavatel „nově“ požaduje předložení „ukázky“ nabízeného řešení; dle navrhovatele zadavatel udává ve svých vyjádřeních a ve vysvětlení zadávací dokumentace vzájemně si protiřečící informace, neboť není zřejmé, zda má být předložena verze systému k hodnocení nebo nikoliv. K vymezení výše uvedeného hodnotícího parametru v zadávací dokumentaci a jeho následné interpretaci ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 Úřad konstatuje, že zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace dle názoru Úřadu pouze konkretizuje způsob, jakým bude posuzovat koncepci uživatelského rozhraní systému (tj. dle jeho popisu a ukázky uvedených v nabídkách dodavatelů), avšak z žádné zadavatelem uvedené formulace nevyplývá, že by zadavatel požadoval předložit funkční elektronickou verzi EIS, jak namítá navrhovatel. Navrhovatel dle názoru Úřadu vytrhává jednotlivá sdělení zadavatele z kontextu a tím dospívá k závěru, že zadavatel snad požaduje po dodavatelích, aby předložili určitou hotovou verzi systému k hodnocení, což však z komplexního posouzení zadávacích podmínek nevyplývá, když je zřejmé, že dodán může být i systém, který není doposud vyvinut (přestože taková varianta bude „znevýhodněna“ v rámci hodnocení). V této souvislosti pak Úřad ani nepovažuje jednotlivá vyjádření zadavatele za rozporná, neboť z žádné části zadávacích podmínek, ani z navrhovatelem zmíněného rozhodnutí o námitkách ani z vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019, dle názoru Úřadu nevyplývá, že by měli dodavatelé předložit určitou hotovou verzi systému k hodnocení. Zadavatel předmětným vysvětlením zadávací dokumentace tedy dle názoru Úřadu pouze objasnil některé skutečnosti týkající se hodnotícího parametru v bodě 9.4 písm. b) zadávací dokumentace, čímž nezměnil ani nedoplnil zadávací podmínky k předmětné veřejné zakázce. Úřad dodává, že tvrzení zadavatele v této věci nepovažuje za vzájemně si protiřečící, naopak má za to, že navrhovatel podsouvá zadavateli argumenty, které tento zjevně vůbec neuvedl.

208. Úřad shrnuje, že ve všech výše uvedených, navrhovatelem rozporovaných, případech se nejedná o změnu či doplnění zadávacích podmínek ve smyslu § 99 zákona, neboť zadavatel pouze vysvětluje na základě dotazů dodavatele dotčené hodnotící parametry, resp. upřesňuje a konkretizuje údaje, kterými byly tyto hodnotící parametry definovány již v zadávací dokumentaci. Vzhledem k tomu, že zadavatel neprovedl změny či doplnění zadávací dokumentace ve smyslu § 99 zákona, nebyl ani povinen prodloužovat lhůtu pro podání nabídek.
209. Z dokumentace o zadávacím řízení dále vyplývá, že zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 4. 1. 2019 sdělil dodavatelům, že vzhledem k tomu, že nebyl schopen vyhotovit vysvětlení zadávací dokumentace v zákonem požadované lhůtě 3 pracovních dnů, zohlední tuto skutečnost ve smyslu prodloužení lhůty pro podání nabídek v připravovaném vysvětlení zadávací dokumentace (vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019, pozn. Úřadu). Z vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 je zřejmé, že zadavatel stanovil konec lhůty pro podání nabídek na 18. 1. 2019, čímž o 8 dnů prodloužil původně stanovenou lhůtu (do 10. 1. 2019) uvedenou ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 13. 12. 2018. V rozhodnutí o námitkách zadavatel k povinnosti prodloužit lhůtu pro podání nabídek v souvislosti s opožděným vysvětlením zadávací dokumentace uvádí, že „Vzhledem k tomu, že žádost o vysvětlení zadávacích podmínek byla zadavateli doručena dne 21. 12. 2018, byl zadavatel povinen v souladu s § 99 odst. 4 ZZVZ prodloužit lhůtu pro podání nabídek o 5 pracovních dnů. Zadavatel se nakonec rozhodl lhůtu prodloužit ještě o další 1 pracovní den a to z důvodu, aby dodavatelé měli celkem 6 pracovních (tj. 9 kalendářních) dnů pro dopracování nabídek.“. Úřad shrnuje, že v návaznosti na žádost o vysvětlení zadávacích podmínek doručenu zadavateli dne 21. 12. 2018, byl zadavatel povinen podat dodavatelům vysvětlení zadávacích podmínek do 3 pracovních dnů, tedy do 31. 12. 2018, což však zadavatel neudělal a svoji zákonnou povinnost splnil až dne 8. 1. 2019. Z právě uvedeného vyplývá, že zadavatel podal předmětné vysvětlení zadávací dokumentace s prodloužením 5 pracovních dnů, tudíž měl v souladu s § 98 odst. 4 zákona o stejný počet pracovních dnů prodloužit i lhůtu pro podání nabídek (tj. do 17. 1. 2019). Tím, že zadavatel stanovil termín pro podání nabídek na 18. 1. 2019, prodloužil lhůtu pro podání nabídek nad rámec zákonem stanovených povinností o 1 pracovní den, celkem tedy prodloužil lhůtu o 6 pracovních dnů. Úřad konstatuje, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když na základě prodloužení s vysvětlením zadávací dokumentace, které zadavatel způsobil, prodloužil lhůtu pro podání nabídek minimálně o dobu svého prodloužení s plněním této povinnosti.
210. Úřad poznamenává, že ačkoliv zadavatel ve výše uvedených případech vysvětlením zadávací dokumentace nezměnil ani nedoplnil zadávací podmínky, nelze odhlédnout od skutečnosti (jak bylo podrobně popsáno výše), že v souvislosti se zmiňovaným vysvětlením zadávací dokumentace zadavatel prodloužil lhůtu pro podání nabídek o 6 pracovních dnů. Úřad upozorňuje, že v daném případě zadavatel postupoval při prodloužení lhůty pro podání nabídek zcela v souladu se zákonem (podle § 98 odst. 4 zákona), když z důvodu prodloužení s poskytnutím vysvětlení zadávací dokumentace zajistil, aby lhůta pro podání nabídek nebyla bezdůvodně krácena, a přestože zadavatel nebyl v daném případě povinen lhůtu pro podání nabídek prodloužit o více jak 5 pracovních dnů, poskytl dodavatelům pro přípravu nabídek jeden pracovní den navíc. Od poskytnutí vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 tak lhůta pro podání nabídek činila ještě 10 dnů a dodavatelé tak měli ještě určitý časový

prostor informace sdělené zadavatelem v rámci vysvětlení zadávacích podmínek ze dne 8. 1. 2019 zohlednit ve svých nabídkách.

211. Dle názoru Úřadu však vysvětlením zadávací dokumentace ze dne 8. 1. 2019 co do skutečností namítaných navrhovatelem nedošlo ke změně zadávací dokumentace a zadavatel tak nebyl povinen prodloužit lhůtu pro podání nabídek ve smyslu § 99 zákona. Povinnosti dle § 98 zákona pak zadavatel v souladu se zákonem dodržel. Z uvedeného důvodu Úřad i v této části návrhu návrh navrhovatele zamítl.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Univerzita Karlova, Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1 – Staré Město
2. MAGION system, a.s., Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy